

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 135 / fascicle 4

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 22 de desembre del 1998 a les 10 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTESS INSTITUCIONALS I GENERALS** de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4143/98, d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de transport per carretera. fascicle 1
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. fascicle 1
- III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999. fascicle 2
-

EL SR. PRESIDENT:

Continuam amb la sessió plenària convocada a l'efecte del debat de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per l'any 1999. Estam en el debat número 9 de globalitat, secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda, secció 02 Parlament de les Illes Balears, secció 31 serveis comuns, despeses diverses, secció 32, ens territorials, i esmena de creació de nova secció, Síndic de Greuges.

Hi ha presentades esmenes per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Les primeres, les d'Esquerra Unida, són la 5503 secció 14, 5476 secció 02, 5514 nova secció, i 5515 secció 32. Per fer-ne la defensa té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La primera esmena d'aquestes quatre que presentam al debat número 9 fa referència a l'elaboració i posada en marxa d'un pla estadístic balear. Ja hi va haver a l'inici d'aquesta legislatura, l'any 95, una proposició no de llei del Grup Socialista, crec recordar, defensada per Teresa Riera, que ja no està amb nosaltres, que està a una altra institució, sobre la qüestió del Pla estadístic, i de valorar de forma més forta el paper de l'estadística en una societat com la nostra. Durant aquests quatre anys podem observar que no hi ha hagut cap millora quant a l'elaboració de material estadístic a les Illes Balears, i així com altres comunitats autònomes fins i tot tenen aprovades lleis d'estadística de la pròpia comunitat, a la nostra encara estam en falderet, com qui diria. En aquest sentit feim una esmena de 50 milions per l'elaboració d'un pla estadístic de les Illes Balears que planifiqui, que posi ordre en tot el que és elaboració d'estadístiques fonamentals avui per l'elaboració posterior de decisions polítiques, i d'altre tipus de planificacions.

L'esmena 5476 és per transferir la dotació econòmica de l'oficina de defensa dels drets del menor, que actualment està gestionada pel Govern balear, per transferir aquesta dotació al Parlament de les Illes Balears. Creim que així com és important i és positiu que s'hagi posat en marxa aquesta oficina de defensa dels drets del menor, encara que du una vida molt renga, ja que el que és el text fonamental a partir del qual ha de fer feina, com és la Llei, com és la Llei integral del menor, l'Estatut del menor, roman condormida en un calaix d'aquest parlament, l'oficina ja ha començat a fer feina, i creim que no és de rebut que aquesta oficina depengui del Govern balear, perquè moltes de les denúncies poden anar dirigides a la pròpia Administració autonòmica, contra el Govern, i no sembla coherent que el propi Govern sigui qui mantengui l'oficina. Nosaltres creim que l'oficina de defensa dels drets del menor ha d'estar vinculada directament al Parlament de les Illes Balears, i per açò feim aquesta esmena de transferir les dotacions al Parlament de les Illes Balears.

L'esmena 5514, de creació del Síndic de Greuges, és una esmena simbòlica, perquè només hi posam com a quantitat 9 milions de pessetes, que just donarien per la dotació d'aquesta persona, no per al funcionament de la Sindicatura de Greuges. Però creim que és necessària per tornar a recordar en aquest plenari, en aquest ple d'avui en què aprovam els pressupostos, una qüestió pendent d'aquest parlament, d'aquesta comunitat. Per llei es va crear la figura d'aquest síndic, que no és una figura per defensar els diputats i diputades, sinó per defensar la ciutadania de les Illes Balears, i de vegades quan passen els anys, com en aquest cas, sense que es faci cap passa per a la creació efectiva del Síndic de Greuges, ens donam compte que la defensa de la ciutadania de les Illes Balears queda com una cosa folklòrica, secundària, complementària, que sembla que ja està aclarida amb el fet que hi hagi una llei que ho digui, però sense haver fet cap acció per fer realitat aquesta llei.

Ja sabem que per a la creació d'aquesta figura hi ha d'haver un suport majoritari d'aquest parlament, que obliga a la negociació i al consens, i sembla que ni consens ni negociació són paraules en el diccionari del grup majoritari d'aquest parlament. Nosaltres feim aquesta esmena, que és més simbòlica, més de forma, a aquests pressupostos per l'any 99.

I l'última esmena, la 5515, fa referència a la millora de la dotació econòmica de les competències transferides als consells insulars. Dos arguments per defensar aquesta esmena: El primer argument és que a l'any 95 havia d'estar debatuda i aprovada una llei de finançament definitiu de les competències als consells insulars. Açò obligava a la revisió del finançament. Ja sabem que en els pressupostos de l'any 1996, a partir de la Llei d'acompanyament, votada favorablement pel Partit Popular, es va ajornar aquesta llei de finançament definitiu a l'any 2000 i coa; per tant es va ajornar un compromís de finançament definitiu de les competències dels consells insulars. Nosaltres creim que, pendants que es realitzi aquesta llei, sí que no hi ha dubte que les competències transferides al cap dels anys que han passat, ja gairebé deu anys de la primera, fan necessària la millora de la dotació. Açò per una banda.

Un altre argument és que la gestió del 30% de l'IRPF per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, una gestió que record que va ser votada favorablement per Esquerra Unida en el seu moment, quan va replantejar aquesta qüestió, s'ha dit que representa una millora de 4 o 5.000 milions anuals en el finançament de les competències autonòmiques. Si una part d'aquestes competències autonòmiques són exercides pels consells insulars, és lògic, és just, és raonable, que una part proporcional de la millora de finançament autonòmic que representa la gestió del 30% de l'IRPF vagi dirigida directament a les competències que no gestiona el Govern balear, sinó que gestionen els consells insulars, i en aquest sentit creim que és de justícia que una esmena d'aquestes característiques s'aprovi en els pressupostos de l'any 99. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hi ha les esmenes 5214, 5217 secció 14, 5252 secció 02, 5216 secció 31, i 5218, 5219, 5220 i 5235 secció 32. Per fer-ne la defensa, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Comença aquesta tongada d'esmenes amb una sol·licitud de la redacció d'un informe, senzillament és una afectació, i voldríem que hi hagués aquest compromís per part del Govern de redactar un informe sobre la balança fiscal de les Illes Balears. És realment una tasca senzillament que hauria de fer la Conselleria, però resultar difícil fer-ho des de l'exterior. Aquesta era una línia que el Sr. Forcades tenia bastant dins el cap, que realment hi tenia interès, però sembla que, sobretot d'ençà que governa el Partit Popular a Madrid, ha passat a un segon pla. Nosaltres creim que no, que és important tenir aquestes dades, conèixer quina és la balança fiscal, la diferència entre el que s'aporta a l'Estat i el que en treuen les Illes Balears, i per tant demanam que sigui el Govern el que elabori aquest informe amb el màxim rigor.

Per l'altra banda també es demana un estudi comparatiu del cost dels serveis transferits a les comunitats autònomes, en pessetes per habitant, perquè des del nostre grup estam convençuts que tant la despesa sanitària com la despesa educativa, com en moltes altres qüestions, les despeses per habitant que fa a les Illes Balears el Govern de l'Estat no són equiparables, no són justes respecte de les que es fan a la resta de l'Estat. Per ventura si anam errats evidentment tornarem enrere aquesta apreciació, servirà per tancar la boca als nacionalistes, però com a mínim facem aquest informe, l'estudiïm, facin la graella, i nosaltres estam convençuts que el que sortirà és que tenim un mal tractament, i a més històric, per part de les inversions i en general la despesa que fa el Govern central.

Per l'altra banda també tenim una esmena que fa referència a aquesta oficina de defensa del menor, que es vol adscriure al Parlament més que no a l'executiu.

Respecte del parc Bit, hi ha una esmena que pretén que aquests 900 milions de pessetes que es volen destinar sobretot al que seria la urbanització, i no tant al que seria el polígon pròpiament dit telemàtic, creim que seria molt més interessant, molt més intel·ligent intentar que tota l'illa de Mallorca fos un gran polígon telemàtic, en el qual les xarxes hi hagués una velocitat molt important i hi hagués tota una sèrie d'empreses, identitats i també particulars que poguessen tenir un accés ràpid a tota la xarxa telemàtica, i no tant que hi hagués una concentració dins un punt concret, molt especialment el que és la urbanització, que no veim cap interès que aquesta gent visqui junta un dia senzillament per jugar a truc plegats i compartir les darreres troballes o la darrera revista que hagi sortit publicada. Creim que és bo per ventura que hi hagi un polígon, però després tota la resta de la despesa s'ha de dur a dur aquesta informació dispersa dins la xarxa a tots i cadascun dels punts, cadascuna de les cases de les Illes Balears.

Per l'altra banda, la resta de les esmenes gairebé són un intent de repartir més lleialment, el repartiment competencial tengui una transcendència quant al repartiment econòmic dels pressupostos de la Comunitat Autònoma. Tota una sèrie de matèries han estat transferides als consells insulars, i això no obstant, el Govern se'n reserva quanties importants, unes quanties que perverteixen el sentit de la transferència, des del moment en què el no titular de la competència té més capacitat de maniobra, més doblers per poder fer polítiques que no el titular de la competència, i sobretot en serveis finalistes no hi ha dubte que el principal títol competencial és els doblers; després se'ns vénen a fer envits que els consells insulars no compleixen determinades fites, no poden tirar endavant determinades línies d'actuació més ambicioses, i és senzillament que el que els falta són els recursos, perquè al cap i a la fi tots els recursos dels consells insulars vénen o bé de l'Estat o bé del Govern balear, gairebé no hi ha política fiscal pròpia, senzillament anecdòtica la qüestió de l'IAE, i per tant tot depèn de les transferències que reben.

En aquest sentit demanam que si les competències en matèria de patrimoni cultural són dels consells insulars, indiscutiblement dels consells insulars, l'1% cultural el gestionin els consells insulars. En aquest moment hi ha unes comissions tècniques especialitzades en patrimoni, on hi ha els principals especialistes, o la gent més experta sobre la matèria, que són les comissions de patrimoni de cadascuna de les illes, i resulta absurd que siguin els encarregats de les carreteres els que gestionin aquest patrimoni cultural. Creim que és molt més bo, molt més assenyat posar en seu patrimonial la prioritització d'aquesta despesa, i no en seu de carreteres, perquè la veritat és que la sensibilitat, pel nostre gust com a mínim, seria molt més encertada.

El mateix cal dir respecte d'urbanisme. Hi ha tota una sèrie de plans i millores en planificació urbanística que encara es reserva el Govern, quan les competències en urbanisme són dels consells insulars, i les competències com a mínim en cooperació municipal, de les competències que són estrictament municipals, també són pròpies de les diputacions, per tant dels consells insulars en tant que diputacions. Poc poden exercir els consells aquesta funció de cooperació municipal, atès el règim i el setge a pa i aigua al qual són sotmesos per part d'aquest govern.

Hi ha també un últim punt, és el referit als ajuntaments. Els ajuntaments de les Illes Balears tenen una situació de penúria econòmica, i en canvi cada vegada més s'exigeix dels ajuntaments, com a primera línia d'avançada de la democràcia, que compleixin més i més serveis. El Govern a més a més els carrega amb serveis addicionals, per exemple els fa fer instituts de secundària que llavors paga quan li va bé, de moment no paga; els fa fer centres de salut, els fa bestreure en trenta coses que són pròpies del Govern. El mateix fa el Govern de l'Estat respecte de dipòsit de detinguts, respecte de tantes i tantes coses que acaben recaient damunt les esques dels ajuntaments. Creim que aquests ajuntaments necessiten més lleialtat interadministrativa, i necessiten doblers, no finalistes. Per cert, el conseller Rami ens va prometre i va assegurar en aquesta cambra encara no deu fer un mes, que hi hauria un fons de cooperació municipal, que ja estava creat. No hem vist ni una sola partida en el pressupost, ni una pesseta. Nosaltres demanem amb aquesta esmena que se'n creïn 1.000 milions de pessetes, i en tot cas que se'ns expliqui com és que es fa comptes fer un fos sense cap cèntim. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. Grup Mixt?, Esquerra Unida ja s'ha pronunciat, Grup Socialista?, Grup Popular? Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Popular no donarà suport aquest conjunt d'esmenes presentades per Esquerra Unida i pel PSM, exceptuant una esmena presentada pel Sr. Portella, la 5503, que fa referència a elaboració i posada en marxa d'un pla d'estadística balear. En principi el Grup Popular consideràvem que seria millor que primer s'elaboràs la llei d'estadística, que en aquests moments ja està bastant avançada, i que una vegada que s'hagués aprovat aquesta llei pel Parlament, com a conseqüència del desenvolupament d'aquesta, després aprovar aquest pla d'estadística balear. Però a la vista que el Sr. Portella està molt interessat en aquesta qüestió, des del Grup Popular li plantejaríem una transacció, que en lloc de ser una esmena de 50 milions, en principi nosaltres creim que amb 5 milions seria suficient per poder posar en marxa i dissenyar aquest pla d'estadística balear, i si està disposat a acceptar aquesta transacció, el Grup Popular votaria a favor de l'esmena 5503. I dir-li que la baixa proposada en aquesta esmena, ells ens proposen dues partides, i nosaltres llevaríem els 5 milions de la partida secció 14, centre de cost 14201, subprograma 551101, subconcepte 64000. Esper que després el Sr. Portella em digui si accepta o no accepta aquesta transacció.

I a continuació vénen dues esmenes, a les quals el Grup Popular no donarà suport, que fan referència a fer uns informes sobre la balança fiscal, i fer un estudi comparatiu sobre el cost dels serveis transferits. Mirin, respecte de la balança fiscal, creim que un informe sobre aquesta balança requereix que la nostra comunitat autònoma hagi de recaptar una informació, no només per part nostra, sinó per part d'altres administracions. Faria falta articular un instrument d'abast nacional, en coordinació amb distintes comunitats i amb l'Estat. Com que això de moment no ha estat possible, creim que fins que això no es pugui dur endavant, creim que no seria bo fer aquest estudi de balança fiscal, perquè no seria un estudi rigorós ni amb unes dades certes, i si es fa, ha de ser un text que sigui fiable i que ens serveixi com a eina de feina per poder millorar el finançament de la nostra comunitat.

Després hi ha una esmena que fa referència al parc Bit. Evidentment el plantejament del Grup del PSM i el plantejament del Grup Popular respecte del que ha de ser el parc Bit és distint, i acceptar aquesta esmena suposaria desvirtuar totalment quin és l'objectiu, quines són les actuacions que tenim planificades des del Govern i des del Grup Popular, i per això el Grup Popular no donarà el vot afirmatiu a aquesta esmena.

Després ve tot un conjunt d'esmenes, tant d'Esquerra Unida com del PSM, que demanen que es millori el finançament de les transferències que en aquests moments estan (...) dels consells insulars, tant sigui a nivell de patrimoni, tema de cultura, tema d'urbanisme, en definitiva en millorar la finançació dels consells insulars. Nosaltres tenim molt clar que en el seu moment, quan s'han fet totes i cadascuna de les lleis d'atribucions de competències als consells insulars, la valoració, el sistema, la mecànica que s'ha seguit des del Grup Popular per fer la valoració d'aquesta transferència ha estat mirar el cost efectiu, què costava realment al Govern balear dur a terme aquestes competències, s'ha valorat, i això és el que s'ha passat als consells insulars.

Evidentment això no és una cosa tancada, al llarg del temps les coses poden anar canviant, i pel que hem optat nosaltres és que abans de dia 1 de gener de l'any 2001 es revisarà aquest sistema de finançació dels consells insulars. Això és la data que en el Partit Popular ens hem posat per revisar el sistema de finançament als consells insulars. Per tant, no creim que sigui el moment aquí i ara, a l'hora de discutir un pressupost, el lloc per canviar, per modificar la finançació que tenen els consells insulars per les transferències que ha anat assumint al llarg d'aquests anys.

I respecte de la creació d'un fons de compensació intermunicipal gestionat pels consells insulars, l'opinió que hi ha des del Grup Popular és que aquí a nivell dels ajuntaments no només hi intervé una administració, sinó que hi intervenen ajuntaments, consells insulars i Govern balear, i des dels consells i des del Govern crec que es fan esforços per intentar ajudar, per intentar enviar doblers als ajuntaments que tenen uns recursos limitats per poder dur endavant tota una sèrie de projectes, tot un conjunt d'iniciatives, bé sigui a través del Pla d'obres i serveis, bé sigui a través del Pla Mirall, bé sigui a través de plans 10. En definitiva, creim que consells i el Govern balear fan esforços per intentar ajudar els ajuntaments. Evidentment quan es coordinin tots aquests esforços entre les distintes administracions, quan arribem a un acord entre tots, crec que serà el moment de poder crear aquest fons de compensació intermunicipal, que si bé físicament no s'ha creat, no existeix, sí que l'objectiu i la finalitat que perseguiria que existís un pla d'aquest tipus, crec que es du a terme amb les distintes actuacions que du a terme el Govern balear.

I per part del Grup Popular res més, Sr. President, que si el Sr. Portella vol transaccionarem una esmena, i li votariem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Portella, té vostè la paraula per dir si accepta o no aquesta transacció proposada.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Si és només per fer el disseny del Pla estadístic balear, 5 milions són suficients. El mes de juny ja farem una modificació de crèdit per donar forma i contingut a aquest pla.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant, queda acceptada la transacció.

Acabat el debat número 9, passam al debat número 10 de totalitat, secció 15, Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral; secció 84, Institut Balear de Sanejament. Hi ha presentades esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, Grup Parlamentari Esquerra Unida, Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i Grup Parlamentari Socialista. La primera fa referència al Grup Parlamentari Mixt i és la 5360. Té vostè la paraula, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Bon dia, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Toca xerrar ara de medi ambient, i la veritat és que no diré res nou, que no haguem repetit, comentat, reflexionat, criticat altres vegades ja a aquesta cambra. Jo crec que, clar, els pressupostos d'una institució reflecteixen bastant bé quina és la política que vol dur endavant aquella institució. Jo crec que fins ara, a la pròpia comissió ho va dir el conseller, que aquests pressupostos de medi ambient són continuïstes, és a dir, és continuar amb la política que fins ara s'havia dut. Jo crec que ho va explicar molt bé, i la política que fins ara ha dut el Govern en temes de medi ambient, en temes territorials, òbviament ha set una política expansionista, una política de "tranquils, hem de créixer. El creixement és bo, el creixement és il·limitat, no hi ha cap problema, les nostres illes ho suporten tot. No hi ha cap problema. Tot el ciment i l'asfalt que sigui necessari, cap problema."

Per tant, aquesta és la política continuista del Partit Popular, és a dir, és una política de creixement continuat, il·limitat, però clar, poc a poc, cada vegada més, els ciutadans i ciutadanes se n'adonen que això no pot anar, que això no té futur, aquesta política. Ja fa anys que ecologistes i determinats partits polítics estam donant, ja vàrem donar la veu d'alarma sobre aquesta dinàmica de creixement il·limitat, i va haver-hi el punt d'inflexió, o jo crec que un dels punts d'inflexió més recents en aquest aspecte, o una demostració pública, va ser la famosa manifestació ciutadana on més de 30.000 ciutadans de Mallorca varen dir que ja n'hi havia prou, d'aquest model de creixement il·limitat, que ja estava bé, que les nostres illes havien de tenir futur, han de tenir futur, i amb aquest model no tenen futur.

A Eivissa pel proper 22 de gener ja s'ha convocat una manifestació de característiques similars a la que a Mallorca va tenir lloc fa un mes i mig, i que segurament, desgraciadament, tindrà molt d'èxit. Dic desgraciadament perquè si té molt d'èxit vol dir que les coses a Eivissa en temes territorials i mediambientals van molt malament.

En temes de LEN, com sempre, fa 7 anys va entrar en vigor, no s'ha fet pràcticament res, no s'ha desenvolupat res, no hi ha cap voluntat que la cosa millori. Estam acostumats que els dirigents del Partit Popular, o els membres del Govern, ja fa anys que parlen de model energètic, d'eficiència energètica, d'estalvi, però en canvi quan hem de veure algun reflex, per petit que sigui, a nivell de pressupostos, veim que no hi ha res, és a dir misèries. Per fomentar les energies alternatives o subvencionar-les, una misèria. En temes d'aigua, aparentment hi ha una quantitat molt considerable per a depuració d'aigua, però enlloc no està especificat que aquesta depuració sigui terciària, és a dir, sigui la depuració bona. Per tant, es pot donar el cas que hi hagi una inversió multimilionària en temes de depuració d'aigua, però que es continui fent una depuració lenta, per exemple. Però, també parlant d'aigua, no hi ha cap partida específica destinada a la reutilització, o campanyes d'estalvi. No hem vist res.

Per tant, efectivament els pressupostos són continuïstes, és a dir més del mateix, més del que s'ha fet aquests darrers anys. No canvia res; i jo crec que aquest no canviar res vol dir que el Govern, o el Partit Popular no ha escoltat la veu del carrer, la veu dels ciutadans i ciutadanes que cada vegada més estan clamant contra aquest model, i estan dient que prou, que volen que ells, els seus fills i els seus néts puguin viure a unes illes dignes, a unes illes on valgui la pena viure, i que també valgui la pena visitar; i que per tant volem que d'aquí a 30, 40, 50 anys puguem tenir turisme, clar que sí. Els ecologistes no estam en contra del turisme; del que estam en contra, és del turisme absolutament massificat, però si tenim unes illes absolutament massificades, no tindrà cap sentit, ni cap interès, ni cap atractiu visitar les nostres illes.

Per tant, com que volem garantir el nostre futur econòmic, hem de garantir també el nostre futur ecològic i territorial, i això passa per un redreçament total i absolut d'aquesta política. I, com dic, desgraciadament aquests pressupostos no reflecteixen absolutament cap canvi, cap nova actitud, cap nova sensibilitat del Partit Popular, del Govern en aquestes qüestions. Són uns pressupostos absolutament continuïstes, més del mateix, el propi conseller ho reconeixia. Per tant, com dic, són uns pressupostos sords, sords a la voluntat i al clam que cada vegada més els ciutadans fan. És una llàstima. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que el Sr. Conseller s'haurà penedit més d'una vegada d'haver pronunciat aquella famosa frase a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts per presentar els de la seva secció, quan va dir que els seus pressuposts eren continuïstes. Perquè clar, dit això, ja està presentada l'esmena a la totalitat, ja ens en podem anar. És a dir, si a la conselleria que toca aquells temes on tothom, jo diria que tothom, a nivell social i a nivell polític, com a mínim a nivell formal i de discurs, reconeix que es necessita un canvi, el conseller diu que fa continuïsmes, ja vol dir que la cosa està desenfocada des d'un principi, ja vol dir que podem tornar perfectament el pressupost d'aquesta secció al Govern i que el refaci; perquè en major o menor mesura, amb major o menor alarma, tothom entén que el nostre territori té problemes greus, el nostre sòl rústic, el nostre litoral, que els nostres espais naturals estan deixats de la mà de Déu. Vostè mateix ho va reconèixer fa un parell de mesos referit al parc natural més emblemàtic de l'illa de Mallorca, que és el de l'Albufera. I no és que fos una sorpresa, perquè jo durant tota aquesta legislatura en nom d'Esquerra Unida he presentat preguntes, iniciatives, interpel·lacions on es denunciava aquesta mala gestió, en general, dels parcs naturals, i entre ells el de l'Albufera. Un dia, efectivament, el Govern ha de reconèixer que això és així. I fa uns dies es veia una interpel·lació del Sr. Triay, on veïem que no s'havien desenvolupat totes les figures normatives, no s'havia fet tot el desplegament jurídic necessari per garantir una bona gestió dels espais naturals.

I aquí som a unes illes que tenen problemes molt greus d'aigua, on estam en aquests moments precisament passant a l'illa de Mallorca la frontera del que seria una gestió sostenible de l'aigua a una gestió ja immersa dins l'insostenible. És dir, des dels principis del temps fins ara, o sigui, una passada de temps, la gent de Mallorca ha viscut amb l'aigua que es renovava naturalment. Sota el mandat del Partit Popular en aquesta autonomia post-Constitució del 78, farem la passa d'haver de viure de recursos produïts de manera artificial, i això és una passa així mateix important. A Eivissa ja l'han feta, malauradament, i aquí a Mallorca la feim ara. I això és un gran senyal d'alarma, perquè efectivament es pot fer. Tècnicament es pot fer aquesta passa. Però això significa també pressió sobre un altre recurs, que és el tema de l'energia, i això significa encariment del producte, i això significa una repercussió social d'aquesta política i d'aquesta nova situació. L'aigua ens sortirà més cara, i a més, l'aigua, per tenir-ne, ens obligarà a consumir més energia, i aquí sense tenir la dessalinitzadora en marxa, tenim uns creixements del consum energètics absolutament alarmants, alarmants, fora mida, fora qualsevol magnitud raonable o recomanable per qualsevol organisme internacional que es pronuncii sobre la matèria.

Tenim, per tant, problemes d'aigua, amb problemes d'energia, amb problemes de territori, amb problemes de residus, amb problemes de residus, importants, tenim també un creixement molt important i significatiu de producció de residus i tenim problemes, que ara no és qüestió d'analitzar en profunditat, en la gestió d'aquests residus, en tenim a Formentera, en tenim a Eivissa, en tenim a Mallorca, i a Menorca també.

I el Sr. Ramis se'ns presenta amb uns pressuposts continuïstes, idò, mala cosa, mala cosa. Hem de fer uns pressuposts per tapar tots aquests forats, i després ens posarem d'acord, o no, amb la manera com s'intenten tapar, però començar la intervenció dient que es presenten uns pressuposts continuïstes és una mala presentació d'aquest pressupost, i, evidentment, no es tracta d'una errada del conseller, és a dir, el problema no e's que el Sr. Ramis cometés una espècie de bajanada de dir això davant la cambra, el problema és que allò que va cometre és un acte de sinceritat. Efectivament, són uns pressuposts continuïstes, i aquest és el major problema que tenen aquests pressuposts.

Hi ha novetats, així mateix, dins el continuïsmes, hi ha aquesta partida de les 1.000 pessetes per a la desclassificació d'urbanitzables, la qual li han criticat molt, ¿no és ver, que la hi han criticat molt en el debat de totalitat? Ala!, 1.000 pessetes per desclassificar els urbanitzables. Està molt ben posada aquesta partida. amb la política que vostès tenen pensat fer, els en sobran 500, d'aquestes 1.000, jo li dic que no l'esgotaran, aquesta partida, així, amb el que diuen les Directrius d'Ordenació Territorial, amb el que vostès tenen pensat posar en marxa, com no tinguin alguna cosa ja paraulada amb algú, allò de: Escolta, ja t'ho comprarem o ja ho arreglarem, etc., li'n sobran doblers.

En qualsevol cas, el problema que hi ha darrera aquesta partida no són les 1.000 pessetes, el seu caràcter obert o tancat, el problema que hi ha darrera aquesta partida és la política que hi ha darrera, que és la política que diuen els avanços de Directius d'Ordenació Territorial, que és la política que, de qualche manera, veim dissenyada a la Llei de mesures transitòries, i que és una política inútil per protegir el nostre territori, com és inútil per protegir el nostre sòl rústic, la Llei de sòl rústic que es va aprovar, com és inútil aquest govern a l'hora de desenvolupar les seves actuacions en aquesta matèria, a l'hora de fer un desenvolupament normatiu de la Llei de sòl rústic, que ja es va prometre fa un any, exactament, i que no s'ha fet encara, com aquesta famosa llei del sòl; ara ha estat objecte de debat això a l'àmbit de la discussió sobre el Pla general de Palma, i s'ha dit per part d'alguns que bé, efectivament, hi ha massa urbanitzable, però la Llei del sòl de l'any 98, a nivell d'Estat, de qualche manera estableix un marc on no ha de ser tan preocupant el fet que hi hagi més o manco urbanitzables.

Però aquesta mateixa Llei del sòl de l'any 98, que és del Partit Popular, diu que en els territoris insulars la seva aplicació ha de ser matisada per una normativa pròpia de les comunitats autònomes insulars. Això vol dir, naturalment, que aquest esperit expansionista que es desprèn de la legislació estatal del sòl que ha fet el propi Partit Popular, ells mateixos s'han adonat que això, en els territoris insulars, hi pot tenir un impacte absolutament calamitos, i conviden a fer un desenvolupament normatiu per part de les comunitats autònomes insulars. I aquest desenvolupament normatiu, nosaltres encara no l'hem vist, i seria extraordinàriament important que es fes, perquè ens jugam, en definitiva, les sopes.

I respecte de la resta de temes, en certa forma el Sr. Balanzat ja ho ha explicat molt bé, és a dir, què dedicam per a energies alternatives, què fem per a estalvi energètic, què fem per intentar posar una inflació a aquesta pujada creixent, irrefrenable, del consum energètic, pràcticament res. Aquests 170 milions de pessetes, que són per cobrir unes subvencions que demana una sèrie de gent, que no s'estima oportú pujar més, perquè, en definitiva, per les subvencions que es demanen, ja ho cobreixen, etc.

En definitiva, no estam donant, no estan practicant una política a les totes, una política forta, per intentar, hi insistesc, variar aquesta tendència global de creixement de consum energètic. Amb aquests recursos no hi ha variació, per tant, al final haurem d'anar a costosos procediments de suplementar l'energia subministrada a la nostra comunitat autònoma.

Amb el tema de l'aigua, igual, perquè, en definitiva, vostès, en el que confien, el que troben raonable i el que s'ajusta al seu esquema mental i política és la dessalinitzadora, i si no basta d'aquí a quinze anys, ja els que venguin tendran el problema de posar-n'hi una altra. Això és, bàsicament, el que a vostès els dona seguretat, i després, com que s'adonen que això és una política excessivament dura per ser plantejada d'una manera crua i dura, la vesteixen, idè sí, faran una mica de campanya d'estalvi energètic, una mica de campanya a favor de la reutilització de l'aigua depurada, una mica de no sé què, una mica d'ajuda cap a la modificació de les xarxes per tal d'evitar pèrdues, però vostès no confien en aquests mètodes, en el que confien vostès es en la dessalinitzadora, que són hectòmetres cúbics comptants i sonants.

Aquesta és, en definitiva, la seva política, aquesta és, en definitiva, la seva política, una mica adornada amb aquesta declaració de parc natural de s'Albufereta de Pollença, absolutament sorprenent, absolutament descontextualitzada del que és la seva política general, fins i tot contradictòria amb el seu propi discurs dels darrers anys, que, lògicament ja no va donar temps a implementar recursos al pressupost, tampoc no ho han fet durant el tràmit parlamentari, com no hi ha recursos per a una altra qüestió, que és l'abric del port de Ciutadella, vostè mateix ha reconegut que podria costar entre 950 i 1.000 milions de pessetes, i tampoc no té partida pressupostària, però vaja, no passa res, ja l'implementaran al llarg de l'exercici.

En definitiva, també aquesta conselleria no és la conselleria on es faci més, però també en aquesta conselleria fem pressupostos virtuals, pressupostos que, en definitiva, no ens indiquen quina és la política que realment es farà al final.

Però, bàsicament, Sr. Conseller, i bàsicament, senyors del Govern i senyores i senyors diputats, jo crec que el millor aval d'una esmena a la totalitat d'aquesta conselleria ja l'ha donat el propi govern. Aquest és el pressupost de la continuïtat, són els pressupostos de continuar amb la mateixa política, cosa que vol dir, per un raonament elemental, sobre el qual no és necessari estendre's, que són els pressupostos de continuar amb els mateixos problemes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Certament, hem de començar, com tothom, reconeixent que era previsible l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, perquè si el Govern continua fent els mateixos pressupostos a què any rera any ens té avesats, i com braveja el mateix conseller a la compareixença que són continuïstes, i jo diria que continuïstes des dels anys seixanta o setanta, des que implementam el mateix model, realment és lògic que nosaltres també continuem en una línia continuïsta de presentar esmenes a la totalitat i dir que tenim un model absolutament diferent i que consideram que el que s'ha de fer és redreçar aquest model de la balearització, posar-lo dins uns límits de creixement, uns límits que han d'afectar, sobretot, les segones residències, a vorera de mar i nous nuclis, i, evidentment, no ho compartim amb la política, amb la política real del Partit Popular.

Per ventura, sí, de cada vegada més, amb les declaracions, perquè aquest model no sostenible ja no té qui el sostengui, ja no el sosté ni el Govern, com a mínim a nivell de declaracions, i ja hi ha 30.000 persones a Palma, ara hi ha una gran manifestació convocada també a Eivissa, que és un clam que hi ha d'haver canvis, canvis que no són en aquests pressupostos, o no els hem vist enlloc.

Ens prometen, això sí, com cada any, plans i plans i plans, el mateix reguitzell de plans que es prometien l'any passat hi tornen a figurar enguany com a objectius d'enguany, però poques mesures. Molts d'aquests plans, la veritat, ja els ho hem dit moltes vegades, se'ls poden estalviar, com són els sis plans de Mallorca, que consideram absurd esquarterar Mallorca en sis plans, sense cap mena de justificació, comarcalització que la justifiqui.

El Pla de pedreres, el varem aprovar, aquest sí que el varem arribar a aprovar, no hi han posat ni un sol dobler, no hi han fet cap mena d'actuació, i ara l'han hagut de tornar a canviar. Veurem, quan el tenguem, perquè encara no ens ha estat remès, si exactament hi ha cap canvi i a veure si n'arriben a fer res, perquè, la veritat, amb el temps que ha durat aquest pla de pedreres, no s'ha fet res de positiu.

Plans d'ordenació del medi natural, tots falten per fer. La gestió dels espais naturals, realment, deplorable.

I realment l'any 98 ha estat un any tudent respecte dels objectius normatius que es fixaven als propis pressupostos de l'any 98, que eren aquest reglament de la Llei del sòl rústic, que encara esperam, aquesta llei del sòl urbà o Llei del sòl, en general, que esperam, i eren les DOT, les DOT, que no sé si avui al matí s'hauran aprovades, a la millor hi haurà qualche novetat, qualche cosa d'interès, serà difícil fer-ne una anàlisi i una crítica dura en aquest temps de pau i amor, i que hi hagi d'haver una roda de premsa el dia de la nit de Nadal per analitzar, no sé si s'ha cercat *ex professo* o no, però en qualsevol cas, serà difícil fer-ne una lectura ràpida en aquest moment, diguem-ne de felicitat comuna i compartida, però ho estudiarem.

El que no hem vist són conseqüències pressupostàries de les DOT. El Govern del PP, per exemple, al nostre grup, li ha boicotejat una mesura delicadíssima en democràcia, ha vetat la discussió de dos projectes de llei en aquesta cambra perquè tenien repercussions pressupostàries, eren dos projectes que tenien a veure amb les DOT, un era protecció dels 500 metres del litoral, que ahir encara hi varen tornar a votar en contra, i ens varen dir que no es podia discutir aquesta llei perquè tenia repercussions pressupostàries. Enguany hi ha, en el pressupost del 99, exactament els mateixos doblers que hi havia, les mateixes partides, les mateixes línies, de l'any 98. Entenem que si l'any 98 no es podia aprovar aquesta llei, l'any 99, tampoc, i si no, expliqui'ns com ho faran, perquè si l'any 98 no es podia aprovar una llei del PSM perquè tenia conseqüències pressupostàries i els pressupostos aprovats no hi podien donar satisfacció, com és que l'any 99 es podrà implementar?

L'altra era els Canons, que també es va negar a discutir, com a proposició de llei, en aquesta cambra perquè tenia repercussions pressupostàries. On són les 1.000 pessetes? Jo crec que un tema, un cert acudit, que se'ns feia era que les 1.000 pessetes demostraven el més important que té un govern, és posar 1.000 pessetes en el pressupost, ampliables; jo crec que no s'ho creu ningú. El Sr. Fiol, perdonin, mateix, ens va voler fer gastar aquest *chiste*, ens va voler fer gastar aquest *chiste* en el tema de l'hospital d'Inca, i en vista de per on han anat els trets, ha hagut de presentar immediatament una esmena on no són 1.000, són 50 milions, i evidentment li vàrem haver de dir: Sr. Fiol, vostè no sap que 50 milions són molt menys que 1.000 pessetes, perquè 1.000 pessetes demostraven la voluntat extrema del Govern, vostè no ha escoltat el Sr. Rami, que les 1.000 pessetes, realment, és el que importa, 50 milions és una misèria, però no, l'hospital d'Inca, com que no ho entenem per Inca, hi ha hagut de posar 50 milions. Confii que vostè serà capaç d'explicar a la ciutadania i a unes 30.000 persones, com a mínim que es manifestaren, que les 1.000 pessetes són molt més que 50 milions.

En qualsevol cas, com ja s'ha dit moltes vegades en aquesta cambra, ni fan ni deixen fer, perquè nosaltres, a partir de constatar el fariseisme del Partit Popular, vàrem dir: Anem al consell evangèlic, feis allò que ells diuen que s'ha de fer, però no faceu allò que ells fan, i ho intentam, i, per exemple, a una altra institució s'intenta desclassificar territori, idò no, aquí sí que hi ha una mobilització ràpida del Partit Popular per aturar aquest procés de desclassificació.

Per tant, ni les DOT desclassifiquen ni es deixa desclassificar els altres. Crec que això s'ha d'explicar, perquè no han donat suport a cap desclassificació de terreny, i no podem esperar gaire que això es vagi implementant, perquè mentre no aprovar això dels 500 metres, si vostè es passeja, s'atemerà, d'ença en parlam, de tots els xalets que s'han construït. Si vostè ens diu: No, és que les DOT..., ens remetrem als PTP, els PTP ens remetent als planejaments municipals, i tots sabem com es tramita aquí un PTP, l'únic que coneixem va començar els criteris l'any 90, que és el Pla del Pla, perquè l'any 98 surti que el deixam allà on estava, i tornam enrera, i l'esqueixam. Per tant, pensi quina confiança pot merèixer aquesta manera d'aturar un creixement que, evidentment, és ràpid i que l'activitat econòmica no es mou amb la lentitud de reacció que, segons sembla, té el Govern del Partit Popular i, en concret, aquests pressupostos que ara analitzam.

Pegant un poc a uns altres vessants, hem de recordar que són, en general, totes les polítiques de medi ambient, sobre les quals discrepam d'aquest govern.

Per exemple, creim que és ridícul intentar tenir una política energètica amb 175 milions de pessetes. Estam parlant d'energia, estam parlant d'un tema cabdal, important. Energies alternatives, tenen uns costos, evidentment, les energies renovables. En les estratègies i les polítiques per a estalvi d'energia, és evident que necessiten implicar-s'hi, i amb 175 milions de pessetes, que és tot allò que dedica el Govern a l'energia, difícilment es poden fer polítiques ambicioses.

Quant a residus, continuam veient una absoluta precarietat en el nivell d'inversió o en el nivell de reacció. En residus perillosos, no hi hem vist gairebé res; els abocadors, els doblers que s'hi dediquen, gràcies que hi ha un pla estatal de sòls contaminats, són també ridículs, comparats amb els mils de milions de pessetes que signifiquen regenerar abocadors i posar-los en condicions. Zero pessetes a reciclatge, reutilització i compost, torna a ser el debat de cada any, de cada any, de cada any, prometent diners, prometent convenis, prometent altres actuacions, el que veim són els 1.800 milions de pessetes que va aportar el Govern a la incineradora, les zero pessetes que dedica a qualsevol altre sistema alternatiu.

Després és pot dir que qui no té doblers, que se'ls inventi, que els pinti, i des d'una deslleialtat absoluta, intentar que es faci sense recursos allò que amb recursos ja és difícil de fer, però bé, en això és un especialista el Sr. Ramis i, evidentment, tot el Govern, de fer envits i d'intentar que es facin duros a quatre pessetes.

D'aigua, anys i panys parlant de depuració terciària, els avenços hi són realment ridículs, i és molt difícil reutilitzar aigua depurada amb mesures ambicioses com de tant en tant apunta el Govern, sense que la depuració sigui, sanitàriament, perfecta.

Jo crec que hi ha dues mesures de les dotzenes que hem proposat en comissió que són de sentit comú i que tothom accepta que també hi ha un clam per demanar-les, que les canalitzacions estiguin bé, que no hi hagi pèrdues a les xarxes i que hi hagi xarxes separades a tots els municipis de les Illes Balears. Idò bé, el Govern, que, per cert, el Sr. Conseller, en moltíssimes ocasions, pareix que té una ignorància bastant important i bastant preocupant sobre de qui són les competències en aquesta matèria, nosaltres li recordarem que, efectivament, competències municipals, però que, realment, el nivell de despesa de posar en ordre les canalitzacions, els clavegueram existents a les Illes Balears, depassa en molt la capacitat actual d'inversió que tenen els ajuntaments. Nosaltres els demanam que hi participi, que hi col·labori, el Govern, que s'ho prengui com una mesura, com una línia prioritària, i la negativa és contundent, 300 tristos milions de pessetes, absolutament congelats, per aportar als POS, i a més a més, amb periòdiques amenaces de llevar-los, no d'augmentar-los, de llevar-los, perquè, senzillament, no acaben de fer el seu paper, ho ha dit el Sr. Matas, ho ha dit el Sr. Ramis, i el Sr. Rami ens ha arribat a dir que això era el fons de cooperació municipal, també un altre desconeixement absolut del que és un fons de cooperació municipal, perquè la Sra. Salom, fins i tot, m'ha vengut a dir ara, a l'anterior tongada de debat, que donar doblers finalistes als ajuntaments, i pocs, era un fons de cooperació municipal; el fons de cooperació és perquè els ajuntaments el gastin en allò que vulguin, no donar línies de subvenció teledirigides, això no és fons de cooperació municipal, tant si es diu POS com si es diu Mirall, això no és fons de cooperació municipal.

El Govern, en canvi, creu que ha d'ajudar els ajuntaments en l'embelliment dels municipis, i aquesta és la principal línia de medi ambient, la principal línia de medi ambient és el Mirall; per exemple, se'n va a Son Massip, que és una urbanització de segones residències d'Escorca, i hi posa les infraestructures, a segones residències, perquè no hi ha cap turista allà, no és ni per a embelliment de turistes, no és un carrer major, no és res de tot això, però és el Pla Mirall, i hi va a arreglar unes infraestructures que haurien de fer els veïnats, això és el Pla Mirall, per exemple, i ho paga la Conselleria de Medi Ambient, això.

Nosaltres creim que hi ha necessitats i prioritats mediambientals molt abans que no aquesta.

Fins i tot, si el Pla Mirall coincideix a una obra que afecta infraestructura, no ja que diguem que primerament hi ha d'haver infraestructures, sinó que si aquell carrer té infraestructura i té embelliment, el Govern li diu no, jo, que som medi ambient, trob que això del clavegueram no em toca, ho ha de pagar l'ajuntament, jo t'arreglaré les lloses, et posaré llambordes, però el clavegueram, no, el clavegueram, l'ajuntament, jo som Conselleria de Medi Ambient, la Conselleria de Medi ambient no ha d'ajudar a tenir claveguerams en ordre.. Bé, nosaltres al·lucinam amb aquesta mena de raciocini que fa aquest govern, però és evident que no ho compartim, d'aquí l'esmena a la totalitat.

El Pla hidrològic. Ens deia l'any passat el conseller en aquesta mateixa compareixença que el pròxim període de sessions, supòs que ara ens tornarà a sortir i ens dirà que el pròxim període de sessions, i de moment no ha entrat. Hi ha un acord d'aquest parlament que entrarà abans de 31.12.98, ara li deman si farà qüestió incidental, que ens digui si estarà a 31.12. 98 i quines seran les inversions, que no les veim, en absolut, en aquests pressupostos, ni veim absolutament cap actuació en aquest pressupost, perquè una part del pressupost balear, pel que es veu, no sé si em sortirà per aquí, es gestiona des de Madrid, en comptes de Madrid donar els doblers al Govern perquè faci la política autònoma en matèries exclusives, ni en carreteres, ni en obres hidràuliques, no arriben a aconseguir ni tan sols que els transfereixin els recursos per gestionar-los, sinó que es gestionen directament des *ministerios*, això no és autonomia, això no és autonomia, ni res que s'hi sembli, i vostès estan contents perquè els escolten abans de gastar-los.

En aquesta satisfacció, no faran que hi participi un partit nacionalista, la vocació del qual és decidir i gastar des d'aquí.

Els espais naturals. Avui sortien, a més, noves crítiques sobre el parc de s'Albufera, evidentment, estan en una situació molt negativa, en canvi, vostè diuen que hi ficaran s'Albufera, s'Albufereta, i no augmenten ni una sola pesseta, no augmenten les pessetes i, en canvi, han de millorar moltíssim.

Nosaltres creim que, a més a més, n'hi hauria d'haver més, hi ha tots els que diu la Llei d'espais naturals, complir la llei, només complir la llei, des de fa vuit anys que esperam que es compleixi la llei, i vostès no la compleixen.

El Cap de Pinar i tot no deixen protegit, sinó que continuen amb aquesta amenaça dels alts càrrecs, aprovat per llei, per llei, tot i l'expressió de la voluntat d'Alcúdia, per cert, m'agradaria saber què en pensa el conseller, que el Govern balear, el Grup Parlamentari Popular, no respecti la voluntat del poble d'Alcúdia, expressada per unanimitat en el seu ajuntament perquè no es faci la residència d'alts càrrecs, i mantinguin aquesta excepció dins la Llei d'espais naturals; m'agradaria saber què en pensa el conseller de Medi Ambient.

Per últim, senzillament li diré que volem delimitació de domini públic hidràulic, de les zones inundables dels torrents, i tot això no s'ha previst en aquests pressupostos.

Hi ha moltes obres que els ajuntaments..., no hi ha lleialtat amb els consells insulars i amb els ajuntaments perquè puguin fer allò que els pertoca, allò que, per cooperació municipal, toca fer als consells i que, per competències municipals, toca fer als ajuntaments, i que des del Govern, en aquesta matèria mediambiental, no els hi donen peu a poder fer. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay, a l'esmena presentada 5636, secció 15, a la 5867, secció 84. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria expressar una cordial discrepància amb els portaveus que m'han precedit, quan han estat d'acord amb el conseller que aquests són uns pressupostos continuïstes, continuïtat significa una dinàmica, hi ha continuïtat quan una cosa es continua movent, quan hi ha un mateix moviment. Aquests pressupostos, en molts d'aspectes, no tenen aquest moviment, són uns pressupostos estàtics, són uns pressupostos quietistes, aquí on la major part dels projectes no es que vagin en la línia dels de l'any passat, és que són els de l'any passat. Per tant, si els projectes són els de l'any passat, no hi ha continuïisme, hi ha una reproducció quietista, estàtica, del pressupost de l'any passat.

I això justifica una part d'aquesta esmena a la totalitat. Per una part, el que es proposa és la més dura autocrítica que es fa al Govern, és el suspens a la seva pròpia gestió, tot el que havia de fer no ho ha fet i ara ho torna a proposar, i després hi ha tota una sèrie de coses que el Govern diu que farà però que no són en el pressupost, i jo crec que aquestes són raons més que suficients per justificar una esmena d'aquest tipus.

En matèria d'ordenació del territori, d'una manera molt seriosa, el conseller de Medi Ambient, fa un any, quan va explicar el pressupost de la'ny 98, va dir que tenia set prioritats clares, i a mi m'agradaria repassar-les.

Una era les Directrius d'Ordenació del Territori, no estan fetes.

La segona era la modificació del Pla de residus per al cent per cent dels residus de la comunitat, no està fet; ara, aprovat inicialment i amb una gran ambigüitat en el contingut una modificació del Pla de residus de Mallorca, el de Formentera no s'ha fet mai i el d'Eivissa no s'ha plantejat mai encara la seva modificació, per introduir-hi sistemes de reciclatge, de compost, etc., que no són prevists en el seu contingut inicial.

La tercera prioritat era desenvolupar el Reglament de la Llei de sòl rústic, que no s'ha fet.

La quarta, la Llei del sòl balear, que no s'ha fet.

La cinquena, els plans territorials de Mallorca, que no tan sols no estan fets sinó que estan aturats, el que anava més avançat, aquell que anava davant, ja l'han desqualificat, i els altres estan aturats, i està bé que estiguin aturats, però no ho han fet, i els altres?, el de Menorca i el d'Eivissa, encara no tenen ni equipament tècnic ni assistència tècnica per començar-hi a fer feina.

Per tant, és clar que els objectius per a l'any 98 donen un resultat absolutament negatiu per a la conselleria que dirigeix el conseller de Medi Ambient, el Sr. Ramis.

A això hem d'afegir la novetat d'enguany, la novetat d'enguany és que amb una partida de 1.000 pessetes faran una gran actuació en matèria de desclassificació o, fins i tot, d'adquisició, perquè 1.000 pessetes donen per a molt, de sòl urbanitzable, que es consideri excessiu. És clar, un pensa són 1.000 pessetes perquè vendrà algú i hi posarà 1.000 milions darrera, fons europeus, vaja, sempre hi ha una terminologia, però no, ho faran en cara que no hi hagi cap ajuda exterior. Per tant, són 1.000 pessetes de veritat, no són 1.000 pessetes d'aquestes que ve el conveni i n'aboca del corn de l'abundància.

En matèria d'aigua, sempre un problema bàsic a la nostra comunitat, va comparèixer el cap del departament tècnic de la Direcció General de Règim Hidràulic, de la Conselleria de Medi Ambient, i va estimar que les obres necessàries a les xarxes de distribució d'aigua en baixa de les Illes Balears, per eliminar-ne les pèrdues quantioses, que probablement produirien un balanç suficient si no existissin, eren d'uns 20.000 milions de pessetes, 20.000 milions de pessetes. Bé, un problema de 20.000 milions de pessetes és un problema important, un problema de 20.000 milions de pessetes és com un pla mirall, és una inversió forta; bé, idò, resulta que per a aquest problema important, bàsic, d'un recurs que es perd, que es fa malbé, perquè no se sap conduir adequadament, el Govern què hi dedica? Hi dedica des de fa uns anys 300 milions de pessetes, una quantitat congelada des de fa quatre o cinc anys, que dóna als tres consells insulars perquè se la reparteixin com a bons germans, aquests 300 milions de pessetes, que, a més estan destinats a altres obres del cicle hidràulic. És clar que un govern que té capacitat econòmica per ajudar els ajuntaments, jo aquí no entraré en matèria de competències, perquè per què hem de discutir de competències?, si el Govern té competència per posar lluminàries de luxe, per què no ha de tenir competències per ajudar a arreglar les xarxes d'aigua que estan foradades o destruïdes per tot?, és que és una discussió banal, les mateixes que tenguí per posar pedra de Santanyí, les mateixes tindrà, dic jo, per posar canalitzacions o per contribuir a posar canalitzacions que siguin estanques i que renovin xarxes molt deteriorades per tot. Idò no, això no canvia, és una qüestió que no millora.

Però apart d'això, en matèria hidràulica, en matèria d'aigua, també, tenim la qüestió del sanejament, de la directiva europea que entra en vigor dia 1 de gener del 1999, d'aquí a set o vuit dies entra en vigor, està anunciada des de fa temps, des de fa anys, que aquest dia entra en vigor. Vostès hauran sentit a dir multitud de vegades que les Illes Balears som la comunitat capdavantera en matèria de depuració d'aigües, som la comunitat que va davant amb molta diferència. Idò bé, aquesta comunitat que va davant amb molta diferència -jo no ho pos en dubte, perquè jo és aquí que m'he d'esforçar perquè les coses vagin bé- dia 1 de gener del 1999 no complirà la directriu europea de depuració d'aigües. Nuclis de població de més de 10.000 habitants, que són els que dia 1 de gener del 1999 han de complir aquesta normativa, no tendran el tipus de depuració que exigeix la Unió Europea, que és la depuració secundària més la depuració terciària en el que afecta al fòsfor i al nitrògen. Això no existirà, una part important de la població de les Illes Balears no estarà dotada d'un tipus de depuració que des de fa anys ha anunciat la Unió Europea com a obligatòria des de dia 1 de gener del 1999. Jo crec que això és una mala nota per a la Conselleria de Medi Ambient i és una mala nota per al govern Matas i per als governs que l'han precedit, tots ells del Partit Popular. No ho han fet en quinze anys, no esper que ho facin en els darrers sis mesos.

La reutilització d'aigües depurades no avança i tothom ho sap, el tractament de fangs de depuradora, que és el gran problema que ve darrere la depuració; els problemes van escalonats. Hi ha problemes que no existeixen perquè no hi ha les millores ambientals que els provoquen; no tenen problemes de fangs de depuradores els països que no tenen depuradores, però quan hi ha depuradores es produeixen uns fangs que s'han de tractar perquè són el següent problema ambiental greu. I com ho tenim, a les Illes Balears, que presumeixen també de capdavanteres en el sistema de depuració? Idò una mínima part de la població, es pot considerar que purament simbòlica, té en aquest moment tractament de fangs de depuradores. Hi ha alguns projectes en marxa, però sense projecte, sense previsió de cap tipus -i seré segurament molt conservador amb aquesta xifra- més del 60% de la població de les Illes Balears. Un problema sense resoldre.

I en matèria de torrents l'any passat se'ns deia que el torrent de Manacor enguany ja estava, l'any 98 tema resolt, i estam ben igual que fa un any: quietisme total, religió oriental, tots quiets i meditant, res no s'ha mogut, ni una fulla, en aquest darrer any. I el Pla hidrològic continua sense aprovar i sense presentar. Si repassam les seves paraules de l'any passat, el mes de..., s'assegurava, s'ha de dir que s'assegurava, deia que el març, l'abril o el maig -el maig ja era el màxim, no?- estaria presentat el Pla hidrològic. Estam en les mateixes, sense conèixer-lo.

En matèria d'energia, bé, el Pla energètic no s'ha aprovat dins l'any 1998.

El Pla de residus no s'ha aprovat dins l'any 1998. S'acaba de contractar ara l'equip tècnic que l'ha d'elaborar, i en matèria de residus sòlids urbans està clar que cap partida ni una, és més, en fan una qüestió de principis, en fan una qüestió de principis i ho tenen a gala, que no hi hagi cap pesseta ni una per contribuir a la implantació dels nous sistemes de tractament, compostatge, altres tipus, a Mallorca però també a Eivissa, i també s'hauria de millorar la planta de compostatge de Menorca com a aportació del Govern de la Comunitat Autònoma o aportació del conjunt de la societat per descarregar aquestes inversions i, per tant, per descarregar els ciutadans de la tarifa que al final és la que paga tot el que no s'hagi aportat (...).

En matèria de parcs naturals s'havia d'adquirir patrimoni natural a Menorca però no s'ha fet. S'havia de crear aquella cosa que es deia Parc Natural Balear, perquè no havia de ser un parc natural típic, sinó que havia de ser un parc natural balear. No tan sols no s'ha creat la figura sinó que, a més, s'ha creat un parc natural típic, tan infamats en aquell moment els parc naturals típics, o sigui, els parcs naturals de la Llei estatal 4/1989, que són els parcs de la llei, i se n'ha creat un de nou, la qual cosa em sembla molt bé, però totalment contradictori amb el que fa un any ens anunciava el conseller. I aquest parc de s'Albufereta, que està bé que es creï, i el que hem de dir i hem de reclamar és que es creïn els que no s'han creat, que són el de la Serra de Tramuntana i el d'es Trenc-Salobrar de Campos a Mallorca, el parc de s'Albufereta no té cap partida pressupostària per a la seva execució, la qual cosa tampoc no té res de particular, que no tenguí cap partida pressupostària, perquè les inversions que s'havien previst l'any passat en els altres parcs, en el parc de Mondragó o en el parc de s'Albufera d'es Grau, no s'han executat dins l'any 1998.

Per tant, senyores i senyors diputats, està clar que anam cap a una molt mala nota a la gestió de la Conselleria de Medi Ambient dins l'any 1998 i que realment és el moment de criticar-la quan veim que les propostes del 99 són un clar reconeixement d'aquesta pèssima gestió, perquè en matèria de ports, en el port de Ciutadella havien de fer un edifici de serveis dins l'any 1998. Ha acabat l'any, falta una setmana, no han fet res, i encara ja el que ja és un element de màgia pressupostària, que ja han citat alguns dels portaveus que m'han precedit, que és el port de Ciutadella, el nou port de Ciutadella, el dic exterior amb moll adossat que ha de servir perquè hi vagin, allà, els ferris, que ha de servir perquè hi vagin els creuers de turisme, que ha de servir perquè hi vagin els vaixells de càrrega, ha de ser el canvi dins una operació d'altre tipus que no és el moment ara de jutjar, però que el Govern s'ha compromès a fer aquesta obra pública amb una inversió mínima de 950 milions de pessetes. Quan l'any passat li dèiem que no hi havia cap partida per al port de Ciutadella deia: "No, enguany, l'any 98 no farà falta; la inversió forta -ho va dir el conseller- es farà l'any 99". La inversió forta es farà l'any 99, però és que aquí no hi ha les 1.000 pessetes, perquè si hi hagués les 1.000 pessetes, ja diríem que bé, hi ha 1.000 pessetes!, per tant és prioritari del Govern: les coses que tenen 1.000 pessetes són prioritats màximes. Aquí no hi ha ni les 1.000 pessetes. El Govern ha de fer un port, se suposa que no el farà en un any, que el farà en dos, ha de fer un port, una obra important amb zones de gran calat, una obra de defensa, i no apareix en el pressupost però ho ha de fer i ho farà, sí, sí, sí; si aquest govern continua ho faran, abans del mes de juny no faran absolutament res.

Per tant, en conclusió, senyores i senyors diputats, aquests pressuposts són reproducció d'un gran nombre de projectes que ja s'havien d'haver executat, hi ha una gran dosi de fantasia pressupostària -en el millor sentit de la paraula fantasia; és meravellós poder fer tantes coses que no són en el pressupost, i això demostra la inutilitat absoluta d'aquest debat. Sense cap previsió pressupostària es pot fer un port nou a Ciutadella, es pot fer un parc natural a s'Albufereta, encara que no s'hagin fet les inversions compromeses l'any passat en els altres parcs naturals. Amb 1.000 pessetes es pagaran indemnitzacions per desclassificar sòls urbanitzables o comprar-los, perquè no ens hem d'aturar en indemnitzar; amb 1.000 pessetes -i no els hi havia dit- comprarem, comprarà el Govern solars, edificis en primera línia de platja, edificis ben situats, per convertir-los en zones verdes públiques, són les altres 1.000 pessetes que han incorporat durant la tramitació parlamentària.

Per tant, està clar que amb un reconeixement explícit de la mala gestió del 98 i amb uns pressuposts que no recullen les inversions que el Govern manifesta que vol fer dins l'any 1999 nosaltres no podem aprovar aquests pressuposts, demanem la seva suspensió, la seva baixa qualificació, i també volem dir que tots aquests anuncis que ens fan del fet que faran lleis, faran plans, faran reglaments i faran no sé quantes coses dins l'any 1999, la veritat, no resulta gens creïble, gens versemblant que ara, en sis mesos, pensin fer tot allò que no han fet en quinze anys. Realment joestic segur, senyores i senyors diputats, que aquest govern en el mes de juny no aprovarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula? S'obre qüestió incidental amb la intervenció del conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que surt aquí un poc astorat. El Sr. Triay ha estat generós: m'ha dit que teníem mala nota, només; n'hi ha hagut d'altres que no han estat tan generosos i han plantejat certament una situació dantesca, és a dir, amb prou feines estam aguantant el nostre territori, el nostre entorn, en poques paraules, el nostre medi ambient.

I davant tot això, què fan?, com ens esmenen els grups de l'oposició?, quines esmenes presenten? El Grup Mixt diu que els pressuposts no s'adaptin a les necessitats per un medi ambient de qualitat; són explícits, és una cosa que s'entén perfectament; després ha sortit aquí damunt i ha dit que tot estava malament, que no hi havia res bé, que de qualque manera això era un desastre; no ha dit per què, no ha fet cap proposta alternativa, no ha proposat fer res de positiu. Això sí que és vera, ha dit que els pressuposts eren continuïstes, com si això fos certament una cosa dolenta. Hi entrarem, entrarem en el tema del continuïisme.

Després ve el Sr. Grosske i em parla dins la seva proposta d'esmena a la totalitat d'una inadequada orientació de les prioritats polítiques pressupostàries. Bé, només faltaria, Sr. Grosske, que les seves prioritats polítiques coincidissin amb les prioritats polítiques del partit que jo represent; certament o vostè o jo tindríem problemes, o tots dos, o tots dos.

El PSM, que és el més explícit de tots, em diu que no respon a les necessitats. Punt. Més clar, aigua, aigua, gran problema del Sr. Alorda. Si això és tot, si això és el que em poden aportar també estam..., anam malament, som ben pobres. En parlarem també, Sr. Alorda, de tot el que vostè m'ha dit.

I finalment el Partit Socialista, que tal vegada sigui el que és més llarg, el que s'explica amb més abundància, parla d'insuficiència d'objectius i d'incoherència entre els objectius i les partides pressupostàries. Està clar, no?, vostès fixen els nostres objectius i després diuen que són incoherents amb els nostres pressuposts, el PSOE fixa uns objectius i després diu que nosaltres els hem de dur endavant.

Mirin. Jo, prescindint de tota aquesta "parafernàlia" i davant la impossibilitat de fer front -ja dic, estic astorat- a una bateria d'arguments tan sòlids com els que vostès han plantejat per escrit a les seves esmenes a la totalitat, el que faré serà tractar de donar una explicació breu, el més breu que pugui, de què són aquests pressuposts, en què consisteixen i quins són els seus objectius polítics principals. Numèricament, dos cèntims, només, només dos cèntims, he de dir que aquests pressuposts importen, com vostès coneixen, 13.238 milions de pessetes, és a dir, uns 700 milions de pessetes més que l'any passat, que signifiquen un increment per a les partides, per al pressupost destinat a qüestions mediambientals d'un 5'5%, que ja és important. Els capítols 6 i 7, les inversions, importen quasi bé el 85% del total, 11.100 milions de pessetes. El capítol de personal, el capítol 1, és de 1.286, més o manco un 10% del total, i la despesa corrent se'n va a uns 789, o sigui un 6%. Això fa el cent per cent perquè, com veuen, la gran massa pressupostària està, com no podia ser d'una altra manera, dins inversió. Jo crec que no fa falta que m'estengui més en el que són les xifres o les aportacions numèriques que poguéu fer ara aquí perquè tots vostès en disposen i això no té massa més sentit.

Si que entraré en les grans inversions i en les partides, en els objectius que tractam de dur endavant amb aquest pressupost, i ho faré analitzant un poc aquestes inversions d'acord amb l'esquema que tenim de feina a la conselleria. Parlaré, en primer lloc, del programa de dinamització territorial, del Pla Mirall, que per a l'any 99 té una inversió prevista de 804 milions de pessetes, aproximadament. Aquí figuren totes les partides pressupostàries relatives en aquest pla Mirall que són competència de la Conselleria de Medi Ambient ja que, com vostès coneixen, hi ha una part d'aquest pla Mirall que correspon a la Conselleria de Turisme, aquest pla Mirall que pretén regenerar el teixit urbà, rehabilitar i embellir la xarxa urbana i, conseqüentment, centrar l'activitat en la rehabilitació del territori ja ocupat. Les inversions es varen començar a executar l'any 97, continuaren dins l'any 98 i continuaran dins l'any 99; aquesta és una part del continuïsmes que tenen aquests pressuposts, no és l'única, n'és una part. En acabar aquest any 98, tots els consorcis creats per la Conselleria de Medi Ambient i els municipis ja han formalitzat els seus préstecs corresponents, tots, s'ha fet feina. En relació a això, he de dir en aquest moment a una referència que em pens que feia el Sr. Alorda a son Massip o a qualche lloc, li he de dir que efectivament no és el Govern, no són les conselleries les que designen prioritats dins el Pla Mirall, com vostè sap perfectament, sinó que són els propis ajuntaments els que designen allà on volen actuar, allà on volen dur endavant aquests plans d'embelliment.

Econòmicament, després, dins la Conselleria de Medi Ambient, allà on existeix la part més important del pressupost és dins la Direcció General de Règim Hidràulic amb 8.400 milions de pessetes i tres programes que són els programes més importants que tenim dins aquesta direcció general: el programa de proveïment d'aigües, amb una inversió de 363 milions de pessetes; aquí tractam de garantir a tots els municipis, a totes les poblacions, el proveïment d'aigua en alta, efectivament; en baixa, com també s'ha dit aquí, és una competència municipal que teòricament hauria de tenir el suport del consell insular perquè les infraestructures bàsiques són les que tenen el suport del consell insular, les xarxes separatives i les xarxes d'explotació d'aigües potables efectivament el Govern hi participa en 300 milions de pessetes anuals que algú ha qualificat, si no ho record malament, de trists, o miserables, qualche cosa així. Bé, jo el crec és que si no som capaços de gestionar aquests 300 trists milions de pessetes perquè poc a poc aquestes xarxes de distribució de l'aigua en baixa millorin, hi hagi menys fugues i, de qualche manera es millori aquesta gestió, el que poden fer, en tot cas i si ho creuen convenient -precisament el diputat que ha sortit aquí té en aquests moments aquesta responsabilitat- en tot cas és dir-ho clarament, renunciar a elles i des del Govern farem un pensament.

Hi ha un segon programa, que és el de sanejament d'aigües, amb dues inversions importantíssimes: 1.336 milions de pessetes en conservació i manteniment tota una xarxa de depuradores a la nostra comunitat que efectivament donaran compliment, dia 31 de desembre de l'any 99, a la directiva europea a la qual el Sr. Triay feia esment, la Directiva 91/271 que estarà pràcticament acabada, i és possible que qualche nucli de població superior a 10.000 persones no estiguem encara totalment al cent per cent cobert, però pràcticament la totalitat, pràcticament en el seu 95% s'haurà donat compliment d'aquesta directiva europea 91/271. A més, hi ha una inversió de 2.900 milions de pessetes per a noves depuradores a través de l'Ibisan. Aquestes noves depuradores s'inverteixen, òbviament, com no pot ser d'altra manera, a Mallorca a son Serra de Marina, a Randa, a Cala Ferrera, a sa Font de sa Cala, a Sencelles, a Binissalem, i millores...; casualment avui sortia també a un diari, precisament avui, una nova depuradora amb tractament terciari que quasi crec que tots els que han pujat aquí n'han fet referència, precisament a Inca, -que també el Sr. Alorda en feia referència i he llegit a qualche banda que serà ell candidat a la batllia- gràcies a la inversió que fa el Govern a Inca hi haurà depuradora nova i en tractament de terciari, Sr. Alorda, precisament, precisament.

El tercer gran programa que movem dins la Direcció General de Règim Hidràulic és el d'infraestructura hidràulica, 427 milions destinats a ampliacions, reformes i millores de la xarxa de torrents i 130 milions per al manteniment de torrents. Aquí sí que he de dir, com algú ha fet menció, que efectivament són quantitats que es mostren insuficients per dur endavant la política de reformes i millores que la nostra xarxa de torrents necessita. Són quantitats que ja es varen mostrar insuficients l'any 94, quan es va firmar un conveni reiteradament incomplet per l'administració anterior, per l'administració socialista que fins l'any 96 hi va haver, i que no ha quedat altre remei que renegociar amb l'administració central mitjançant la firma d'un nou conveni hidràulic a què més endavant faré referència, que importarà qualque cosa més de 20.000 milions de pessetes i, entre altres coses, també tocarà, farà referència al tema del manteniment de la xarxa de torrents.

Passant a un altre punt, que és el tema que també s'ha tocat reiteradament, del manteniment del nostre patrimoni natural, de tota la xarxa d'àrees recreatives i de patrimoni públic,estic parlant de la Direcció General de Medi Ambient, els he de dir que el pressupost per a aquesta direcció és de 1.820 milions de pessetes. Com a partides a destacar, els 100 milions de pessetes dedicats a biodiversitat, 25 milions de pessetes dins els programes d'educació i promoció ambiental, sé que hi havia una esmena que demanava que augmentàssim aquesta aportació o aquesta quantitat, i he de dir que crec que totes les quantitats que es destinen a educació i a promoció ambiental estan ben emprades i, a més, són poques però, evidentment, també aquests pressuposts, a pesar de la Comunitat, a pesar que són generosos i que estan suficientment dotats, també tenen un límit. Què més voldríem que poder dedicar també a educació i promoció ambiental quantitats més importants!

Parlar dels 33 milions de pessetes que estan destinats als programes d'hidrotènia i lluita contra l'erosió; parlar aquí, com no pot ser d'una altra manera, dels 356 milions de pessetes de la campanya de vigilància i prevenció d'incendis que estan adscrits en aquesta direcció general i que s'ha de dir sense cap tipus de reserva que estan donant probablement els millors resultats de la història de la nostra comunitat, no només a la nostra comunitat, sinó que crec que hi ha poques comunitats dins l'Estat espanyol que puguin presentar uns resultats tan satisfactoris com els que presenta aquesta comunitat en el tema de la lluita contra el foc. Jo crec que realment estam en xifres, hem estat dins l'any 99, perdó, dins el 98, dins el 97 i també dins el 96 en xifres realment històriques i crec que això, a part de ser un al·licient de cara al futur tampoc no ens ha de deixar baixar la guàrdia: el tema continua essent un tema que difícilment quan es junten vent, sequedat i una espurna és un tema molt mal de controlar, però he de dir que en aquests moments -i dir-ho públicament- que la feina que es fa és molt important. Parlar dels 204 milions de pessetes en actuacions forestal: neteja forestal, repoblació, treballs agrícoles que, de qualque manera també són, òbviament, coadjuvants al que és aquesta prevenció dels incendis. I parlar també dels 200 milions de pessetes destinats a manteniment -semblava que no hi havia res, quan es parlava aquí de s'Albufereta o dels parcs naturals, sembla que no es gasta res- de parcs naturals, àrees recreatives i finques públiques.

Passant a la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, amb un pressupost de 929 milions de pessetes, he de dir que hi ha -i aquí sí que aniré molt ràpid- quatre grans programes: el d'ordenació del territori, amb 100 milions de pessetes per a la planificació territorial que després crec que val la pena que en facem un esment a part perquè són totes aquests normes, tota aquesta legislació que en aquests moments part ha sortit i part està ja sortint. En energia, en energies alternatives hi ha unes inversions de 120 milions de pessetes -algú parlava de 175 milions de pessetes- 120 milions de pessetes que es posen amb altres administracions i entitats públiques i privades per dur endavant una política energètica, com no pot ser d'altra manera, de suport a tot el que són energies renovables i energies alternatives; però hem de tenir en compte que dins el que és la nostra aportació energètica, dins el que és el repartiment de l'aportació energètica de la nostra comunitat, dissortadament en aquests moments ens movem entre un 4 i un 5% de tot el que és aportació d'energies alternatives, més o manco un 1, un 2% podríem parlar que es fa mitjançant energia solar i, més o manco, un 3, un 4% d'energia per valorització a la planta de son Reus. Per tant, no podem deixar de reconèixer i de dir, jo crec que això és el que s'ha de dir clarament als nostres ciutadans, que avui per avui tècnicament les energies renovables, les energies alternatives poden ser, són un bon complement a les fonts d'energia convencionals, però el que de veres hem de fer és precisament garantir, donant suport a aquestes energies renovables i alternatives, garantir l'aportació d'energies convencionals.

En qualitat ambiental, tema de residus, 177 milions de pessetes que es gastaran l'any 99 en matèria de residus. S'han firmat tots els convenis marc i els convenis de col·laboració amb Ecovidrio i Ecoenves que serviran també per posar en marxa duran l'any 99 tot el que és la política de triatge, recollida selectiva, de compost, que evidentment des del Govern li donarem suport i la drem endavant. Com deia bé ahir un diputat del Grup Socialista, per cert, en aquesta matèria de residus, com en altres matèries, com en matèria d'ordenació del territori, des del Govern planificam, com deia el Sr. Damià Pons, i des dels consells insulars s'executa o gestiona aquesta planificació. En el tema de residus, com en altres temes que més endavant també em referiré, també és així.

Parlar, fer menció especial als 126 milions de pessetes destinats al programa europeu, als programes Life europeus Ecotur que, de qualque manera, continuam amb aquest programa que ens permet fer a distintes zones de la nostra comunitat, a les nostres illes, zones pilot amb destinacions i instal·lacions pilot en temes de l'autorevisió dels hàbits i les maneres mediambientals.

Direcció General de Costes i Ports 634 milions de pessetes. Una inversió de 417 milions de pessetes en ports per fer el manteniment; òbviament continuar gestionant el nostre litoral i, sobretot, dos grans projectes per a l'any 99 als quals vostès també han fet referència: el projecte de Ciutadella i el projecte de les obres de reforma de la base naval del port de Sóller. El port de Sóller crec que és suficientment important perquè també en facem menció, almanco. He de dir que efectivament dins el port de Ciutadella en aquests moments jo diria que estam, s'ha fet feina, s'ha fet feina dins l'any 98, però serà efectivament dins el 99 quan aquestes obres es comencin. Estam ja pràcticament acabant aquest expedient i jo esper, jo esper que dins el primer trimestre de l'any 99 aquestes obres estiguin ja concursades i adjudicades. A Sóller sí que és un plurianual, que s'anirà fent en tres anys i esperam que una inversió que s'aproximarà també als 1.000 milions de pessetes, que s'iniciarà dins l'any 99, permetrà en tres anys, més o manco, posar en bona situació a disposició dels ciutadans de Sóller i tota la Comunitat aquest enclavament de la nostra comunitat, de la nostra illa, de Mallorca.

Anualitzats un poc per departaments els gran objectius, m'agradaria fer a més referència a una sèrie de punts d'objectius polítics que tenim en aquests moments plantejats des de la Conselleria de Medi Ambient.

El conveni hidrològic a renegociar, renegociat pràcticament amb l'Administració central, davant l'incompliment dels convenis signats a l'any 94, i el de l'any 96 amb l'anterior administració socialista, que permetrà en el tema d'aigües una inversió per damunt els 20.000 milions de pessetes a la nostra Comunitat. Això, que s'ajuntarà amb el pla que des de la Conselleria d'Agricultura, per a la reutilització de terciaris, també es tanca, en negocia en aquests moments, crec que serà una fita importantíssima amb el que és l'aprofitament racional dels nostres recursos hídrics a la Comunitat.

La implantació, a la que vostès han fet referència, de terciaris dins la nostra comunitat és també un objectiu que des de la Conselleria de Medi Ambient i en temes d'aigües tenim molt present: Ciutadella Sud, Sóller, Cala Ratjada, Cala d'Or, Artà, Inca, són alguns d'aquests municipis que durant l'any 99 tendran accés, tendran la possibilitat de dur endavant el tractament terciari.

Fer un petit esment al fet que efectivament en protecció del territori, com vostès saben en aquest moment tenim qualificats més del 42% del nostre territori com a protegit, qualificat de qualque manera, que això durant l'any 98 s'ha iniciat, efectivament, l'expedient de declaració del Parc Natural de S'Albufereta. No descartar que en el futur hi hagi més declaracions dins la nostra comunitat d'altres zones protegides. I dir que, en motiu de les directrius d'ordenació del territori, aquesta protecció que ara està damunt el 42%, o aquesta qualificació de zones protegides damunt el 42%, probablement anirà per damunt el 50% del nostre territori.

Fer referència a la xarxa d'àrees recreatives, que en aquests moments la nostra comunitat està ja propera a les 33 àrees recreatives; pensam que és una feina molt important que es fa des de la conselleria, des del Govern, per dur, per acostar als ciutadans, precisament, el seu territori, el seu entorn, el seu medi ambient, la seva natura, perquè és la millor manera que el respectin, que el coneguin.

Xerrar de què efectivament s'han tret durant aquest any 98 distintes normes, distintes legislacions, que efectivament qualcuna d'elles, com ens deia o com em deia el Sr. Triay, s'havien previst dins l'any, s'havien anunciat dins la presentació dels pressuposts de l'any 98, les directrius d'ordenació del territori; que seguim mantenint el compromís que el mes de gener seran dins aquest Parlament. El Pla de residus sòlids urbans, ja ha estat aprovat per la Comissió de Política Territorial, el seu tràmit està iniciat. El reglament, el Pla de pedreres modificat, també ja ha estat presentat, i la seva modificació ja s'ha iniciat. El reglament de segregacions que està redactat i em puc comprometre que dins el mes de gener també s'iniciarà la tramitació. Els PTPs d'Eivissa i de Menorca que s'han firmat convenis amb les dues institucions, amb els consells insulars, per iniciar la seva redacció, amb finançació 100% del Govern balear i que, com he dit tantes vegades, mantenc l'oferta perquè a Mallorca es faci el mateix; m'agradaria que qualque vegada des de la institució es contestàs, es digués què és el que volen, perquè aquesta oferta segueix estant damunt la taula.

I jo crec que en realitat amb el que és la proposta de documents legislatius que s'havia fet des de la Conselleria de Medi Ambient, jo pens que aquesta mala nota a la qual fem referència és una nota quasi bé notable alt, no una mala nota.

Dir que es du endavant, s'ha aprovat en el darrer Consell de Govern que es va realitzar, perdó, el darrer no perquè ha estat avui, sinó el de divendres passat, la restauració de l'abocador de Formentera; un conveni amb l'Ajuntament de Formentera per dur endavant la restauració d'aquest abocador a Cap de Barbaria, que jo crec que era un tema que també ja era important que es dugués endavant, a pesar que la sensibilitat dels diputats per a Eivissa, dels diputats verds per a Eivissa veig que no ha anat cap aquí; que sàpiga que hi ha 107 milions de pessetes destinats a aquest indret de la geografia formenterena. I fer un petit esment que se segueix col·laborant amb la Unió Europea amb els programes Life europeus, programes del Ferreret s'està acabant, el del Pufinus, el del Virot i el programa Ecotur.

Quin és el problema que plantegen aquests pressuposts? Què són continuïstes? No. El problema és que són uns pressuposts realistes, que es poden dur endavant; que amb aquests pressuposts, amb la feina que es fa des de la Conselleria de Medi Ambient en temes de territori, en temes d'aigua, en temes d'energia, en temes de residus, es deixa a l'oposició, a l'esquerra sense discurs, aquest és el problema de veres que existeix. Què diran vostès quan tots aquests documents que de qualque manera s'han promès, quan les directrius d'ordenació del territori siguin aquí dins, què diran? Que no els agraden? Bé, és normal, hi ha plantejaments distints. Mirin, el problema dels pressuposts no és que siguin continuïstes, jo crec que en l'elaboració i en la manera de fer política hi ha d'haver una continuïtat, amb les normes legislatives que es fan, amb la solució dels problemes que plantegen a la nostra Comunitat els problemes mediambientals, el tema de l'aigua. Doncs miri, li agradarà o no li agradarà al Sr. Grosske que la solució passi per una dessaladora, però és una solució, i hi és, i hi és en aquests moments; i si vostè em diu que des de *el albor de los tiempos* aquí l'aigua ens bastava, vostè hi vol tornar? Perquè ho digui clarament, i digui a la gent que el progrés, que el benestar, que el nivell econòmic que avui es té no serveix i que hem de tornar a rera, sigui valent, ho digui; ho digui, faci aquests pronunciaments. Perquè els temes se solucionen aquí Sr. Grosske, el tema de l'aigua, el tema del territori amb les directrius d'ordenació del territori, el tema de l'energia, la modificació del pla energètic, i el tema dels residus també es treu; i és veritat que la llei de residus en aquests moments serà difícil treure-la dins aquesta legislatura, però és veritat que també s'ha modificat el pla de residus de l'illa de Mallorca i que la llei de residus de la nostra comunitat també està, almanco les bases estan llançades per a la seva redacció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. S'obri torn de rèplica. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, jo crec que el Sr. Ramis s'ha equivocat, és a dir, li han canviat els papers i algun dels seus assessors li ha posat dins la carpeta el discurs que tocava fer i que va fer a la comissió de pressuposts, on va presentar el seu programa de pressuposts; per tant, no és aquí on ens ha de venir a tornar a vendre el pressupost de medi ambient, Sr. Ramis no és aquí. Ja en el seu moment vostè ho va presentar; vostè ha de venir aquí a defensar-se o a intentar justificar o a explicar o donar resposta a les inquietuds i a les crítiques que fa l'oposició a aquests pressuposts, però no ens ho torni a vendre una altra vegada, per favor, què això ja ho ha fet. Jo crec que vostè s'ha equivocat totalment, i vostè ens diu: és que vostès no proposen res en positiu, vostès justifiquen i argumenten aquesta esmena a la totalitat diguem a tota la conselleria, amb una frase. Home, clar, és que vostè no sé si sap com es fan les esmenes en aquesta casa, i necessàriament i obligatòriament hem de posar una frase o dues frases perquè el quadret on es fa al full de les esmenes no hi cap res més, per tant és així com s'han de fer, és així com s'han de fer i per això després tenim les intervencions, per desenvolupar i per explicar el que aquesta frase vol dir. Per tant, jo crec que no és ara el moment de tornar-nos a vendre el pressupost una altra vegada.

I com sempre ens diu que tot està en marxa, que algun dia veurem realitats, que algun dia tot això canviarà i que després ens quedarem amb la boca oberta i no sabrem què dir, ens quedarem sense arguments. La realitat és que ara, de tot això que està en marxa, encara no hem vist res; no hi ha cap realitat, cap ni una. el mes de gener, el mes de febrer o Déu sap quan, se'ns promet, sempre són futuribles: ja veuran, en això hi estan fent feina i quan ho vegin vostès quedaran encantats; més endavant, més endavant; ja estam treballant; *estamos en ello*, sempre passen els anys, passen els mesos i la veritat és que en tot el tema de residus, energia, aigua, espais naturals, sempre estam igual Sr. Ramis, no avançam gaire. És probable, i nosaltres hem de fer amb això un acte de fe, probable que es seu departament estigui treballant molt, probable que els seus tècnics estiguin treballant molt, però nosaltres l'únic que podem jutjar són les realitats, les concrecions i d'aquestes no en veim cap. Per tant, no ens torni a vendre el pressupost, no me'l torni a explicar de dalt a baix perquè ja ens ho sabem, i intenti donar resposta a les crítiques que se li han fet, que no ho ha fet de cap de les maneres. Gràcies, Sr. President.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Torn de rèplica, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramis, avui crec que vostès han presentat, el que han dit almanco els mitjans de comunicació m'han transmès com la primera versió definitiva de les DOT. Clar, primera versió definitiva són termes antinòmics, perquè la definitiva, per definició és la darrera; però vaja, sembla que han presentat la primera versió definitiva de les DOT. Qualque cosa hauran dit perquè sembli que darrera la primera versió definitiva de les DOT hi ha qualque cosa; jo estic segur, segur que el Sr. Mato ha trobat qualque cosa a dir de tal manera que demà veurem una plana sobre el contingut de la primera versió definitiva de les DOT, segur que sí, estic convençut; no sé que es vendrà, però qualque cosa es vendrà. Què ens continuarà mantenint a l'opinió pública, almanco una part, dins una situació d'alienació o una situació de miratge, en una situació de no adonar-se'n de la realitat. I la realitat i el problema no és la continuïtat dels seus pressuposts, el problema és la continuïtat dels problemes, això és la qüestió, és la continuïtat dels problemes. El tema és que amb aquests pressuposts i amb aquesta política no se solucionen ni se solucionaran els problemes, és això el que ha de preocupar, no la continuïtat de les partides i tal, que això és una llauna que jo crec que ningú segueix; el problema són els problemes i que vostès no ofereixen res per arreglar aquests problemes.

I vostè ve aquí i ens torna a repetir el que ens va dir a la compareixença, el que li ha escrit el director general de torn, i ens torna a contar el programa tal, que està a la partida tal i a la partida qual del programa no sé què, i feim no sé què quants, invertim no sé ...; bé, però això servirà per arreglar els problemes? No, no, no, perquè el tema, vostè em diu perquè li preocupa tant això de passar a una gestió no sostenible d'un recurs com l'aigua, què és que vol tornar a les cavernes, en fi, ja li surt aquí la vena cavernícola realment d'atacar un plantejament de caràcter ecologista; bé, idò no vull tornar a les cavernes, però vull una gestió sostenible de l'aigua, però no per un purisme, no per dir, no, mira l'aigua, la renovable naturalment, la que Déu ens envia i ni una gota més; no és per una qüestió de purisme, és que a vostè se li encén una llum, com a nosaltres se'ns encén la llum vermella, que és la de l'aigua, i vostè no atura -quan dic vostè, naturalment dic el Govern-, no atura, i diu: home, què ha passat perquè se m'encengui aquest llum? Vostè diu, bé, com puc arreglar el problema? De moment un vaixell, a mig termini una dessaladora: ai què bé, ja tornarem a tenir aigua, i endavant. A vostè se li encén el llum de l'energia; li diuen, escolta, aquí hi ha molts de problemes, això es consumeix uns percentatges d'increment anuals brutals, Gesa té problemes, vull més centrals, vull qualque cosa; i quina reflexió fan vostès? Bé, primer la segona central, que si el gasoducte, no sé quants, no sé què, que si els vaixells carregats de gas, ja haurem solucionat el problema. I mentre vostès totes aquestes alarmes me les van desactivant i me les pontegen, fan com aquell mal electricista que té el circuit sobrecarregat i se li fon un plom, i què fa, ponteja el plom. Pontegen el plom de l'energia, pontegen el plom de l'aigua i tira milles. I què faran? Faran un incendi dins la casa, faran un incendi dins la casa, perquè hi ha una cosa que vostès encara no han inventat res per gestionar-la d'una manera insostenible, que és el territori. Vostè no és capaç de fabricar una cala, aigua sí, dur energia amb vaixell sí, però una cala no me la fabrica; ni sòl rústic no me'l fabrica.

I quan això estigui deteriorat perquè vostès mantenen els nivells de creixement, de pressió sobre els nostres recursos, entre d'altres del territori, en els mateixos nivells, mentre vostès pontegen els ploms que se li fonen, els ploms d'alarma, els ploms de seguretat, efectivament, s'exerceix una pressió objectiva sobre un recurs no renovable de cap de les maneres, no fabricable de cap de les maneres, que és el territori, i aquí és on vendrà la catàstrofe. Per tant, vostès practiquen una política catastròfica, perillosa, això és el que vostès haurien de tenir la valentia de dir. Llevi l'americana, s'arromangui, pugui aquí i digui que d'aquí a vint anys llavors sí que farà falta Ibatú, ara no fa gens de falta Ibatú; ara el turisme és una kawasaki de 500 cm³ que va, valgui la redundància, com una moto. És d'aquí a vint anys, quan aquest territori estigui deteriorat, quan el camp de Mallorca i el de Menorca i el d'Eivissa no es pugui reconèixer, quan el nostre litoral no faci mirera, llavors sí que farà falta Ibatú; perquè la gent ja se'n anirà al nord d'Àfrica, al Carib o allà on sigui. I vostè ja no hi serà per aquí, jo evidentment, en aquest Parlament tampoc, però la responsabilitat que

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, acab de seguida; la responsabilitat que estam adquirint en aquests moments amb aquesta política, això sí que és important i significatiu; i això sí que s'ha de tenir valentia per dir-ho i per denunciar-ho. Vostès fan una política, Sr. Ramis, senzillament perillosa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Ramis, jo la veritat el primer confessar una certa decepció, perquè pensàvem que aquest dia sí que sortirien les DOT i ens sorprendria a tots amb qualque mesura i no, i vendria fins i tot amb una esmena del Partit Popular, *in voce* als pressuposts, perquè aquesta determinada mesura de les DOT que s'implementarà ja necessita doblers; i per tant aquí hi som perquè he vingut, i hi ha el Sr. Conseller. Hi ha passat ben per damunt en el tema territorial i a les DOT quan és el gran tema, el gran debat d'aquesta conselleria; 30.000 persones, un clam social i vostè ens diu que ens ha deixat sense discurs; si no n'havíem tengut mai de discurs mediambiental, si no havia calat tant mai dins la societat mallorquina, menorquina i pitiüsa; si no és ja el discurs dels ecologistes que ens ho creïem des de fa anys i ho anunciàvem des de fa 20 anys, ara ja és tota la societat, tothom; i vostè diu que ens ha deixat sense discurs? Jo crec que vostè no veu la mateixa societat que veim nosaltres, i per ventura nosaltres anam errats, evidentment. Però ho sabrem, ho sabrem.

Nosaltres (...) teníem clar que per ventura la sensibilitat ecològica era o havia estat minoritària, hi havia molta gent que volia seguir creixent; nosaltres creim que ja no ho és, i vostè creu que sí, idò ho intenti. Ara, sense discurs, jo crec que ni una línia.

Sobre l'argumentació de l'esmena a la totalitat no hi entraré, perquè la veritat em dóna la impressió que és un desconeixement de la figura i de com funciona això, i si no, vostè se'n vagi a cercar les esmenes a la totalitat que presenta el Partit Popular arreu del món, per tant, no em vengui amb això; però si vol biografia o si vol *Diaris de Sessions* els hi passaré amb molt de gust i sabrà el que és desenvolupament sostenible i sabrà per què és que discrepam del model del Govern Popular.

També li reconec el límit del pressupost, és veritat; ara, realment també és un límit que s'atribueix al Partit Popular, perquè al cap i a la fi si tenim el percentatge de pressupost més baix públic per PIB i el més baix per habitant de tot l'Estat és, senzillament, perquè no tenim autogovern o perquè vostès no en volen; perquè el Sr. Ramis braveja de què el pressupost és baix, ho considera un actiu, una cosa positiva. Per tant, no se'n queixi a l'hora, no, és positiu, no hem de fer despesa pública, no n'hem de fer, no se'n queixi.

Jo crec que sí que hi ha continuïsmes i també immobilitats, immobilitat immobiliària, que és la gran vocació del Govern; perquè el continuïsmes consisteix en aquest prometre i no fer, que existeix cada un any rera l'altre, i que també el continuïsmes de seguir pagant; per exemple, en els pressuposts sí que hi ha Mondragó, que encara seguim pagant, perquè el pagarem durant molts d'anys, aquesta compra absolutament a un preu absurd. Sí que hi ha, l'operació vaixell no hi és perquè la paguen uns altres, però els 8.000 milions de l'operació vaixell es pagaran durant molts d'anys, ja no ve aigua amb vaixell, però encara es paga. Com el Pla Mirall ho veurem durant molts d'anys, perquè se xerra de 8.000 milions de pessetes, més de 8.000 milions, en aquesta conselleria, i no hi ha ni un 10% pressupostat. Ara es farà l'obra, però es pagarà qui sap quan, però ara es farà l'obra, nosaltres considerem que innecessària. O millor dit, que les prioritats estan mal plantejades.

Perquè després el que no pot fer és el que fa amb la cooperació dels consells insulars. Mai com ara s'havia fet cooperació, i a més jo li vull dir, ja que m'ha fet una referència personal, que hi ha una consistència de tota la comissió en el cas de Mallorca i hi ha unanimitat de com es gasta, i li acceptaré el repte. Si vostè entre 100 milions de pessetes, com a bon gestor que és, es veu capaç d'arreglar els clavegueram que hi ha a Mallorca amb males condicions, ho faci. Evidentment, no necessita el nostre permís, perquè la cooperació és una cosa de totes les institucions i el Govern no ha demanat permís mai per passar per damunt i oferir cooperació; per exemple el Pla Mirall és un pla de cooperació municipal; però si amb 300 milions de pessetes vostè ha d'arreglar el tema del sanejament ho faci. Jo li faig un altre repte, vostè em doni els 8.000 del Pla Mirall i jo li ensenyaré com es gestiona un pressupost; i n'hi donaré amb cullereta de com se gestiona un pressupost. Ara, no ens posi a pa i aigua; quan vulgui, quan vulgui; ara no ens doni pa i aigua, perquè mai no s'havia tret tant de suc a 300 trists milions de pessetes.

(Remor de veus).

Home, no pot sortir aquí i fer aquests plantejaments i llavors que no li contestin, no en faltaria d'altra. Jo crec que és una manca de vergonya. Perquè a Mallorca no existeix això de *sin vergüenza*, sempre, com a mínim, són poca vergonyes; per tant, poca vergonya intentar posar reptes i no donar doblers. Gestionar l'1'7% del pressupost autonòmic i dir que arreglin tot el tema dels residus sòlids urbans, que desclassifiquin, quan mai no s'havia plantejat aquest tema; que es faci tot el clavegueram, que es faci molt més en patrimoni, en cultura, en esports; i el Govern segueix tenint doblers per fer tot això i més, perquè ha millorat el seu finançament i en canvi no ha aportat res als consells, però ho han de fer els consells; en canvi el Pla Mirall no, el Pla Mirall no, miri.

Campos, tal vegada no tindrà clavegueram, culpa de l'ajuntament, naturalment, i dels consells. Però Son Massip, una segona residència dins Escorca, dins un alzinar, només per a quatre residents, tindrà infraestructures, ho pagarà el Pla Mirall, culpa del Mirall i de l'ajuntament pot ser. Pla Mirall, aquesta és la prioritat del Govern, a aquesta cooperació municipal sí que hi posa doblers el consell; per tant, Campos no tindrà clavegueram però Son Massip tindrà embelliment; embelliment que ho vagi a veure, sabrà què és Son Massip, jo supòs que ho sap, tal vegada qualcú l'ha convidat a veure-ho.

El Port de Ciutadella no l'hem vist on és; vostè ens diu que és prioritat del 99; m'hauria de dir, per tal vegada una miopia a l'hora d'interpretar els pressuposts, a quina partida està, jo li agrairia.

El Pla de residus sòlids no existeix, no senyor, no existeix, s'han aprovat inicialment els residus urbans de Mallorca. Encara n'hi ha molts més de residus. Abocadors 175; ara ja ens ha dit que més de 100 se'n van a Barbaria. Molt bé, i els altres? Sap que no hi ha abocadors gairebé de res? No dic ja només d'urbans, el gran problema que hi ha dels abandonats i tota la resta de residus que se segueixen abocant on s'aboquen? Ho sap vostè on s'aboquen? Urbans no és dels consells, ni tan sols d'aquesta mala fe de donar una competència sense aportar-hi recursos; és que no són encara ni dels consells. I on s'aboca, ho sap vostè on s'aboca? Ens ho digui.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Acabaré aviat. El Pla de pedreres, ens diu, ja l'hem duit, no, és que no l'havien de dur, ja estava aprovat; fa més d'un any que està aprovat, pel seu Govern. Però no l'han posat en marxa i ja el tornen canviar, inicial, el tornen canviar inicialment.

El Pla Territorial de Mallorca. M'agradaria que arribi a fer una oferta en ferm al consell insular perquè el nostre grup no n'ha vista cap mai i ens ve de nou; i m'agradaria que em digués si és veritat que està disposat a ajudar al Consell de Mallorca i almenys li agafarem la paraula, el nostre grup durà una esmena al ple per redactar un pla territorial de Mallorca, perquè jo, l'únic que veig és que el Govern s'encabota en fer-ne sis de plans, i cada vegada que li hem dit que no en volíem sis, ha sortit amb què n'havien de fer sis. Jo li deman, però de què em xerra? Quan vostè segueix amb una línia de fer-ne sis i en té dos de contractats o en procés de contractació, Raiguer i Tramuntana, tot sol, i el pla del Pla l'acaba d'enterrar, no sé de què xerra de col·laboració, que ho diu en aquesta tribuna de tant en tant i no hi ha cap paper registrat en el registre d'entrada; que, per si vostè tampoc no ho sap, és la manera oficial de com entren els envits, les ofertes de col·laboració, que es fan entre administracions; això no sap encara? Es pensa que ve aquí i a partir d'aquí ja s'agafen les paraules.

Només un esment, Sr. President. L'Edar d'Inca li vull explicar una coseta. El Govern Popular volia fer una Edar de 90 milions de pessetes; li vàrem dir que na-nai, tenia minoria el pobre. Vàrem dir, idò farem una oferta amb 200 milions de pessetes i que es presenti qui vulgui; li vàrem dir que na-nai, que volíem un projecte de terciari, volíem un projecte de terciari i el volíem redactat i clarit; i fins que no hi va haver un projecte redactat amb 467 milions de pessetes no es va posar en marxa aquest procediment. Perquè el Partit Popular no tenia majoria per l'únic tema, sinó això ja hauria estat aprovada l'Edar d'Inca sense depuració terciària.

Respecte dels torrents l'Administració de l'Estat fa més de dos anys que està en mans del Partit Popular i no compleixen un contracte firmat. *Pacta sunt servanda*, firmi qui firmi. I evidentment l'Estat no ha desaparegut, haurà desaparegut l'Administració socialista o hi ha hagut un canvi, però l'Estat és el mateix que hi havia, per bé o per mal, però és el mateix que hi havia, i per tant compleixi. Els ho vàrem dir a ells que acomplissin, ara li dic a vostè; faci complir als seus.

I per cert, no ha fet la referència al Cap des Pinar i a jo m'agradaria que ens la fes, que ens digués què en pensa el conseller de Medi Ambient de què el Govern, el Grup Popular mantengui l'espasa de Democles damunt l'espai natural del Cap des Pinar, que no elimini aquella excepció que va fer de la Len, quan tot el poble d'Alcúdia, representat en el seu municipi, en el seu consistori, per unanimitat, ha dit que no vol aquesta residència d'alts càrrecs; què en pensa el conseller de Medi Ambient d'aquest encabotament del Grup Parlamentari Popular? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Socialista, té la paraula el seu portaveu Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, l'any 98 ha estat un any de mal resultat per al medi ambient, per a la política mediambiental, però hem d'estar contents perquè el Govern anuncia per al primer semestre del 1999 tot el que no havia fet a l'any 98 i moltíssimes coses més. I això em recorda aquell eslògan de determinats comerços de *hoy no se fía, mañana sí*, un poc el mateix. Perquè clar, de set objectius en ordenació del territori no n'han complert cap; dos objectius en medi natural no els han complert; quatre objectius en infraestructures hidràuliques, no els han complert; el pla energètic, no l'han presentat; la directiva europea, dia 1 de gener del 99 no es podrà complir a totes les poblacions de més de 10.000 habitants; i les inversions portuàries estan incomplertes. I no es podrà complir la directiva europea dia 1 de gener del 99, no perquè alguns pobles, alguns nuclis, bé, encara no compliran, no, no, 50% de la població; Palma no complirà dia 1 de gener del 1999; ni Lluçmajor, ni els altres que estan en obres. Però aquells que estan en obres ja els posarem en un altre capítol de 4'8 o 4'5, suspens, però bé, a prop; però els altres, zero. Per tant, no és un petit incompliment, és un incompliment massiu de la directiva europea en matèria, que era la política capdavantera del Govern balear, segons les seves pròpies paraules.

I el tema de les xarxes d'aigua potable i les pèrdues i tal; jo li he d'insistir, jo ja ho hauran observat, jo no m'hi solc posar amb el Pla Mirall, no perquè, no, els ajuntaments, però el que no pot ser és que unes coses siguin responsabilitat del consell insular i les altres triades siguin *ad limitum*. O sigui posar pedra cara, posar llums d'alt disseny, o de disseny de dubtós gust, això ja segons, això és una cooperació normal del Govern amb els ajuntaments. Ara, que hi hagi 20.000 milions com a mínim de dèficit en pèrdues d'aigua a la xarxa de proveïment, idò, el Govern no en vol saber res. I després una quantitat, no serà tan important, però ben voluminosa a les xarxes de clavegueram, paraules totes de directius de la seva conselleria. El Cap del Departament Tècnic de Règim Hidràulic i el Gerent de l'Ibasan, que va dir textualment que xarxes de clavegueram a Balears no n'hi ha; ho va dir així, diu, llevat de Palma, no n'hi ha; diu, xarxes separatives, xarxes que no perdin de clavegueram no n'hi ha, s'ha de fer tot nou; i ho diu el responsable de les depuradores. Sap el que li arriba, el que se li perd i el que li passa quan plou a les depuradores que administra, i això és un problema que no en volen ni sentir parlar. Diu: n'hi ha 300 milions; idò, quants d'anys estarem, quants d'anys; faci càlculs. És hora de posar-se seriosament a fer un pla quadriennal o quinquennal per abordar un problema seriós, fonamental, de caràcter ambiental i en relació amb la sostenibilitat, com és el de l'aigua i com és el de la depuració.

Bé, el Port de Ciutadella, em té absolutament confús, la veritat; jo voldria saber on és que hi ha el secret. Les obres, ja no és que es faran al 99, és que ha dit que seran concursades i adjudicades en el primer trimestre. Per favor, ni hi ha res en el pressupost. Per què serveix aquest pressupost? Jo és que, això em recordar aquell batle que quan li varen anar a dir que "fulano" feia obres sense llicència, va dir, "home, llicència no en té, però té permís". I açò és el mateix, escolti, aquest port no té pressupost, però ..., però el faré, té permís, jo crec que el pressupost, una cosa tan important, de les més importants que hi ha dins les obres públiques a fer en data pròxima, hauria de ser dins el pressupost, dic jo, no hi entenc molt en això, però és estrany que si s'ha de concursar i adjudicar en el primer trimestre, no hi hagi una pesseta, ni una partida oberta al pressupost.

Igual que el tema de s'Albufereta, ja no és el tema de s'Albufereta, és en general el problema de l'adquisició de terrenys a parcs naturals, no s'han gastat una pesseta en els darrers anys a adquirir terrenys privats que es troben dins els parcs naturals declarats, i, per tant, quina confiança hem de tenir que s'executarà o que hi haurà una incorporació de terrenys al patrimoni públic a s'Albufereta si no s'ha fet res en absolut sobre la gran quantitat de terrenys que estan inclosos a s'Albufera d'Alcúdia i de Muro, i que no hi ha hagut cap ampliació de terrenys llevat d'aquella estrambòtica i caríssima adquisició a Cala Mondragó que no representa més que un petit percentatge als terrenys privats de Cala Mondragó, del parc natural de Mondragó.

I en relació al Pla territorial de Mallorca, li acaba de dir el Sr. Alorda, jo, perdoni que li digui, les seves "bravuconades" en aquest tema no les entenc. no les entenc, que ens digui que no li contestam, que ha fet una oferta, però quina oferta pot fer vostè, quina oferta pot fer si no hi ha ni uns criteris aprovats pel Parlament, que per cert demà el Consell de Mallorca els remetrà al Govern, per tant si accelera aquesta tramitació, els du al Parlament i s'aproven, es podrà fer un conveni, o unes directrius que s'aprovin i que diguin que Mallorca tindrà un pla territorial únic, si no es dóna una d'aquestes dues condicions, ja en pot fer vostè de brindis al sol, ja pot brindar a la galeria, no, no hi ha resposta possible, no tenim res a fer en comú en aquest tema, si realment, prèviament, no s'estableixen les mateixes bases que es varen establir en el cas de Menorca i d'Eivissa, criteris aprovats pel Parlament, o l'altra, li don l'opció, naturalment, que les directrius ja ho estableixin, un pla territorial per a l'illa de Mallorca.

Per tant, senyores i senyors diputats, és clar que no es pot aprovar aquest pressupost, no es pot aprovar, és clar que hi ha una incoherència entre els objectius que planteja i les partides pressupostàries, els seus objectius i les seves partides pressupostàries. Vol fer un port sense una pesseta, vol fer un parc natural sense una pesseta, vol indemnitzar desclassificacions d'urbanitzables amb 1.000 pessetes encara que no n'hi vengui cap de fora, i vol adquirir solars a primera línia per convertir-los en zones verdes, amb 1.000 pessetes encara que no li vengui res de fora. Si això no és una incoherència, ja em dirà. I, a més, consideram que són insuficients les propostes que ha fet, i tindrem ocasió de parlar-ne amb una mica més de detall, encara que no de temps, en el debat immediat on hi ha les esmenes parcials.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Tractaré de fer un repàs, ara sí ja entrant directament a les qüestions que vostès m'han plantejat, i tractar de contestar en primer lloc al Grup Mixt, al Sr. Balanzat, dient que jo no he estat capaç de contestar les crítiques que se m'havien realitzat. Miri, jo crítiques concretes per la seva banda, Sr. Balanzat, i li ho dic amb tota la meva bona voluntat, no n'he vist cap. M'ha dit que no li havíem agradat, que les coses van molt malament, que a la Len no es fa res, que a les energies alternatives només hi ha misèries, i que hi ha un clamor popular per protegir. Però, crítica concreta de dir, miri, això és el que volem, jo no n'he vista cap. He estat molt content d'una cosa, i ha estat sentir de la seva boca avui, aquí, en aquest parlament, que perquè vostès, Els Verds, volen garantir el futur econòmic d'aquesta comunitat, també s'ha de garantir el futur mediambiental. Miri, ja tenim un punt de coincidència, és una declaració que li he de dir sincerament que m'alegra i molt.

Deia el Sr. Grosske que segurament avui sortiria amb qualche tema de les Directrius d'Ordenació del Territori, ja que avui, efectivament, les havíem començat a estudiar dins Consell de Govern i fent feina ja en un esborrany, no definitiu, perquè si no, no seria un esborrany, però sí ja bastant treballat, bastant elaborat, i que *algo íbamos a vender*, és que tenen molt per vendre les Directrius d'Ordenació del Territori, i probablement tenen tant per vendre que no serà només avui, que serà als pròxims anys que estaran condicionats, matisats, l'ordenació territorial, per les Directrius.

I vostè feia un plantejament que a mi m'ha semblat seriós, evidentment no hi puc coincidir, i és que ens deia que amb la nostra política territorial no se solucionaran els problemes d'aquesta comunitat. No deia la nostra política territorial, deia la nostra política, en general, supòs que es referia a territori, energia, residus, aigua, totes les qüestions que tenen a veure amb medi ambient. Miri, no puc coincidir amb vostè, però sí que li puc dir que almenys hi ha una política per part del Govern respecte del tema de l'aigua, i sí que hi ha unes mesures concretes respecte de residus, i sí que es fa feina en el tema de l'energia, i sí que el mes que ve, les Directrius d'Ordenació del Territori seran aquí dins. Per tant, podem coincidir o no amb els plantejaments, però el que no deia de ser cert és que el Govern està assumint responsabilitats i dóna, fa propostes concretes, que a vostè li agradaran més o no.

Diu que tenim els llums encesos, que estan, l'electricista Sr. Grosske, si vostè m'ho permet, en to absolutament jovial, plantejam els problemes, no els arreglam i, per tant, pegarem foc a la nostra casa, perquè no feim res. Miri, jo en el tema de l'aigua, en els temes generals del territori, o en la Llei general de turisme o en les Directrius d'Ordenació del Territori, crec que fan coses, moltes, importants, precisament no per plantejar els problemes, per arreglar-los, cap a futur, amb temps, amb plantejaments de futur.

És ver que no podem fabricar una cala, és ver que això és qualque cosa irrepètible i, per tant, el que feim és protegir-la, li ho record, més del 42% del territori de la nostra comunitat, en aquests moments, està qualificat i a través de les Directrius d'Ordenació del Territori anirem per damunt del 50%, i ho dic sense cap empatx i sense cap reserva, serà el Govern del Partit Popular el que ho haurà fet, serem nosaltres, sí senyors, serem nosaltres.

Bé. Miri, Sr. Alorda, en primer lloc el que li he de demanar, per favor, és que no se m'enfadi ni se m'exciti, no se m'exciti, jo sé que vostè és un bon gestor, i sé que gestiona molt bé el Pla d'obres i serveis, jo faig el que puc, no sé si me'n pot donar amb cullereta o no, però jo faig el que puc. El que li puc dir és que si jo no tengués doblers per finançar un pla que fos necessari per a aquesta comunitat, i no em bastassin, no em posaria a fer potadetes i a protestar i a demanar més doblers a les institucions superiors, que és el que vostè fa; jo aniria a cercar-los, i aniria a Madrid, a la Unió Europea, a les institucions que fessin falta, i no seria la primera vegada, Sr. Alorda, que duríem doblers que són necessaris per a aquesta comunitat per solucionar problemes que tenim en aquesta comunitat, quan hi ha qui només es dedica a queixar-se i a no fer res, des del Govern el que feim quan tenim un problema de finançament és anar a cercar els doblers, ens movem, Sr. Alorda.

El Pla Mirall, sembla que vostè té una especial fixació amb el Pla Mirall, jo diria contra el Pla Mirall, no sé si és perquè pensa que tots aquests doblers, ja ho va dir que li donàs els 8.000 milions del Pla Mirall i que vostè faria miracles, les infraestructures bàsiques, no li agrada, vol que els doblers es destini a altres coses. Per què no xerra, Sr. Alorda, amb els seus batles, amb els batles del seu partit, amb tots? S'hi han apuntat tots, ho han dut endavant i fan feina, bona feina dins els seus municipis, Sr. Alorda. Bé, vagi, faci-ho, i veurà com el Pla Mirall no és tan dolent, el que passa és que les institucions que tenen altres responsabilitats sobre estructures bàsiques, com les xarxes separatives o les xarxes de clavegueram, són aquestes les que no compleixen, Sr. Alorda, i no demani que deixem de fer unes coses que en aquests moments es fan.

EL PTP de Mallorca, i amb això vaig referència a dues mencions que se n'han fet. L'oferta és ben clara, és una, des dels consells insulars ens han demanat que féssim, amb ells, un conveni que s'ha fet i s'ha firmat, per a la redacció dels plans territorials. Miri, a mi, que els plans territorials de Mallorca siguin un o sis, he dit sempre que m'és igual, crec que l'important és que es reconeixin les realitats físiques que existeixen dins Mallorca, i com ho volem fer, Sr. Triay?, és ben senzill, firmem el conveni, redactem els criteris, fem-ho conjuntament i jo li garantesc que el Govern se'ls farà seus, i, per tant, els podrem dur aquí i s'aprovaran en aquest parlament. Però vostès han de tenir l'exercici de voler-se seure amb el Partit Popular i amb el Govern a redactar aquests criteris, i vostès això no ho volen fer, i li reiter una vegada més, plena disposició, fons a càrrec de la Comunitat, del Govern de la Comunitat.

I no em digui més si li agraden o no li agraden les preses o els llums que posam al Pla Mirall, que si en lloc de posar llums de luxe o llums molt cars o empedrats molt cars, si poguéssim fer altres coses. Miri, nosaltres tractam d'administrar el pressupost el millor que podem, i crec que vostè és el vicepresident d'una altra institució que es dedica a tirar els doblers, a tirar els doblers fent PTPs que no tenen cap possibilitat de dur-se endavant, perquè no en tenen cap de possibilitat mentre no es posin d'acord amb nosaltres, o fer campanyes publicitàries absolutament maniquees, que això sí que és tirar els doblers, que vostè que és el vicepresident em digui això, Sr. Triay, em sembla, senzillament, de vergonya, de vergonya.

L'estació depuradora d'Inca, tant si són 90, com si són 200, com si són 467, que efectivament són els que són, Sr. Alorda, el que és evident és que això forma part del pla de finançament que du endavant la Conselleria de Medi Ambient a través de l'Ibasan, i és el Govern el que ha assumit aquest compromís, i és el Govern el que ho dur endavant. No és ver que és així? Idò, endavant.

Em deia el Sr. Triay, insistia a donar-me, a la Conselleria, ja sé que no m'ho feia a mi personalment, una mala nota, perquè em deia que dels set objectius que m'havia plantejat, pràcticament no se n'ha complert cap, i em parlava de les Directrius d'Ordenació del Territori, que el mes que ve seran aquí, que l'esborrany ja l'hem començat, la modificació del Pla de residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca, que ja ha estat aprovada, del Reglament de la Llei de sòl rústic, que també és aquí, els PTPs d'Eivissa i de Menorca, s'ha signat el conveni i s'estan redactant, el PTP de Mallorca jo ho puc dir més fort però no puc ser més explícit, crec que aquí som, davant, li poc, i efectivament li he de reconèixer que la Llei del sòl balear està retardada. Miri, sis damunt set, posi'm la nota que vulgui, jo crec que més o menys anam bé, més o menys anam bé.

El port de Ciutadella, vostè sap que tota la inversió del port de Ciutadella és un concurs allà on hi ha una ordenació important del territori que hi ha envoltant allà dins. Per tant, el Govern, el compromís que ha d'assumir al seu moment, dins el desenvolupament de tot el projecte del port de Ciutadella, serà aproximadament entre 950 i 1.000 milions de pessetes. 950 i 1.000 milions de pessetes que dins el procés de desenvolupament d'aquest port, podria ser que s'haguessin d'aportar dins l'any 99 i podria ser que fins i tot dins l'any 99 no s'haguessin de fer efectius. El que li garantesc, Sr. Triay, és que en qualsevol cas, quan sigui necessari, el Govern serà a posar aquests 950 milions de pessetes, perquè podria ser, com li deia abans, que no sigui dins el 99.

Dir-li, per una altra banda, i amb referència a l'adquisició de finques públiques dins els parcs naturals als que vostè ha fet referència, que existeix, vostè teòricament ho desconeix, però ja que n'ha fet menció li ho diré, ja hi ha un concurs aprovat de 100 milions de pessetes, d'adquisició de finques públiques amb càrrecs a pressuposts del 98, està aprovat per l'Institut Balear de la Naturalesa, i que en aquests moments, aquest concurs ja s'està tramitant. Per tant, sí que es fan coses, gestions per dur endavant aquesta adquisició de patrimoni dins els parcs naturals.

Per acabar, jo continuo pensant que el problema és efectivament, amb aquesta política que es du en aquests moments, una política sobretot realista, possibilista per dur-la endavant en ordenació del territori, en temes de residus, en temes d'aigües, en temes d'energia, és ver que llevam el que havien estat tradicionalment els discursos de l'oposició, de l'esquerra, i és ver que això fa mal, i és ver que això, a sis mesos de les eleccions de qualque manera fa falta bombardejar-ho. Miri, jo el que li puc dir és que des de la Conselleria de Medi Ambient continuam fent feina, dins la mateixa línia, serem continuïstes, en aquest sentit, perquè aquesta és la línia de feina, de política que estic d'acord que el Sr. Grosske pensi que no és la que necessita la nostra comunitat, però des del Partit Popular, sí que pensam que és la política que pot ajudar a dur aquesta comunitat endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Acabat el debat núm. 10, passam al núm. 11, de globalitat, agrupació de la resta d'esmenes del debat núm. 10, secció 15 i 84, secció 83, Institut Balear de l'Aigua i l'Energia.

Pel Grup Parlamentari Mixt, hi ha presentades les esmenes 5340, 5344, 5341, 5342, 5343, 5345, 5359, secció 15. Sr. Balanzat, té la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquestes són una sèrie d'esmenes, totes d'Els Verds, excepte la 5359, d'Unió Mallorquina, que es dona per defensada en els seus termes, i, bé, ràpidament una de les esmenes presentades fa referència a duplicar la partida destinada a eficiència i a estalvi energètic, i a potenciació de les energies renovables, perquè pensam que és una misèria, ara mateix, el que es destinen als pressuposts amb això, com a mínim, volem duplicar-ho, sabem que així i tot és insuficient, però, com a mínim, ajudaria a pal·liar una mica aquest dèficit.

Per un altre costat, una altra de les esmenes fa referència a incrementar les ajudes que reben i que poden rebre les empreses que es dediquen a reutilització i reciclatge per a ajudes al transport dels materials, dels materials reciclats, pensam que els 17 milions que actualment estan prevists són absolutament insuficients i proposam afegir-hi 33 milions més.

També proposam incrementar la partida que fa referència al projecte Life fins a 65 milions de pessetes.

I després hi ha dues esmenes que fan referència a residus, una fe referència al Pla nacional de residus perillosos, que nosaltres creim que la partida que hi ha és absolutament insuficient i proposam duplicar-la, i, per altra banda, demanam també que s'incrementi de forma notòria la partida destinada al Pla nacional de recuperació de sòls contaminats, és a dir, bàsicament a la recuperació d'abocadors, entre d'altres, incrementar-la de manera notable.

I, per últim, també volem que la partida destinada a parcs naturals, àrees recreatives, etc., s'incrementi també de forma notable. Pensam que la gestió que es du fins ara en temes de parcs naturals i d'àrees recreatives, és absolutament insuficient, i per això demanam també que s'incrementi.

Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida s'han presentat les esmenes 5513, 5512, 5511, 5524, 5510, 5516, 5525, 5526, 5527, 5519, secció 15; 5517, 5518, secció 83; 5520, 5523, secció 84. Sr. Grosske, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Realment són unes esmenes que el que pretenen és, sobretot, visualitzar unes preocupacions polítiques que hem volgut fer paleses durant el debat de l'esmena a la totalitat, esmenes que es fan naturalment dins les limitacions que suposa entrar dins la lògica global d'un pressupost amb els números tancats, quan aquesta conselleria, la de medi ambient i ordenació del territori, per la seva importància, pel fet d'afectar el que ara mateix és, nosaltres pensam, el problema i el repte de futur més important que tenen plantejats les Illes Balears, realment requeriria un esforç polític i pressupostari molt major del que es fa. En qualsevol cas, el que feim amb les nostres esmenes és bàsicament el següent.

Incrementar la partida destinada a desclassificació d'urbanitzables fins a 1.000 milions de pessetes, és a dir, puja 999.900, en fi, una cosa semblant a això, no ho sé calcular, ara, quin desastre, 999 milions, en fi, una cosa així. És fer una transferència a capítol 4 per a la redacció del Pla territorial de Mallorca, dins un marc de col·laboració institucional que nosaltres pensam que ha d'existir necessàriament. Transferir als consells insulars els ajuts al planejament urbanístic, això és una constant de les nostres esmenes, en termes globals, és a dir que pensam que la cooperació municipal efectivament ha d'estar en mans dels consells insulars, no és bo que es faci cooperació municipal des de dues instàncies distintes, això lleva eficiència als recursos i, per tant, en termes generals hem destinat als consells insulars aquelles partides que estan pensades dins el pressupost per a cooperació municipal.

Un increment de recursos, també, en educació i promoció mediambiental de 25 milions de pessetes, un traspàs als consells insulars de les partides del Pla Mirall, que són 436 milions de pessetes, un increment de 600 milions de pessetes en política energètica i foment d'energies alternatives, quantitat insuficient evidentment, però considerablement superior a la que hi destina el Govern, traspasar als ajuntaments 800 milions de pessetes per al foment de la recollida selectiva dels residus sòlids urbans, però, evidentment, a través dels consells insulars, dins la lògica que abans he explicat, en el sentit que qualsevol política eficient de gestió de residus, moderna, ecològicament acceptable de la gestió de residus, ha de passar per una recollida selectiva, la recollida en massa, fins i tot amb una selecció posterior, lleva eficiència a part de plantejar altres tipus de problemes relatius a la manca d'implicació de la ciutadania amb aquesta gestió de residus sòlids urbans.

Hi ha també una esmena de transferència als consells insulars de 1.500 milions de pessetes per a l'implantació de sistemes, reciclatge i compostatge. Hi ha 50 milions d'inversions en gestió de parcs naturals, àrees naturals, itineraris i refugis. Transferències als consells insulars per 100 milions de pessetes per a la restauració de xarxes distribuïdores d'aigua potable, d'increment, lògicament, de 100 milions respecte de les que es destinen al pressupost. destinar també una partida de 50 milions per a una campanya de conscienciació ciutadana sobre estalvi de l'aigua. Foment d'implantació de comptadors individuals amb una altra esmena de 50 milions de pessetes. Foment de la reutilització de l'aigua depurada, és a dir, de llevar els entrebancs administratius i de vegades també de percepció social del tema respecte de la reutilització de l'aigua depurada, sobretot entre els pagesos. 2.000 milions de pessetes per a depuració terciària.

És en definitiva, un petit ventall de propostes que pensam que demostrarien, com a mínim, una major preocupació per part de les institucions respecte de problemes que tant els territorials, els energètic i els de l'aigua, que abans he explicat, són ara mateix els més importants que la nostra comunitat té plantejats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hi ha les esmenes 5236, 5241, 5287, 5243, 5237, 5238, 5239, 5240, 5244, 5245, 5133, 5135, 5136, 5242, 5246, 5130, 5247, 5248 i 5249, secció 15. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquestes esmenes que presentam, n'hi ha dues que són per millorar i per fomentar la depuració terciària a les nostres illes, amb una partida de 500 milions, també per reconvertir la depuradora de la ciutat d'Eivissa, amb 100 milions de pessetes; després n'hi ha quatre que fan referència a fomentar i a incrementar les energies alternatives, per una banda la creació d'un servei d'auditories als ajuntaments perquè tenim coneixement que a altres comunitats autònomes on s'han realitzat aquestes auditories i s'han posat en pràctica el que s'hi recomanava, s'ha arribat a un estalvi energètic per part d'aquests ajuntaments de més d'un 29% del que normalment venien gastant, i hem de dir que la partida d'electricitat de tots els ajuntaments o de la majoria dels ajuntaments, és una partida important dins els seus pressuposts i, per tant, tot el que sigui ajudar que es pugui estalviar una part d'aquesta despesa, creim que és molt important.

Així mateix també, una altra esmena per ajudar els ajuntaments a posar sistemes d'enllumenat de baix consum, i dues referides al foment de les energies alternatives, una en general de 200 milions de pessetes, i una altra al món rural de 30 milions.

Per altra banda, també n'hi ha dues que fan referència a la recollida selectiva de residus, per una banda un traspàs als consells insulars dels recursos per fomentar la recollida selectiva, el reciclatge i el compostatge amb un total de 600 milions de pessetes, i una altra per a la restitució d'abocadors de 50 milions.

Hi ha una esmena particular de la finca d'Es Torretó, que entenem que el Govern de les Illes Balears no sap què n'ha de fer d'aquesta finca, i nosaltres any rera any li anam donant idees per de qualche manera evitar el seu deteriorament, ja sigui utilitzada com a alberg, en aquest cas i en els pressuposts d'enguany li proposam que ho traspassin a la Conselleria d'Educació, després d'haver-la millorada i arreglada, i que es converteixi en un centre d'aprenentatge, igual que la Conselleria d'Educació en aquests moments va rebre del Ministeri d'Educació, quan va rebre les transferències educatives, una sèrie de centres d'aprenentatge i, per tant, que incorpori aquesta finca per a aquest ús, perquè veim que any rera any no s'hi fa res i es va deteriorant, i el dia que hi vulguin fer coses, que hi vulguin destinar una activitat, la inversió que hauran de fer, haurà de ser molt important. Nosaltres anam llançant idees, veim que el Govern no en recull cap, i la finca continua deteriorant-se, i per açò aquesta esmena per convertir-la en un camp d'aprenentatge i que entri dins la xarxa que té la Conselleria d'Educació.

Per altra banda, una esmena, el conseller ja ens ha dit que hi havia 100 milions en base als pressuposts del 98, per a l'adquisició de patrimoni natural a l'illa de Mallorca, també hi ha un altre concurs que va ser declarat desert amb una partida de 450 milions per a l'illa de Menorca, açò faria un total de 550 milions per als pressuposts del 98. Nosaltres creim que és insuficient i que hauria d'abastar les tres illes i, per açò proposam una esmena de 1.000 milions de pessetes per a la compra de patrimoni natural a les tres Illes Balears, o a les quatre Illes Balears.

Per altra banda també, i com tots vostès saben, a Menorca, la ciutadania de l'illa de Menorca està per la recuperació d'un camí tradicional que envolta tot el litoral de la costa menorquina, i, per tant, nosaltres volem que el Govern balear s'impliqui en la seva recuperació i en el seu millorament amb una modesta partida de 10.000 milions de pessetes per recuperar el Camí de Cavalls de l'illa d'Eivissa.

Així mateix, al debat a la totalitat, també s'ha posat de manifest la manca d'aportació o que el Govern va mantenint la mateixa aportació any rera any per a obres d'infraestructura hidràulica, que fa a través del Pla d'obres i serveis, que any rera any veim que és la mateixa partida, i nosaltres proposam que s'incrementi en 200 milions de pessetes.

Per altra banda, també potenciar que s'estudii la regeneració natural de manera natural de les nostres platges, pre açò, una esmena de 4 milions de pessetes.

Després, també una qüestió, que el Govern any rera any rep molts ingressos en la gestió dels ports de la seva competència, i veim que les transferències, que les inversions que el Govern, que recapta aquests ingressos, fa, que recapta aquests ingressos i després no els reverteix en els ports de la seva competència. Per açò, incrementam aquesta partida en 200 milions de pessetes, perquè el Govern balear els destini a la millora de serveis dels seus ports.

Per altra banda, també s'ha fet una sèrie de denúncies de la creació de reserves marines al litoral de les Illes Balears, es va fer l'anunci que se'n crearia una a cada illa, però després no ho hem trobat ni a les memòries ni als objectius, ni molt manco hem trobat la quantificació d'aquesta idea que va llançar el Govern balear, no crec que en faci ni dos mesos. Una vegada més es demostra que per al Govern és molt més important l'anunci d'una actuació, l'anunci d'una obra, que la realització d'aquesta mateixa obra.

Per tant, una esmena d'afectació, possiblement aquesta esmena hauria d'haver anat a Seamasa, al Servei d'aqüicultura marina, però com que nosaltres n'hem presentat una altra que volem, la desaparició d'aquesta empresa, perquè entenem que no té cap raó de ser, i per açò la presentam a un lloc més adient, que és la Conselleria de Medi Ambient, perquè faci efectiu allò que tantes vegades ha anunciat el conseller, en aquest cas d'Agricultura i Pesca, la creació de reserves marines.

Per altra banda, també un objectiu que hi ha a l'empresa pública Seamasa, com és el tema del Carnatge, que tampoc no es tradueix, en aquest cas, dins aquesta empresa, sí que, com a mínim, el conseller d'Agricultura hi va fer referència a la compareixença davant la comissió, però també va posar de manifest els dubtes que tenia per tirar endavant aquest projecte. Nosaltres creim que tampoc no s'ha de fer a través de Seamasa, sinó que s'ha de fer a través de la Conselleria de Medi Ambient, i, per açò hem presentat una esmena, per a la recuperació de la finca del Carnatge.

Per últim, una esmena per incrementar i per elaborar un pla de recollida d'olis usats d'embarcacions, amb un total de 10 milions de pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentades les esmenes 5583, 5637, 5838, 5839, 5840, 5880, 5641, 5720, 5845, 5639, 5640, 5576, 5581, 5584, 5643, 5644, 5642, 5721, 5577, 5578, 5579, 5719, 5645, 5647, 5646, 5585, 5589, 5590, 5591, 5648, 5586, 5587, 5717, 5718, 5837, 5649, 5650, 5844, 5651, 5722 i 5723 a la secció 15; 5712, a la secció 84. sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. és clar que no podré entra en detall a cada una d'aquestes esmenes, sinó simplement fer notar que suposen una alternativa global a la Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, i fer algun breu comentari sobre les més significatives.

Entre les quals voldria citar incrementar en 500 milions de pessetes, o sigui, de 1.000 pessetes a 500 milions de pessetes, el fons per afrontar indemnitzacions a conseqüència de sentència judicial per a desclassificació de sòls urbanitzables, traspasar als ajuntaments la partida d'ajuts als planejaments urbanístics, que són 48 milions, però que, a més, és un abús per part del Govern aquesta insistència en reservar-se partides econòmiques en una matèria íntegrament traspasada, per llei, als consells insulars.

En matèria de proveïment d'aigua, vull fer una primera referència, que no serà la darrera, al règim especial per a l'illa de Formentera, que està establert per un decret del mes de març de 1997, en el qual entra la subvenció d'aigua en alta, d'aigua en baixa, i, per tant, creim que és el moment de dotar pressupostàriament cada un dels articles d'aquest decret, em referesc en aquest cas concret als article 4 i 5 d'aquest règim especial. Igualment, la subvenció a la dessalació d'aigua a l'illa de Formentera.

Quant a sanejament d'aigües, proposam una liquidació del deute que manté la comunitat autònoma amb els ajuntaments que van construir depuradores...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, per favor, demanaria, almenys dins la cambra, una mica de silenci.

Continuï, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President.

...donar l'impuls que requereix el tractament de fangs de depuradores, com he explicat a l'esmena a la totalitat, amb una partida de 700 milions de pessetes.

Per altra part, hi ha propostes concretes per al foment d'energies alternatives en el món rural i de les ecoauditories municipals, per tal d'assegurar l'estalvi i l'eficiència energètica. Tots sabem que els municipis són prestadors de serveis, que suposen gran consum d'energia, per tant, són un dels primers objectius de qualsevol política d'estalvi i d'eficiència, i en concret, una partida concreta per donar satisfacció a l'article 12 del Pla especial per a l'illa de Formentera en matèria d'auditories energètiques a l'illa de Formentera.

Creim que el Govern ha d'abordar el que suposa la modificació dels plans de residus, no tan sols a Mallorca, dels plans de residus a cada una de les illes, amb la introducció dels criteris de minimització, recollida selectiva, reciclatge, compost i veure si (...) en el seu cas, i que hauria de destinar dins l'any 1999 1.000 milions de pessetes en previsió d'aportacions a inversions reals en aquesta qüestió.

Que és necessari abordar ja els dipòsits especials per a residus tòxics i perillosos, cosa que el Govern encara no ha iniciat.

Que també és el moment d'iniciar alguna primera planta per al tractament de residus de demolició i abocament de residus que en puguin resultar.

Que s'ha de liquidar el deute que el Govern encara manté amb el Consorci de residus sòlids de l'illa de Menorca, cosa que s'ha retardat.

Que hi ha d'haver transferències al Consell Insular d'Eivissa perquè pugui dur endavant el Pla de residus sòlids de l'illa d'Eivissa, l'aplicació del qual està encara per estrenar.

Tres estudis en concret en matèria d'infraestructura de recursos hidràulics, que són tres estudis reclamats com a necessaris precisament pel cap de serveis d'estudis de la Direcció General de Règim Hidràulic en compareixença parlamentària, que són l'estudi de risc de zones inundables, la caracterització hidrològica de les zones humides i l'estudi de zones vulnerables a la contaminació per nitrats, estudis que no hi ha en marxa o que només són parcialment, a una part del territori, iniciats, segons expressió directa i escrit al *Diari de Sessions*.

Que és el moment també de posar en marxa algunes propostes que formen part del que es diu política *californiana* en matèria d'aigües, que són molt conegudes i que no suposen cap cosa nova en aquest parlament, com són els comptadors individuals i com és una cosa, de la qual s'ha parlat menys, la substitució dels sanitaris de gran consum d'aigua per sanitaris de baix consum a l'àmbit dels habitatges familiars.

I aquí ve una esmena molt important, que és passar de 300 milions de pessetes a 2.000 l'aportació que el Govern de la comunitat autònoma fa per al cicle hidràulic als consells insulars. Les argumentacions s'han donat sobradament al debat anterior, les necessitats superen en matèria d'aigua, en estalvi d'aigua, els 20.000 milions de pessetes, i les necessitats en matèria de clavegueram són de mils de milions de pessetes. Creim que s'hauria de fer un pla a quatre o cinc anys, no hi ha dubte que amb 2.000 milions de pessetes no és suficient, però seria una aportació substancial perquè hi hagués un cofinançament de les altres administracions per poder abordar en quatre o cinc anys una normalització d'una situació tan greu.

Un conjunt d'esmenes referides a plans d'ordenació del litoral, estudis de dinàmica del litoral, ajudes per a redacció de plans d'ordenació de platges i d'ordenació del litoral, i ordenació del Pla d'usos del port de Ciutadella, crec que és ben necessari, en el moment que és tan pròxim un plantejament completament distint a través d'una concessió privada i a través d'una obra pública, compromesa pel Govern, com és el dic exterior i el moll adossat, seria el moment que el govern aportàs l'ordenació d'usos del port de Ciutadella.

Al port de Ciutadella, crec que, després de totes les explicacions del conseller, gens satisfactòries, i d'aquest compromís dins l'any 99, hi hauria d'haver una partida, com a mínim del 50% de la inversió mínima compromesa, per tant, 500 milions de pessetes haurien de ser la primera anualitat prevista per poder afrontar l'obra pública, jo no li parlava en cap moment de les obres privades, de l'obra pública del port de Ciutadella, necessària, en qualsevol cas, independentment de les propostes de caràcter privat.

Aquest règim especial a l'illa de Formentera incorpora un projecte no sé quantes vegades aprovat en aquest parlament, que és el de la doble via marítima, per assegurar la connexió marítima amb Formentera en casos de mal temps, a la connexió habitual, i que està dins el decret i a l'article 20 i que una primera anualitat hauria de tenir.

En relació amb l'adquisició d'espais naturals, la nostra proposta se circumscriu a espais que estan dins àrees declarades parcs naturals o reserva, per tant, àrees declarades per la Llei 4/1989, una quantitat de 500 milions de pessetes, que seria aplicable a s'Albufera i a Mondragó i s'Albufereta, en el cas que, efectivament, es consolidi la declaració de parc natural que s'ha iniciat fa poques setmanes.

El problema dels accessos a platges són coneguts, especialment a l'illa de Menorca, aquí on són privats els accessos a les platges que hi ha en àrees naturals d'especial interès, i els ajuntaments serien l'administració adequada per fer públics aquests camins, per assegurar el pas públic per aquests camins, i crec que tampoc no és un problema de què es pugui desentendre el Govern de la comunitat autònoma, i per això proposam una aportació, un fons, de 300 milions de pessetes.

Les organitzacions de defensa de la naturalesa fan una gran aportació, contribueixen a crear estats d'opinió favorables a la conservació i protecció de la naturalesa, organitzen grans manifestacions que suposen un estat d'opinió positiu i que, per tant, el Govern hauria d'assumir el cost d'aquestes manifestacions, el Govern hauria de contribuir a pagar el que valen les manifestacions, les quals suposen dur a la pràctica el criteri i l'esperit de les Directrius d'Ordenació Territorial i, per tant, no basta amb les subvencions que reben el GOB i les altres institucions i entitats de caràcter ecologista, jo crec que les factures d'aquestes manifestacions, les factures d'aquests anuncis, tota aquesta positiva actuació sobre l'estat de l'opinió pública hauria de ser obertament assumida pel Govern de la comunitat, per tant, que ha d'incrementar necessàriament aquesta aportació econòmica que fan però que no basta, que no basta, que és insuficient, per tant, proposam que s'incrementi en 15 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

I per acabar, he d'insistir també ne altres punts que estan en el Decret del règim especial i transitori de Formentera, com és la neteja de l'espai litoral, com és la compra de patrimoni natural a Menorca, que ha quedat pendent d'adjudicació, que no es perdi, les inversions compromeses a s'Albufera des Grau, que no s'han incloses encara en el pressupost, i amb això acabaria la defensa de les meves esmenes.

Però respecte de les esmenes dels altres grups, només un segon per dir que nosaltres estam d'acord amb totes les esmenes que s'han presentat excepte amb una que ens sembla especialment pintoresca, i com que és especialment pintoresca, hi votarem en contra, és una esmena del Grup Mixt que proposa una partida per dur arena del Sàhara a les platges de Castelló. Vull anunciar, i ho vull dir al president, que a l'esmena 5359 demanarem votació separada, per votar-hi en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Soler, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Gràcies, Sr. President, molt breument, per fixar la posició del nostre grup, la qual, després de les carbasses tan grosses que han donat a l'esmena a la totalitat els distints grups parlamentaris a l'actuació de la conselleria, indubtablement, hi ha poques esmenes que tendrem en consideració, que tinguin el suport nostre.

Intentarem, d'una manera un poc caòtica, en aquest temps, dir quin és el posicionament en relació amb distintes esmenes, més que amb nombre concret d'esmenes, amb temes o temàtiques concretes, i deixarem per al final les tres esmenes que tendran la consideració nostra.

Pel que fa al tema d'energies renovables i alternatives, diré que al pressupost del 99 tenen una previsió d'increment d'un 8% en relació amb el del 98, que dins el 98 es varen atendre el cent per cent de les peticions que hi va haver en aquest sentit, i que nosaltres no tenim cap dubte que si la partida que hi ha prevista per al 99 no fos prou per atendre les peticions que es plantegin, és una partida que seria, sense cap dubte, incrementada.

Es demana també un increment de l'aportació del programa Life-Ecotur; en aquest sentit, he de dir que el que hi ha previst és l'aportació que hi fa el Govern de la comunitat, això és una actuació que es fa conjuntament amb la Unió Europea, alà on el Govern de la comunitat hi aporta el 50%, és a dir, de res serviria incrementar aquesta aportació, atès que la Unió Europea no incrementaria l'aportació seva.

Quant a parcs naturals i àrees recreatives, he de dir que hi ha 190 milions de pessetes, que són en fase d'execució, a més, per a plans d'usos i gestió a parcs naturals, i 670 milions de pessetes a àrees recreatives; a més d'això, a més d'aquests quantitats concretes, hi ha l'article 14.4 del text articulat del pressupost que preveu la possibilitat d'un aval a l'Ibanat per 500 milions de pessetes per dur a terme actuacions en aquest sentit. En conseqüència, creim que aquestes partides, des del nostre punt de vista, estan prou dotades.

No entrarem en el tema de la partida de les 1.000 pessetes per a la desclassificació d'urbanitzables. En qualsevol cas, és clar que no acceptam l'esmena que suposaria 999.999.000 pessetes, és a dir, la quantitat aquella que no sortia al Sr. Grosske, crec que m'ha sortit, és a dir, votarem en contra d'aquesta partida, indubtablement, entre altres coses, també hi ha un grup que planteja la necessitat de preveure'n per a indemnitzacions, és a dir, nosaltres no tenim previst que dins el 99 es puguin produir indemnitzacions a conseqüència d'aquestes actuacions.

Per altra part, el Pla Mirall, una sèrie d'esmenes que fan referència al Pla Mirall, i l'únic que nosaltres veim que vostès posen en l'actuació al Pla Mirall és que no la fan els consells, és a dir, si aquest és tot el problema, nosaltres creim que està bé aquí on està, que estan bé les actuacions que es duen a terme. No votarem aquestes qüestions. Els consells tenen possibilitat de dur a terme actuacions. Si en determinat moment volen contribuir al Pla Mirall, és a dir, si volen contribuir al cofinançament del Pla Mirall, no crec que per part del Govern hi hagi gaires problemes o gaires inconvenients.

Es discuteix, i cada vegada que es tracta aquest pressupost de medi ambient, aquesta aportació de 300 milions de pessetes que fa el Govern de la comunitat des de fa deu anys, des de fa deu anys ja, als consells insulars, al seu pla d'obres i serveis, és a dir, es considera una partida pràcticament esquistada, es considera una partida a la qual a vegades no es veu el sentit, que s'hi demana un increment. Nosaltres creim que els consells..., és a dir, és una partida que, en qualsevol cas, tenen assegurada, i si volen dur a terme noves actuacions i si volen dur a terme projectes més ambiciosos saben i tenen la tranquil·litat que aquesta partida està assegurada, que té una pervivència al llarg ja de deu anys i que, indubtablement, els plans duen a terme actuacions.

No entenem, per altra part, com si el Govern està compromès en actuacions d'aigua en alta a través de consorcis, que se li vulgui fer entrar en la qüestió d'aigua en baixa, en la qüestió del que són xarxes de distribució d'aigua. Creim que en aquest sentit l'esforç notable i inversor el fa el Govern en aigua en alta, en conseqüència, creim que hi ha d'haver altres institucions, ajuntaments i consells insulars, que facin l'esforç en aquest altre sentit.

Igualment que si el Govern fa l'esforç en qüestió de depuració, en qüestió de clavegueram, hi pot haver també altres institucions que facin esforços en aquest sentit.

Sobre la depuració terciària, he de dir que és clara l'explicació donada pel conseller. En principi, hi ha prevists 325 milions de pessetes en aquests qüestions més la nova depuradora d'Inca, que també s'ha previst com a terciària.

Pel que fa a l'esmena que es fa en relació amb la depuració d'Eivissa sud, he de dir que per al 99 hi ha prevists 400 milions de pessetes per a la depuradora aquesta en concret, en conseqüència, creim que queda coberta aquesta actuació.

Es demanava un increment al que són ajut a les associacions de defensa de natura, i he de dir que, en aquest sentit, hi ha 10 milions de pessetes prevists als pressuposts, i des del nostre punt de vista, consideram que és una quantitat prou important com perquè no sigui necessari que tenguim increments.

Pel que respecta a la compra de patrimoni natural, he de dir que els crèdits que es feren en els seus moments continuen disponibles. Hi ha, per una part, 670 milions, i 425 milions de pessetes, que aquests 425 milions de pessetes, una vegada (...) Menorca, continuen estant prevists per a actuacions a l'illa de Menorca, i també, en aquest punt, com havia dit anteriorment, l'article 14.4 permet a l'ibanat una ampliació i aval de 500 milions de pessetes per si hi ha necessitat de dur endavant actuacions en aquest sentit.

La qüestió de l'aigua a Formentera, i això va en relació amb les anteriors afirmacions que havia fet, és a dir, a Formentera hi ha un consorci per a aigua en alta finançat al 50% pel Govern de la comunitat autònoma. Per altra part, a la qüestió del pagament del deute de les depuradores, el Govern duu a terme el pagament del deute de les depuradores, i en el seu moment hi havia interessos, i via pagament de la mota dels ajuntaments que han finançat depuradores conjuntament amb la comunitat autònoma.

Es demanen també altres qüestions com control de la qualitat del compost, etc. Creim que el laboratori de qualitat ambiental de la Conselleria de Medi Ambient ho pot dur a terme.

Es demana també la qüestió de la doble via marítima a Formentera. Nosaltres pensam que l'helicópter resol aquesta qüestió, és a dir, en aquest moment no és una qüestió prioritària plantejar la doble via marítima, quan s'han resolt a través de l'helicópter les necessitats bàsiques en aquest sentit de l'illa de Formentera.

Pel que respecta a les esmenes que tenim previst aprovar, algunes de les quals amb transacció.

Diré en primer lloc que estariem disposats a transaccionar la 5524, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la que fa referència a incrementar en 25 milions de pessetes els recursos en educació i promoció mediambiental, sempre que la partida de baixa sigui una partida, que no enumeraré però que transmetré a la Mesa del Parlament, que és una partida dins la mateixa Conselleria de Medi Ambient, és a dir, no d'una secció pressupostària distinta.

També donarem el nostre suport a l'esmena 5246, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que és una esmena que fa referència a la redacció d'un projecte de regeneració natural de platges per un import de 4 milions de pessetes.

I donarem també suport a l'esmena 5248, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que és una esmena de 20 milions de pessetes, per tal de contribuir a la recuperació del Carnatge, a la zona de Palma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, la darrera esmena, ha dit la 5000....?

EL SR. SOLER I CLADERA:

5248, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que és la que fa referència al Carnatge.

EL SR. PRESIDENT:

Del PSM n'hi ha dues, la 5245...

EL SR. SOLER I CLADERA:

5246 i 5248, del Grup PSM-Entesa Nacionalista, i 5524. Si s'accepta la transacció del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

S'accepta la transacció per part d'Esquerra Unida? No s'afecta la quantitat, sinó la partida de baixa, dins la mateixa conselleria.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, Sr. President, el que passa és que em tranquil·litaria saber almanco a quin programa va la baixa no sigui cosa que baixem no sé què i que nosaltres hi hàgim donat anuència, o sigui, que si el Grup Popular em pogués indicar, almanco, el programa a què fa referència...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Soler.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Nosaltres sempre hem tengut el bon entès que és el grup parlamentari que accepta qui proposa la baixa. Seria centre de cost 15401, subprograma 443401, subconcepte 77002.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, vostè vol saber a qui programa afecta i no quin nombre.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, perquè és com si m'hagués donat el seu número de telèfon, Sr. Soler. Comprendrà que, sense el llibre de pressupost, no sé a quin concepte vol passar.

Jo crec que, políticament, el que m'hauria d'indicar és on afecta la baixa.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sr. President, jo entenc que faig arribar la proposta de transacció, que se cerqui amb tranquil·litat aquesta qüestió i que es manifesti moments abans de la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Abans de la votació sabrà vostè a quin programa afecta. En principi, es pot donar per acceptada aquesta transacció, no és així? Moltes gràcies.

Passam al debat número 12, de totalitat i globalitat, secció 16, Conselleria de Funció Pública.

Per part d'Esquerra Unida hi ha presentades les esmenes 5478, 5477, 5475. Per fer-ne la defensa, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Són únicament tres esmenes a aquesta secció, molt concretes, una fa referència a augmentar la dotació per poder fer que sigui mínima, per complir les obligacions que la Llei d'emergències atorga al Govern de les Illes Balears, és una llei que es va aprovar per unanimitat en aquest parlament va pocs mesos i que s'ha de posar en marxa en molts dels seus aspectes.

Per posar en marxa aquesta llei fa falta millorar la dotació econòmica que preveuen els pressupostos de l'any 99.

Una altra esmena, la 5477, fa referència a preveure i augmentar una partida de transferències als ajuntaments i consells insulars per a la redacció de plans municipals insulars d'emergència i protecció civil. A partir de la Llei d'emergències aprovada en aquest parlament, es va aprovar i publicar un decret, el decret que dóna forma al Pla Terbal, conegut com a Pla Terbal, de protecció civil i d'emergències, i en aquest pla es preveu l'elaboració de plans de protecció civil, d'emergències i protecció civil d'àmbit municipal, d'àmbit insular i el propi de les Illes Balears. en el pressupost de la comunitat autònoma, la partida destinada a aquests plans és totalment, hi estarem tots d'acord, insuficient; si els ajuntaments es posen en marxa a partir de l'any 99 en l'elaboració d'aquests programes i nosaltres creim..., i per exemple, a Menorca, ja alguns ajuntaments..., i el propi consell insular ha aprovat una moció d'Esquerra de Menorca en el sentit de redactar un pla insular de caràcter supramunicipal també, que aquest moviment que s'ha generat, del qual ens felicitem i que ha de donar peu a l'elaboració l'any 99 del programa de Menorca d'emergències i protecció civil i esperam que també a les altres illes i àmbits municipals, han d'estar coberts amb una partida pressupostària suficient en els pressupostos de l'any 99.

Per últim, fem una esmena de 140 milions de pessetes d'alta per desenvolupar els programes, sobretot aquells que fan referència a reforma del Pla d'atenció a la infància adolescència en situació de risc. És un pla que es va aprovar ja fa més d'un any, que preveia 37 programes, alguns dels quals feien referència a reforma i eren propis del Govern balear, programes que encara estan, molts d'ells, sense funcionar o funcionant de forma incompleta, i si volem complir amb el pla que es va aprovar en aquest parlament, s'ha de dotar amb suficiència aquesta partida, perquè, com saben, quan es va traspasar adopció, acolliment i protecció de menors als consells insulars, el Govern balear es va reservar l'execució d'aquests programes, d'aquests plans interinsulars.

I en aquest sentit fem aquesta proposta, i també volem remarcar que una de les baixes que proposam dins aquesta proposta és la que preveu la privatització del centre de reforma del Pinaret en els pressupostos de l'any 99.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, 5254, 5255, 5250, 5251, 5255 i 5253. Sr. Sansó, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup presenta aquestes sis esmenes, dues de les quals encaminades a incrementar la partida de formació del personal de l'Administració autonòmica, quant que també demanam uns cursos específics dirigits al personal que treballa en reforma de menors, analitzant, com deim, noves fórmules d'inserció social i de prevenció.

Altres dues esmenes, una de les quals va encaminada a un pla d'activitats per prevenir maltractament a menors, aprofitant la xarxa d'assistència social en els ajuntaments; l'altra, com a aportació als consells insulars per dotar les entitats col·laboradores de recursos econòmics per desenvolupar el programa de primera acollida de menors, aquí demanam una aportació de 50 milions de pessetes.

I les dues darreres van encaminades una a la creació d'una unitat de reforma específica per als al·lots del centre de reforma Es Pinaret; i l'altra, que creim també interessant i important, per a la creació d'un alberg per a joves, d'al·lots de més de 16 anys, de protecció de menors i reformes. Crec que són unes esmenes que vénen a concretar i a completar la política que es fa des de Funció Pública i que creim, com deim, molt necessàries per al nostre grup. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, hi ha la 5865, de totalitat, i la 5759, 5760, 5761, 5762, 5690, 5763, 5764, 5765, 5768, 5766, 5767 i 5689. Sr. Xavier Tejero, té la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quasi invariablement com cada any el Grup Parlamentari Socialista fa una esmena a la totalitat d'aquesta Conselleria de Funció Pública i Interior, conselleria que, com tots vostès saben, no més i no menys, té aproximadament l'1% del pressupost d'aquesta comunitat, encara que això no sigui un impediment per a la importància que té i al nostre entendre hauria de tenir probablement més importància. El que està clar és que aquest pressupost entenem que són, no diríem que són continuïstes, com s'ha dit reiteradament, són pràcticament iguals que l'any passat, només hi ha petites variacions. Hi ha una minoració d'inversions, encara que sabem que és una conselleria no inversora, però hi ha una minoració d'inversions.

També hem de dir, com quasi cada any, que no concorden els objectius amb les necessitats, que al nostre entendre es plantegen. Hi ha una inversió territorialitzada molt pobra, encara que hem de reconèixer que s'ha fet un esforç i una estructura interna, per dir-ho suaument, realment complicada. Una conselleria que té pics cada any hi ha anys que davalla i hi ha anys que puja, aquest any hi ha hagut un increment de l'1'39%, que al nostre entendre no es correspon amb l'increment que hauria de tenir.

I seguint l'explicació fonamentalment que va fer la consellera a la compareixença de pressuposts, intentaré fer un seguiment igual en aquesta esmena a la totalitat. En primer lloc va dir que aquesta conselleria s'establí amb tres eixos. El primer eix, de gestió de personal; el segon eix, de seguretat i emergència; i tercer eix, que va anomenar benestar social. Realment, mal anomenat des del nostre punt de vista, però això és el que vostè va dir.

Respecte de la gestió de personal no em detindré massa perquè ja ahir a la Llei d'acompanyament es va fer un debat ampli, però sí que cal recordar que l'oferta pública d'ocupació, com va comentar, és una oferta pública que ja fa sis anys que es va fer la darrera, és a dir que ja està bé. Vostè no hi era, han passat, jo he vist cinc consellers i conselleres en la seva conselleria, amb diferents noms, però cinc amb set anys; però realment amb sis anys no han estat capaços de fer una oferta pública d'ocupació. Jo entenc que el darrer any específicament hi ha hagut un esforç, especialment per part de vostè; però realment, vostè ha de ser corresponsable de tota la resta de governs anteriors.

En qualsevol cas, no era el moment, ja es va debatre ahir, com li vaig comentar, però no era la forma ni, entenem que no era la forma més adequada, dur-ho per llei d'acompanyament, per la llei de mesures tributàries, una modificació dels articles del 2 al 16 de la Llei de funció pública. Així mateix, es va modificar, mitjançant l'article 17, la Llei de coordinació d'emergències, una llei que es va aprovar per unanimitat, però que després hi entraré succintament.

Hi ha un altre apartat respecte a gestió de personal que ahir no es va esmentar, però que jo a comissió i avui sí que vull esmentar, de la mateixa manera que l'any passat, quan a la llei d'acompanyament es va fer un article específic pels més de 6.000 nous funcionaris que es rebien per part de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, i ja específicament i supòs que ja li arriben, hi ha sindicats que demanen que es dirigeixin a la Conselleria de la Funció Pública i Interior als efectes que tots els funcionaris transferits puguin gaudir dels mateixos beneficis contemplats al Decret 139/93, de fons socials, de funcionaris. Així mateix, hi ha un sindicat que també ha posat, no sé si a la Conselleria de la Funció Pública i Interior o al Govern, un recurs per considerar-se en inferioritat de condicions respecte a com estan els altres teòricament 600 funcionaris més o menys, que és el que vostè va dir a la compareixença.

Bé, no entraré més en aquest primer apartat de gestió del personal. Hi ha un segon apartat que va anomenar, o eix, de seguretat i emergència. Aquí es va contradir d'alguna forma, perquè hi ha una qüestió que sí que li agraeix el que va dir i li dic sincerament que estam d'acord, vostè va dir: poques lleis i ben fetes. Precisament en aquesta àrea vam aprovar per unanimitat, en febrer, la Llei 2/1998 d'ordenació d'emergències; que feia una menció, una creació específica de l'Institut Balear de Seguretat Pública, Institut Balear de Seguretat Pública el qual ha creat un director, un institut, com ja li vaig dir, un director i 17 persones que li han traslladat de la Conselleria de Presidència. Per un altre costat, sabem que per una part es crea l'Institut Balear de Seguretat Pública i per un altre costat veim dia rera dia que el Govern de la Comunitat Autònoma contracta invariablement, supòs que no hi ha suficient personal, però es contracta d'una manera molt generosa amb entitats privades per a vigilància dels edificis i seguretat d'aquesta comunitat.

Una altra referència legal que es va produir va ser l'anomenat Pla Terval, que va sortir, com ja li vàrem comentar el maig del 98, mitjançant un decret que no va passar pel Parlament, encara que vostè va comentar que era tècnic, però entenem que darrera els tècnics hi són o hi som els polítics; i entenem que hauria estat almanco amb una continuïtat més coherent amb el seu predecessor dur-ho al Parlament com ell feia amb determinades lleis i determinats decrets.

No és una cosa nova, hi ha hagut aquesta inflació legislativa aquest any, però realment el Grup Parlamentari Socialista, en concret, ve des de l'any, que jo recordi, 90, recordam que des de l'any 1985 hi ha una llei norma bàsica de protecció civil que no s'havia desenvolupat fins 12, 13 anys després. En qualsevol cas, manca encara una falta de desplegament normatiu en espectacles públics. Precisament avui he vist a un diari que la Conselleria de Funció Pública i Interior havia dirigit als ajuntaments un problema que mentre no passi res, entre cometes, no passarà res, però algun dia passarà, perquè hi ha una discordança entre la realitat de les festes, petites i grans, sobretot les petites i la normativa que no està desenvolupada. I només en aquest apartat m'agradaria fer esment, com cada any, que a través de la Llei 8/1995 es va transferir als consells insulars espectacles i activitats classificades. Va quedar pel Govern, al nostre entendre, encara que hi hagués poc pressupost, però s'hauria d'haver resolt d'una manera més àgil.

Aquest segon bloc de seguretat i emergència té manifestacions molt divertides, que si tenc temps amb les esmenes específiques, li intentaré explicar; perquè els propis portaveus del Govern han dit que per al desenvolupament d'un d'aquests plans mestres de seguretat pública feien falta 1.000 milions de pessetes, quan, a l'hora de la dotació pressupostària és bastant pobre.

Hi ha un tercer apartat que no és qui més quantitat de doblers du, que és el programa que vostè va anomenar de benestar social. I aquí entraria, normalment aquest apartat estava classificat en dues bandes, protecció i reforma; com que protecció es va transferir als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, han col·locat a l'apartat de protecció l'oficina de drets del menor, que realment està molt mal col·locada, es podrien haver inventat un altre epígraf més positiu. En qualsevol cas, hi ha un segon apartat, que és el que en darrer moment ens ha fet presentar aquesta esmena a la totalitat, sobretot per intentar que ens dugui explicacions, ja que vostè dia 6 de novembre va comparèixer, va explicar el pressupost, i pocs dies després va aparèixer a la premsa que Es Pinaret, és a dir, el centre on s'acompleixen la gran part o una gran part de les mesures corresponents a la Llei 4/1992 per a menors infractors, estava en procés de privatització. Aquí tenc un recull informatiu de premsa molt ample i realment ens preocupa i ens preocupa d'una manera perillosa, sobretot diferents manifestacions que s'han fet al llarg d'aquests darrers dies. En primer lloc, ens preocupa que dins la Conselleria de Funció Pública i Interior hi hagi, segons la darrera modificació, hi hagi, i li vaig comentar, tres direccions generals, una d'elles, la Direcció General de Menorca, vacant, des de fa molts d'anys. Per tant, sembla que no li donen o no li volen donar massa importància a una direcció general on es tracta de persones menors d'edat.

Hi ha la famosa Oficina de Defensa dels Drets del Menor, una oficina que es crea per decret; sap que tots els grups de l'oposició estan en contra que aquesta oficina depengui d'una conselleria. Per què? Perquè els nou defensors del menor que hi ha arreu de tota Espanya, aquí els tenc nomenats, cap d'ells depèn de cap conselleria, depenen del Parlament, que és allà on hauria d'estar ubicat. Aquest decret que es produeix al gener del 97, no es produeix el seu nomenament de personal, personal que per una part no hi ha hagut personal, segons pròpies contestes seves a preguntes d'alguns diputats, no hi ha més que una persona que s'ha nomenat fa un mes o poc més, una oficina que té una persona. Aquesta oficina entenem que podria ser objecte de discussions específiques, però volia deixar clar aquestes qüestions.

Dins els programes, que hi hem fet algunes esmenes i hem fet esment moltes vegades, el famós (...) que mai ens posam d'acord, que duia 37 programes, vostè va fer esment de 13, un dels quals, en concret, el pla de maltractament va descobrir, ara hem descobert que Balears quadruplica la mitjana nacional de maltractament infantil, és a dir, quasi res.

(El Sr. Vicepresident segon de la cambra substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Diputat hauria d'anar acabant.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, Sr. President. Teòricament hauria de defensar una esmena a la totalitat i esmenes parcials, per tant, demanaria amplitud de mires, si és possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un minut més d'amplitud de mires.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Bé, acabaré, intentaré acabar la qüestió de menors. En menors sobretot ens agradaria que ens explicàs, i a la segona tornada intentaré afegir alguna cosa més, què passa amb Es Pinaret? Vostè no va dir res especialment; hi ha un pressupost determinat a reforma de menors. Hi ha hagut via premsa, una variació impressionant, el darrer que jo he llegit és que ho deixava en mans dels treballadors; jo pens que una qüestió política tan important no es pot deixar en mans dels treballadors, ha de ser una decisió política de les persones responsables.

No em dona massa temps. Només dir-li que entenem que fonamentalment aquest capítol de reforma hi ha una qüestió darrera més que si és possible, si puc hi entraré en la segona intervenció, que és una suposada modificació de la Llei de policies locals, que està en vigor des de fa deu anys i sembla que ho volen fer per darrera, sense que vengui al Parlament. Si vostè vol dur les coses al Parlament, que és on s'han de discutir, les dugui, però en qualsevol cas, sobretot el que més ens preocupa, i crec que a vostè l'hauria de preocupar també, són aquestes notícies molt preocupants que a mi només em recorden el que es va fer fa dos o tres anys a Estats Units i a Anglaterra, que era molt més concordant amb una política "tatcheriana", i entenem que els menors mai no poden ser moneda de canvi amb els treballadors. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Consellera de Funció Pública i Interior.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Tejero, no entenc l'esmena que em fa a la totalitat del pressupost, perquè si mal no llegesc, diu: no respon a les necessitats de la nostra societat. Això hi hauria molt a discutir. La Conselleria de Funció Pública i Interior s'ocupa tant dels funcionaris, per tant registre de personal, contractació, interior, llei d'emergències, corporacions local, en fi; si això no respon a les necessitats de la nostra societat, no ho entenc. Però aniré exactament a respondre les preguntes concretes, perquè crec que en comissió vaig explicar durant una hora els pressupostos permenoritzats, i després també em vaig dedicar a respondre puntualment totes i cada una de les qüestions que em varen proposar.

Vostè ha seguit l'estructura que jo vaig fer a la comissió i efectivament vaig parlar de personal, i en aquest punt, en aquest moment, em demana com és que l'oferta pública que no s'ha fet durant sis anys, què passa? Jo li vaig explicar Sr. Tejero i li segueixc explicant: hem procedit a un concurs de trasllat; sempre a la mesa de negociació, això ho vull dir i vull que quedi ben clar, la mesa de negociació, per acord, per unanimitat amb tota la mesa. Després hem fet una promoció interna separada del torn lliure, per acord i demanda dels propis funcionaris a la mesa de negociació. I ara, quan acabem, procedirem a l'oferta pública d'ocupació; que ja l'hem feta, a la convocatòria, perquè l'oferta ja es va fer i es farà la convocatòria de les places específiques, que ja vàrem dir que quan acabi la promoció interna podrem saber; i hi ha una autorització per a unes 300 places que puguin sortir a oferta pública d'ocupació. Per tant, estarà, el cercle tancat del que, segons la Llei de funció pública, s'ha de fer per proveir les places en torn lliure.

Què vol que li digui Sr. Tejero? Estam, per això hi ha les modificacions a la Llei d'acompanyament, jo també crec que li vaig dir, no sé si li vaig dir a la comissió o si després en privat, que no em pareix molt oportú dur aquí al Parlament una modificació de la Llei de funció pública, quan tenim un estatut bàsic de la funció pública, un projecte que serà bàsic, i per tant que ens ferà a haver de modificar la nostra llei de funció pública; no em pareix oportú dur al Parlament una modificació. Ara si tant la normativa bàsica que hem d'acceptar, com en aquest cas, per acabar de tancar el cercle de l'oferta pública d'ocupació, hem duit aquestes petites modificacions.

Fons social, l'altre punt que li preocupa; el fons social, efectivament, està a la mesa de negociació aquest punt; està perquè crec que hem pres uns criteris diferents, uns criteris que jo diria més socials, que això és al que respon el fons social, criteris més socials; que vol dir que el personal docent que ha vingut transferit té unes ajudes, que seria un fons, a través de Muface; el personal funcionari de l'Administració de la Comunitat Autònoma no té aquestes ajudes, hi ha un fons social. Per tant, serà arribar a un acord amb la mesa de negociació per fer un decret de fons social, per repartir el fons social d'una manera més equitativa; perquè el que no es podria fer seria que el personal docent tengués les ajudes Muface i a més tenir totes les ajudes funcionaris de la CAIB quan els funcionaris de la CAIB no tenen, o em referesc als funcionaris que en aquest moment abans de la transferència hi ha, no tenen les ajudes Muface, per tant es tractarà de trobar un criteri social per a aquest fons social.

Seguretat i emergència, crec que això va quedar molt explicat a la compareixença. De totes formes vostè em parla i que no entenc de l'Institut Balear de Seguretat Pública, un institut que s'ha creat com a conseqüència de la Llei d'emergències. Aquest institut que s'ha dotat d'un director, jo és que no entenc un institut sense persones que estiguin dins aquest institut; si tenc el nom d'institut em servirà de poc si no fa alguna cosa aquest institut. Per tant, s'ha nomenat un director i s'han transferit 17 persones que estaven a la secció pressupostària número 11 a la 16, doncs s'han transferit unes persones, 17, a treballar a aquest institut. No hi veig la problemàtica d'aquest institut; institut amb persones o institut simplement amb el nom; són persones que han vingut transferides que han passat a dependre pressupostàriament de la secció 16.

Pla Terval, ja li vaig explicar. El Pla Terval que no s'ha tramitat, jo vaig dir que l'havia entrat en el Parlament per al seu coneixement, és un decret que hem fet. Això estam obligats a fer-lo per la Llei de protecció civil estatal, així com per la Llei d'emergències nostra, per tant això ha entrat per al seu coneixement, per als tràmits oportuns, i ja havia entrat, quan vaig anar a comissió ja li vaig dir, Sr. Tejero.

El que denominam benestar social, que és el mal anomenat, segons vostè, benestar social, que aquí està inclosa l'Oficina de defensa dels menors i la part de reforma, que és la gran preocupació que tenen per les notícies aparegudes en reforma, respecte al centre d'Es Pinar. Bé, l'Oficina de Defensar del Menor s'ha nomenat, efectivament, un director, una directora en aquest cas de l'oficina, i està treballant, encara no hi ha hagut un concurs de trasllat per al personal de menors, perquè puguin anar a adscriure's a l'Oficina de Defensa dels Menors, però es treballa conjuntament. El pressupost vostè veu que són 20 milions que hi ha al pressupost; això no és més que per fer subvencions, fer convenis amb el Col·legi de Psicòlegs, amb la Universitat, per tal de donar a conèixer i de sensibilitzar el professorat i també pediatria, tots els que tenen contacte amb infants, doncs, que es respectin els drets dels menors.

Em parla de la privatització d'Es Pinar. Jo no sé el que és una privatització o jo no sé si vostè sap el que és una privatització. Quin és el moment la problemàtica que existeix al Pinar? Doncs que la majoria de personal fix que hi ha al Pinar tenen una antiguitat d'uns dotze anys. La il·lusió i l'expectativa que tenien en Es Pinar ha decaïgut a poc a poc, és normal, és un centre dur i els treballadors estan descontents. Això, quina conseqüència dona? Doncs un absentisme laboral impressionant, molt gros, que fa que contractem persones eventuales que no tenen tal vegada la preparació o no tenen temps d'adquirir la preparació que haurien de tenir per atendre en aquest centre. A més, tenim sis alliberats sindicals, això suposa també manca de personal perquè els alliberats sindicals no treballen al Pinar. Per tant, també és una manca de personal dins Es Pinar. La solució, vostè em diu que això jo ho he deixat en mans dels treballadors, i clar que sí que ho he deixat en mans dels treballadors. Hem reunit tots els treballadors i els hem ofertat la possibilitat, que no la veien, de no només estar dins Es Pinar, sinó de donar, fer programes, aquests tretze programes que li vaig dir, per a prevenció, que és el que ens interessa a més, la Llei penal juvenil també avança en aquesta línia, no consisteix en tenir la gent tancada, no consisteix amb el menor tenir-lo tancat al Pinar; consisteix en prevenir que el menor arribi on arriba. Per tant, a fer aquests tretze programes que enguany posam en funcionament. Com és natural s'ha anat a una votació i tots els treballadors han estat d'acord i han demanat adscriure-se a aquest programa, excepte dos treballadors que pertanyen a la UGT, un d'ells és el president del comitè d'empresa, que ha votat en contra de tots els seus treballadors, doncs que no hi estava d'acord, però els altres sí que volien sortir. Ara bé, què és una privatització? Doncs, una privatització implica Sr. Tejero una transferència a una tercera persona de la titularitat de la competència, aquí no es tracta, i la competència és irrenunciable i no es tracta de transferir la titularitat de la competència. Es tracta de transferir també a una privatització tant els recursos humans, com els recursos materials que l'administració destinava a l'exercici perquè el sector privat en faci ús.

Es tracta aquí de conveniar, de fer un conveni amb una associació sense ànim de lucre, una associació que és la que actua a Andalusia, és la que actua a Castella-La Manxa, vostè sap qui governen en aquests llocs; actua també Múrcia, València, vull dir, és una associació sense afany de lucre, molt preparada i que du sempre aquests centres de reforma. Per tant, del que es tracta simplement és de gestionar. Jo tampoc no entenc és perquè això no li va preocupar quan vàrem fer un conveni amb Projecte Jove, per a l'execució de mesures de tractament terapèutic; és el mateix, vostè no va dir res, no m'ha fet ni cap pregunta escrita o oral al respecte; ningú es va escandalitzar quan la guarda de menors tutelats, que és responsabilitat de l'administració en matèria de protecció, hi ha convenis de gestions amb 23 entitats col·laboradores, mai no m'han dit res, ho han trobat normal. Jo no entenc ara aquesta paraula privatització, que no té lloc, que jurídicament no ho és.

I tampoc no entenc com no, a l'any 94, quan es va transferir la competència de menors al Govern balear, era una associació privada, Es Grec, que tenia concedit pel Ministeri d'Assumptes Socials l'execució d'aquestes mesures judicials de mitjà obert. I en canvi vostès es varen escandalitzar quan l'administració va començar a executar les mesures amb recursos propis. Per tant, com que és molt difícil d'entendre, jo només el vull tranquil·litzar i dir que no es tracta d'una privatització, que es tracta d'un conveni amb una associació prou competent, si no, ho demani a les persones que governen a Castella-La Manxa i a Andalusia, prou competent per dur la reforma de menors. I en cap cas es tracta d'una privatització.

Bé, finalment, la modificació de la Llei de policies locals que em diu que duc per darrera, això simplement hi ha hagut una reunió amb els tècnics, que és el que feim sempre; el mateix que amb el Pla Terval, amb els tècnics per tractar alguns punts, que eren ells mateixos, dels diferents ajuntaments, de policies de diferents ajuntaments, que eren ells mateixos que ens havien demanat que hi havia uns punts que entenien que era millor dur-ho d'una altra manera. Però no es preocupi que tindrà prou coneixement si això surt endavant. Això, hi ha hagut una reunió, hi ha hagut una comissió i quan arribi el moment no es preocupi, que aquí tindrà l'oportú coneixement.

A part d'aquestes esmenes, abans tant Esquerra Unida com PSM com el Grup Socialista han defensat les esmenes a la globalitat. Jo crec que, Sr. President, tenc el temps junt, perquè tenc esmenes a la totalitat i a la globalitat. En aquest sentit diria que podríem acceptar del Grup Socialista la 5759, sempre que arribéssim a una transacció. El subconcepte que diuen 64000 l'haurien de transaccionar pel 54007, perquè la partida...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, perdoni. Pot fer referència concretament a l'esmena?, el número d'esmena?

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIÓ PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Sí, sí, 5759 he dit, Sr. President. Grup Socialista, 5759. Aquesta esmena, el centre de cost de la qual és el 16201, el subprograma és el 121401, i el subconcepte el 64000, vostès em posen al segon punt el mateix centre de cost i el mateix subprograma i el mateix subconcepte. Aquest subconcepte no existeix, i hauria de ser el 54..., perdó, el 64007. Si vostès en la formació de personal volen que l'afectació d'aquests 20 milions sigui al subconcepte 64007, amb aquesta transacció l'acceptaríem.

També a l'esmena 5764, del Grup Parlamentari Socialista, estaríem d'acord tal com ve a l'esmena, per tant centre de cost 16301, subprograma 223101, i subconcepte 64000, aquí sí que és 000, els 5 milions de pessetes a afectar el desenvolupament de la Llei d'ordenació d'emergències. L'acceptam perquè no suposa cap variació en el projecte de pressuposts, ja que l'afectació es durà efectivament cada vegada en el corresponents projectes d'inversió.

I també en tenim una altra, la 5767, del Grup Socialista, que els 10 milions que demanen d'afectació al centre de cost 16301, subprograma 313202, i el subconcepte 26101. També estaríem d'acord en acceptar aquesta esmena. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Volen tornar a fer ús de la paraula? Esquerra Unida? Grup Parlamentari Nacionalista? Grup Parlamentari Socialista, Sr. Tejero, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Començaré pel final: Gràcies, per primera vegada en el meu transitar parlamentari m'accepten una, tres esmenes. A part d'això, no vol dir que les crítiques no s'hagin de fer, i volia contestar a tres o quatre apartats que ha comentat. Passam per damunt la mateixa estructura, en aquest sentit ja sap vostè que jo seguec les estructures que em donen, per tant és fàcil seguir-la a vostè, i vostè a mi en aquest sentit. Ho tenim clar.

Primer apartat, Llei d'acompanyament. Tota l'oposició ahir va votar en contra d'aquests articles. A vostè li sembla que és el millor? Molt bé, però li dic que tota aquesta part, és a dir tota l'oposició, va votar en contra de la inclusió com específic d'una llei d'acompanyament. I amb això acab la intervenció respecte a això.

El tema del fons social, el podem recuperar. La qüestió no està si els funcionaris d'educació tenen uns beneficis i els de la Comunitat uns altres; la qüestió està en quins són els millors beneficis que tenen els funcionaris. Si els funcionaris d'Educació volen adherir-se als beneficis dels funcionaris de la Comunitat és perquè són millors, supòs, o vull suposar, millor dit, ho sé. Tanquem aquest tema.

Segon punt, seguretat i emergència. Molt bé, vostè diu: "si cream un institut, és lògic que tenguí un director". Molt bé, i cream un institut d'educació secundària, el primer que ha de tenir és director; els alumnes ja vendran, no? Molt bé. Punt. Si això li sembla que és el normal, doncs bé.

No ha fet esment, o ha fet un esment per damunt, que jo vull insistir una altra vegada: l'oficina de defensa del menor. L'única comunitat autònoma que té oficina de defensa del menor que depèn de la pròpia conselleria, quan se sap des de la pròpia memòria del Defensor del menor, se sap que hi ha un percentatge de denúncies a la pròpia administració. Com denunciarà una persona que depèn de vostè o del conseller o consellera de torn a la pròpia administració? Com admetrà una denúncia?, com ho farà? A la darrera memòria, jo tenc aquí que a Balears s'han fet 630 esmenes, de les quals més de la meitat són contra l'Administració. Sense comentaris. I després li diré, i li vaig comentar en comissió, i li agrairia que ho tengués en compte, hi ha una doble trampa en els pressuposts d'aquest any. Primer, imputen el sou de la directora de defensa dels drets del menor, de 6,68 milions de pessetes, a reforma de menors. Si és un centre de cost propi i està vehiculat com un centre de protecció, no l'haurien d'imputar a reforma de menors, perquè detreuen recursos de reforma de menors; i això està en el pressupost. Dos, té un pressupost propi, segons els pressuposts, aquesta oficina de 23,84 milions de pessetes, però a més a més li fan una transferència de 20 milions de pessetes de reforma de menors. És a dir, que serien 43+6, al voltant de 50 milions de pessetes per a aquesta oficina de defensa del menor, que avui per avui només té una persona, una sola persona, independentment de concursos, i del que vostè digui, avui per avui una persona, i que depèn de vostè en aquest moment.

Pinaret. Li posaré un exemple, perquè després passarem a un dels debats que ve després, i intentaré lligar-lo d'alguna forma amb la Conselleria de Sanitat i Acció Social. Vostè creu que, per exemple, la UVI és privatitzable o convenient? Sabem per exemple que Balears va ser una de les primeres comunitats autònomes que tenim UVI mòbil. Cada UVI mòbil cada vegada que surt -hi ha persones aquí que ho coneixen millor que jo- el cost és altíssim. Probablement si es conveniés amb una companyia privada d'ambulàncies sortiria més barat, però tal vegada no hi aniria un metge, una infermera. És a dir, una qüestió com la UVI no es pot conveniar. Es Pinaret no és qüestió de la diferent política que vostè diu que s'ha de canviar segons la Llei penal juvenil. No, no confongui el personal, es Pinaret és un centre tancat, i un dels elements que ha de complir, una de les 7 mesures que estableix la Llei 4/92, una, que la determina un jutge, que diu "aquest senyor, m'agradi o no m'agradi, ha d'anar un mes, dos mesos, tres mesos, sis mesos, al centre d'es Pinaret, en règim tancat". I l'Administració, que en aquest cas és vostè, ha de tenir aquest centre. Res més. Que ho gestioni l'Administració, que ho gestioni una ONG, no entraré en això, o sí que hi vull entrar. El que sí que em preocupa, és que es compti cost-benefici, que es digui com s'ha dit en aquest parlament -no per vostè, però s'ha dit- que un menor internat costa 4 o 5 milions de pessetes a l'any. I una UVI quant val? I aquest menor, que tal vegada està condemnat en ferm per faltes -perquè no són delictes quan són menors-, quant costaria si estigués fora, a la societat? Hem de fugir de la demagògia, i vostè sap que a mi no m'agrada fer-ne, i a vostè tèdicament tampoc. Així que convenim que en això no estem d'acord.

Donar-li, abans de les darreres gràcies per acceptar aquestes esmenes, que realment entenem que tenen sentit. Algunes, les més importants, com és lògic no les accepta, però entra en el canvi, per dir-ho d'alguna forma. El que sí m'agradaria, que no es pot fer això. El dia que vostè va comparèixer no va fer cap esment al conveni, privatització, digui-li com li digui, la precisió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, Sr. President, acab tot d'una. A mi m'agrada ser precís, però realment, ho digui com ho digui, si ara com ara, gestionat per l'Administració el cost del centre tancat d'es Pinaret val x, i aquest any 99 val x-y, si hi ha pèrdua de qualitat en els serveis, si n'hi ha, i ho veurem, o almenys uns mesos ho veurem, ens tornarem a trobar. El que està clar és que per principi un servei públic és un servei públic, Telefònica, Renfe, etcètera, a vostès els agrada privatitzar, molt bé. És un servei públic, i per donar qualitat, independentment que ho dugui una ONG o no, hi ha un cost, i sembla ser que el cost previst per conveniar amb aquesta ONG és una mica més o una menys de la meitat del que ha costat fins ara. Per tant, o ells ho fan molt bé, o fins ara ho feien molt malament, i en aquest paquet estaria vostè també. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, vol tancar aquesta qüestió? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Sí, només puntualitzar, Sr. President, gràcies, Sr. Tejero, continuam amb es Pinaret. Voldria que no confongués els termes una altra vegada, voldria que no parlàs més de privatitzacions. Estam amb un conveni exactament com tots els que hi ha a protecció de menors, tots els que tenen els consells insulars per a la protecció de menors. És exactament el mateix, per tant aquesta gestió d'una ONG que durà es Pinaret tampoc li diré que costa menys, costa més, com és natural, perquè els treballadors que fan feines a es Pinaret continuaran fent feina, la dirigirem nosaltres, la direcció és nostra. Per tant és un cost afegit d'una ONG, però nosaltres estam cercant el millor per als menors. No costen 4 o 5 milions els menors, en costen 17 cadascun cada any, per tant serà un cost afegit que ja és bastant gros. És un cost afegit. També, és clar, aquests 4 o 5, o els 17, depèn sempre del nombre de menors que hi hagi al centre.

Respecte del fons social, que diu que han de cercar si són els millors, el millor fons social, si el que tenen els professors o el que tenen els funcionaris, jo no sé si és que cerquen el millor o el que volen és sumar, que és que li deia, perquè per això es té la mesa de negociació, i amb els sindicats es té una reunió per trobar criteris socials, perquè jo si és sumar el que tenen els docents més el que tenen a la Comunitat, no em pareix just respecte de la Comunitat. Per tant, això es tractarà i s'està tractant, i sortirà després un decret per trobar criteris socials, que això responen els fons socials, a criteris socials.

Després em diu que a un institut nomenam un director i ja està. No senyor, no senyor Tejero, nomenam un director per a aquestes persones que han transferit de la secció 11, i per desenvolupar tot el que ha de desenvolupar l'institut. No és que hi hagi un director i ja tenim l'institut, i la seu plena d'ous, no senyor. Tenim l'institut fent tot el que ha de fer: escola de policia, coordinació i seguretat, bombers, guardes, donant la formació que ha de donar l'institut, duent tota la coordinació. Per tot això necessitem efectivament un director, perquè clar, el que em deia vostè, un col·legi amb alumnes sense el director, crec que no funcionaria bé, i el col·legi amb el director sense els alumnes tampoc, no. Es tracta de fer-ho tot, i és el que li he explicat, crec que bé.

L'oficina de defensa del menor finalment, simplement li vull dir que el decret de creació de l'oficina posa l'oficina baix la competència de la Conselleria de Funció Pública i Interior. Així està, i està funcionant, jo crec que, i s'ha vist, vostè que és partidari d'anomenar els mitjans de comunicació, crec que haurà vist pels mitjans de comunicació com es fa en poc temps, des que hi ha la directora, molt bona labor a l'oficina de defensa del menor, que es tracta d'això, de defensar els drets del menor. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

Passam al debat número 13 de totalitat, secció 17 Conselleria de Foment, secció 86 Institut Balear de l'Habitatge. Hi ha esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, Esquerra Unida, PSM-Entesa Nacionalista, i Grup Parlamentari Socialista. La primera, Grup Parlamentari Mixt, 5361, secció 17. Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Parlem ara de Foment, la conselleria de l'asfalt, podríem dir. La conselleria de l'asfalt perquè el Govern balear i perquè el PP vol; és a dir la conselleria que inverteix cents de milions de pessetes en asfaltar cada vegada més les nostres illes, i asfaltar de manera irracional, tan irracional que fins i tot regidors, batles i votants, molts de votants del Partit Popular de pobles per on presumiblement haurà de passar si algun dia es fa -Déu no ho vulgui- l'autopista de Llevant, estan molt preocupats, i és per això, i no m'estranya que el conseller de Foment ja faci un parell de mesos que hagi congelat de manera molt sàvia tot aquest tema de l'autopista, no fos cosa que encara perdin més vots dels que previsiblement perdran en aquests pobles.

Jo crec que aquest debat enganxa una mica amb el de medi ambient, evidentment tot està relacionat. Poc a poc la gent, els ciutadans, i no només els ciutadans ja conscienciats, que voten tradicionalment partits ecologistes o d'esquerres, sinó ja fins i tot votants del Partit Popular, estan cada vegada més preocupats per aquesta política asfaltadora del Govern balear.

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria, per favor, un poc de silenci i un poc d'ordre dins la Cambra, per seguir el debat, i aprofitar ja el moment per dir que es varia l'hora de la votació. La podem posar a les dues i mitja; i a partir de les dues i mitja, quan acabi aquest debat.

Continuï, Sr. Diputat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Per tant, jo crec que s'han de reorientar els pressupostos i la política d'aquesta Conselleria de Foment. Per exemple, és veritat que aparentment aquest any hi ha una important inversió en tema ferroviari per l'any 99. Però, clar, el tren només es té a Mallorca, les altres illes no tenim tren, i no hi ha cap partida ni cap previsió de fomentar i millorar el transport públic en aquestes illes. Nosaltres sempre hem dit que no havíem de fer un pla de carreteres, sinó que el que s'havia de fer era un pla de transport, i en tot cas les carreteres estarien subordinades a aquest pla general de transport. Com sempre, el transport públic és el gran perdedor a les nostres illes, en benefici, com hem denunciat moltíssimes vegades, i el Sr. Conseller ho sap, en benefici del cotxe privat, que és el gran contaminant de les nostres illes. Una vegada més he de repetir que tenim la taxa més alta de vehicles privats, una de les més altes d'Europa, i això crec que no és un rècord per enorgullir-nos, en absolut.

Per tant, crec que ja seria hora que es posàs en marxa un vertader pla de transport, que doni resposta al que la gent necessita per als seus desplaçaments, igual com també pensam, per exemple, que s'haurien de compensar d'una manera més clara els costos d'insularitat respecte de Formentera, que hi ha una partida molt petita per compensar els desplaçaments dels formenterers que han de fer amb Eivissa. Pensam que és absolutament insuficient.

O, per exemple, creim que s'hauria de començar ja a parlar d'una manera clara i decidida d'un tema, que són els carrils bicicleta. La xarxa de carrils bici, és cert que s'està començant a fer alguna cosa a nivell diguem rural, però no només és això. Els Verds hem presentat una iniciativa en aquesta cambra, que esperem que tinguem temps en el proper període de sessions de poder debatre, però pensam que hi ha una mancança molt important en aquest tema, i ja tendrem oportunitat de comentar-la. En definitiva del que es tracta és no de donar resposta exclusivament, com hem dit altres vegades, "com que tenim molts de cotxes, hem de fer més carreteres", que això és el que diu el Partit Popular, sinó que si tenim problemes de saturació de cotxes, i tenim problemes de contaminació, aparentment les nostres illes no estan contaminades, però la nostra aportació per càpita a la contaminació del planeta jo crec que és prou important, especialment en el que fa referència als vehicles privats.

Crec que hem d'anar cap a un altre sistema alternatiu. No s'ha de donar resposta amb més asfalt, sinó que s'ha de donar resposta potenciant sistemes alternatius de transport, és a dir transport públic, tren, xarxes d'autobús que realment funcionin. És per això que pensam que com que de moment aquesta Conselleria de Foment del Partit Popular continua sent la conselleria de l'asfalt, és per això que hem presentat aquesta esmena a la totalitat, per rebutjar tota la política pressupostària en matèria de foment, Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida hi ha presentada l'esmena 5522. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Molt breument, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que no val la pena tampoc entrar a una anàlisi exhaustiva de les partides de la secció, quan el que es fa és una esmena a la totalitat. Aquí la pregunta és què hauria de fer, des del nostre punt de vista, la Conselleria de Foment, i veure què fa la Conselleria de Foment, i amb quin pressupost compta.

Des del nostre punt de vista la Conselleria de Foment hauria de destinar els seus recursos fonamentalment a millorar la xarxa de carreteres, a tenir una cura exquisida del seu manteniment, a millorar la seguretat, a millorar la funcionalitat, els accessos, les sortides, que és el que en definitiva posa molts d'entrebancs a la circulació per la carretera, i no és el cas. El cas és que hi ha una inversió fonamentalment en l'increment de la xarxa de carreteres, i s'incrementa a més utilitzant un tipus de carretera, que són autovies i autopistes, que pensam que són incompatibles amb una política de preservació del nostre paisatge i del nostre territori. És a dir que en aquesta matèria, que jo crec que és una de les matèries fonamentals de la Conselleria, hi ha una diferència de concepció absoluta, és a dir que ja no és un problema de matís, és un problema de diferència de concepció absoluta. Nosaltres pensam que la xarxa és important, suficient, llevat evidentment de circumval·lacions i algun tram que es pugui realitzar. Bàsicament tenim una xarxa suficient. El que hauríem de fer és una xarxa millor, més funcional i més segura. No són les prioritats de la Conselleria, no és la política de la Conselleria.

Què hauria de fer la Conselleria de Foment des del nostre punt de vista? La Conselleria de Foment hauria de promocionar el transport públic i hauria de promocionar el ferrocarril, com tothom sap i com hem repetit en multitud d'ocasions. I efectivament hi ha recursos, hi ha partides per al transport públic, subvenció de línies deficitàries, ara està prevista l'ampliació de la xarxa ferroviària, el tram d'Inca a sa Pobla, més projectes en cartera. Però aquí és una mica el que ja hem tengut ocasió de comentar quan parlàvem del debat a la totalitat de la Conselleria de Medi Ambient. El tema és quin problema hi ha, i si el que feim serveix o no serveix per solucionar el problema, perquè clar, fer coses, quasi tots els governs fan moltes coses en moltes direccions. Rarament es pot dir "tu en això no fas absolutament res".

El tema és si es canvien les tendències, i aquí és l'imperi del cotxe, les Illes Balears, i això és particularment penós a un lloc on tenim aquesta penúria territorial, i tenim per administrar no un territori qualsevol, sinó una espècie de betlem. És un problema aquí que això sigui un imperi tan absolut del cotxe. Evidentment això és una tendència socioeconòmica difícil de solucionar des d'una comunitat autònoma, però què és el que podria fer la Comunitat Autònoma? Idò potenciar el transport públic, fer-lo competitiu amb el privat, a nivell econòmic, a nivell de temps de desplaçament, etcètera. I això significa molts de recursos en ferrocarril, això vol dir molts de recursos en línies de transport de viatgers, això significa fer un pla de transports que contempli d'una manera globalitzada el ferrocarril i el transport regular per carretera, i això és el que no es fa. Es fan coses, el Sr. Conseller podrà sortir aquí i dir "idò posam 15 milions per subvencionar línies deficitàries, i ara hem posat els Serveis Ferroviaris de Mallorca a tope d'endeutament per intentar finançar la línia Inca-sa Pobla". El que no podrà dir el Sr. Conseller és que de tot això que es fa es pugui derivar un canvi de tendència. La realitat no millorarà d'una manera significativa amb la política tal com està plantejada, i això és un altre problema de fons, i una diferència de fons amb la Conselleria que justifica una esmena a la totalitat. El Sr. Verger no pot sortir aquí a dir que el que farà en matèria de transport i en matèria de ferrocarril ens invertirà les tendències en el que ara mateix és el desplaçament dels ciutadans de la nostra comunitat per les nostres illes, i això és el problema.

En matèria d'habitatge i totes aquestes qüestions, clar que es fan coses, s'està amb el Pla quadriennal, i es compren solars, i es fan habitatges socials. El tema és que aquí teòricament hauríem de tenir una política de contenció de consum del sòl, que això evidentment podria plantejar problemes d'encariment de l'habitatge. Aquí tenim ja problemes d'encariment de l'habitatge, perquè hi ha una gran pressió sobre el mercat immobiliari, i tot això requeriria una política molt més activa del que es té en matèria de promoció de l'habitatge públic i d'intervenció dins el mercat, i d'adquisició de sòl. No és que no es faci res, és que no es fa res que sigui suficient per realment invertir les tendències. I avui, en aquests moments, és difícil trobar lloguers en condicions, és difícil trobar habitatges a molts de pobles i a molts d'indrets de les nostres illes, assequibles se suposa per a una capa mitja o mitja-baixa de la població, això és molt complicat. I amb la política i amb els recursos que té aquesta conselleria, això no s'arregla.

Tema de barreres arquitectòniques, quart i darrer punt que tocaré. Sí que n'hi ha, de recursos. Hi ha recursos per arreglar les conselleries, per subvencionar coses, etcètera. Però el tema és que van passant els anys des de la Llei de barreres arquitectòniques, i l'horitzó del que serien unes ciutats assequibles per als minusvàlids, per a les persones que tenen handicaps diversos, que tenen dificultats de desplaçament, l'horitzó jo no sé on està xifrat, perquè per no estar, no està ni estudiat l'horitzó temporal i els recursos necessaris perquè es pogués considerar definitivament solucionat el problema. El tema és que anam en un tram-tram, d'anar destinant recursos, però sense que realment anem a posar solució definitiva al problema.

Per tant, jo crec que estam davant una conselleria que practica una política evidentment absolutament d'acord amb la política global del Govern del Partit Popular que continua ancorada dins els paràmetres desenvolupistes que caracteritzen la Conselleria de Medi Ambient i Ordenació del Territori d'aquesta comunitat, i que efectivament no té ni les prioritats que hauria de tenir ni posa els recursos necessaris per canviar la realitat. Per això, nosaltres proposam aquesta esmena a la totalitat i, en definitiva, manifestam un desacord global respecte de la utilització dels recursos per part d'aquesta conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr. Alorda, l'esmena 5228.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, ens trobam una altra vegada amb un debat recurrent, que jo crec que ja totes les idees i totes les aportacions són conegudes i reiterades en aquesta tribuna. Crec que ja per Nadal, sembla que un ha d'arribar a *Qué bello es vivir*, i també a una esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Nacionalista al Grup Popular, confio que aquest cicle, com a mínim per la segona part, deixi de succeir, a la primera, confio que no, que continuïn fent *Qué bello es vivir* any rera any, però com a mínim aquesta esmena a la totalitat ja no sigui necessària.

Realment el nostre grup, contràriament a una certa, jo crec que mala explicació que es pot donar del seu parer polític, no només no trobam que hi hagi massa recursos en aquesta conselleria, sinó tot el contrari, que n'hi ha massa pocs, massa pocs, tret d'un tema que és, com deim, la conselleria mateixa per ventura hauria de desaparèixer perquè hauria d'estar transferida als consells insulars, però quant al seu muntant, creim que és insuficient. i és insuficient perquè les necessitats en carreteres i en habitatge a les Illes Balears són molt importants, i creim que s'han d'atacar i s'han d'enfrontar amb ambició. Però, amb el que sí discrepam i discrepam profundament com hem fet amb les a•legacions al Pla de carreteres, és amb el model i les prioritats del Grup Popular. Desgraciadament, i s'ha tornar a dir, no hi ha un pla de transport en el qual s'assigni a les carreteres un determinat espai, probablement el més important, però que no té una visió olística del problema, i nosaltres creim que això és un error. També és un error per part nostra que totes les solucions participin de les autopistes d'obres de caràcter faraònic, que nosaltres consideram que a través d'unes bones obres de manteniment, de fer sobre la xarxa existent totes les millores que calguin, no caldria fer aquestes obres també importantíssimes, caríssimes, i que tenen un efecte sobre el medi ambient molt important, i sobre el propi dibuix del que és el país.

Creim també que desgraciadament la gran política de carreteres o de la Conselleria de Foment no està dins aquest pressupost, i això també ho lamentam, perquè creim que tenint competències exclusives en aquesta matèria, tots els recursos haurien d'estar en aquest pressupost, si es concedeixen convenis de finançament externs s'haurien d'aportar en aquest pressupost, i hauria de ser el Govern balear el que els gestionàs, dic el Govern balear i rectific, crec que el Govern balear ha de trobar finançament, ha de negociar finançament, perquè realment és l'interlocutor tant als fòrums estatals com europeus, més idoni, però qui hauria d'executar i qui ho hauria d'aplicar haurien de ser els consells insulars. Des del nostre punt de vista, el tema de carreteres i en gran part el de transports, és una matèria que hauria d'estar insularitzada i que, per tant, haurien de ser els consells insulars els que gestionassin aquesta conselleria.

En qualsevol cas, i malgrat es mantengui el mateix nivell de competència que en aquest moment hi ha dins el repartiment, creim que els pressuposts de la Comunitat Autònoma, i en aquest cas ja no m'adrés tant al conseller com al Parlament mateix, a la condició de diputats de tots els grups, que és que els consells insulars i els ajuntaments estan ignorats dins les seves pròpies xarxes en aquests pressuposts. Creim que les xarxes insulars estan en mal estat, tenen molt poques ajudes externes per poder mantenir un nivell de qualitat digne, i també els ajuntaments, amb les necessitats que aquesta xarxa municipal cada vegada té una funció més important, cada vegada té més trànsit, i de cap manera els ajuntaments no hi poden donar, a través del finançament que tenen, no hi poden donar sortida. Per tant, els pressuposts de la Comunitat Autònoma hi haurien de ser sensibles i haurien d'aportar quantitats importants, i el Govern naturalment, quan va a gestionar ajudes externes, ho hauria de tenir present, perquè al cap i a la fi és el representant a nivell extern de totes les institucions del país, especialment les institucions d'autogovern com poden ser els consells insulars, que difícilment podran ser rebuts amb el mateix tracte per part dels interlocutors extracomunitaris, cosa que el Sr. Miquel Ramis, per exemple, a l'anterior esmena a la totalitat, ens retreia, jo crec que injustament amb la condició de consellers, perquè al final crec que és el Govern balear qui més pot estirar. Confio que si un dia s'arriba a implementar o s'arriba a executar aquesta transferència de les carreteres, el Govern continuarà treballant per aconseguir recursos externs, malgrat la xarxa deixi de ser titularitat del Govern balear. Jo crec que són dos papers absolutament compatibles i que s'han de saber diferenciar, perquè, si no, malament rai si manca aquest mínim de lleialtat interinstitucional dins la pròpia comunitat autònoma.

Creim, per tant, que falten moltes obres de senyalització, de mesures de seguretat de tota mena, i sobretot, un punt en el qual discrepam amb el Partit Popular, tot i que del desert absolut hi hagi una mica d'oasi, és el món del transport públic. Hi ha encara una situació, entenem caòtica, dins el transport per carretera, només una anècdota, per exemple a Inca hi passen molts d'autocars que no es poden aturar per mor que no formen part de la concessió, això crea un veritable problema a l'usuari, perquè són autocars que parteixen de Palma, que passen per Inca, que s'aturen a Inca, però que no poden agafar usuaris a Palma perquè no està dins la concessió, això no pot continuar funcionant així, hi ha d'haver un disseny racional que doni el màxim, el màxim de servei al ciutadà, que és del que es tracta. Per tant, dissenyem les concessions d'una manera lògica, d'una manera intel·ligent i de la manera òptima perquè el ciutadà pugui, amb la màxima freqüència, tenir un servei públic, perquè aquesta és la clau: horari, freqüència i preu. Crec que s'hi ha de fer un esforç i que en aquest cas és insuficient, com també el fet que hi hagi unes xarxes conegudes, unes sales d'espera conegudes i en aquest sentit sí que hi ha un avanç quant al que són els parcs, un avanç vull dir que pareix que es contracten coses, perquè realment dins la realitat encara no hem pogut tocar cap de totes aquestes mesures que fa anys i panys que havien d'haver entrat en vigor.

El tren, tornam a parlar del mateix que l'any passat, són els 2.000 milions de pessetes de l'any passat, no és que siguin 2.000 milions com l'any passat, sinó que són els 2.000 milions de l'any passat que tornen a ser-hi enguany per dur el tren fins a Sa Pobla; nosaltres també discrepam que sigui un servei realment eficient el fet d'arribar a Sa Pobla, creim que des del primer moment s'ha d'arribar fins a Alcúdia, i, per tant, lligar les dues costes, unir Palma amb la costat nord, això sí que crec que té sentit, i especialment si a més a més de la costa nord amb Palma, s'arriba fins a l'aeroport, aquest sí que és un entramat que nosaltres li veim molt de futur, molt de sentit, i creim que, per tant, ens hem de banyar amb la Platja de Palma, amb l'aeroport, i també que després, a nivell del nord, i de cal a Artà i Cala Millor, també hi arribi el tren. A part que hi hagi més freqüència i més horaris en els trens existents per treure'ls tot el suc possible. Creim que no van per aquí, hi ha moltes declaracions, fins i tot hi ha compromisos de fer estudis, però creim que a aquestes altures el que volem són pessetes i partides pressupostàries als pressuposts que és el que avui debatem.

Respecte del sòl públic i l'habitatge, creim que l'esforç és insuficient, en aquest moment el tema de l'habitatge és un tema estratègic a les Illes Balears, sobretot perquè hi ha també un gran debat d'ordenació del territori que pretén limitar sòl, i nosaltres no tenim cap interès ni cap vocació que això pugui repercutir, en cap cas, a elevar el preu per als residents. Només hi ha dues maneres de fer-ho, com jo crec que és bo intuir, una és posar molt de sòl al mercat, que és l'estratègia PP, l'estratègia Aznar i l'estratègia PGOU de Palma, és a dir posar moltíssim de sòl al mercat, això davalla el preu, és una manera; però l'altra manera, evidentment, és gestionar aquests urbanitzables, aquell sòl que existeix, per tant que els solars s'edifiquin, que es rehabiliti el parc immobiliari existent i que quan hi ha un urbanitzable que es considera interessant a nivell residencial de primera residència, doncs si no funciona per compensació, es posi a cooperació i, si cal, que es posi a expropiació, però que el sistema d'execució s'executi i es reparteixi entre els usuaris que es del que es tracta al final, que allò que es dibuixa arribi a la realitat. És l'única manera que hi hagi realment sòl amb condicions i, per tant, necessiten polítiques públiques molt importants, a les quals els ajuntaments que són els primers cridats a dur-les a terme, necessitaran l'assessorament i per ventura també línies de bestreta, línies de finançament que des del Govern balear es poden aportar i que difícilment es poden assumir únicament els ajuntaments.

S'han de fer més actuacions als centres de les ciutats, s'han de fer més actuacions als sòls urbans, i després hi ha la promoció pública, estrictament, el que són les VPO on també creim que s'hauria de fer una empenta respecte de les existents. En cap cas, en cap cas no continuar amb sòl de vorera de mar ni amb sòl de nous nuclis de població, que aquests sí que han de desaparèixer o, com a mínim, s'han de limitar extraordinàriament, però, com dic, sense que això vagi mai en detriment que tots els residents puguin tenir una primera residència, que és un dret constitucional que tenen absolutament dret, ni que s'encareixi el preu balear de l'habitatge.

Per altra banda, i acabant amb aquest punt, també creim que, ja ho hem dit en moltes ocasions, els que estan capacitats, sense desmerèixer, però els que hi estan amb més bones condicions per fer política patrimonial, els que estan més ben assessorats i tenen comissions insulars de patrimoni, són els consells insulars, no la Conselleria de Foment, per tant, seria raonable que l'1% cultural no es gestionés des d'aquesta conselleria, sinó que aquestes línies que són de rehabilitació patrimonial, que tenen un toc marcadament cultural, fossin transferides immediatament als consells insulars, perquè el que demostra, el fet de seguir gestionant aquests doblers el Govern, és que varen ser mal transferides, perquè malament rai si quan es transfereix una competència com patrimoni, qui la transfereix té capacitat de fer polítiques de patrimoni fins i tot per damunt d'aquell que ha rebut la transferència, es nota, tornam a estar davant una manca de lleialtat amb la distribució competencial i les conseqüents o congruents conseqüències econòmiques que aquesta transferència havia de tenir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, esmena 5652, secció 17, i esmena 5868, secció 86. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller de Foment, si haguéssim de definir, a hora d'un debat pressupostari, que inicia un curs pressupostari i alhora també obliga a la valoració de les execucions i a la credibilitat de la política que en els pressuposts el conseller ens presenta, si haguéssim de definir aquest estat de la Conselleria de Foment, la veritat és que no hauríem de parlar de cap altra cosa que de paràlisi, paràlisi a un cúmul de despropòsits total. I per què deim açò? Ho feim a parit, tant del seguiment pressupostari, com del seguiment parlamentari de tot un any de treball, com també del que és la informació que arriba als ciutadans sobre el que el Govern promet i va assenyalant a través de les rodes de premsa i comunicacions, i després de veure exactament què és el que ha anat fent, per tal de veure aquesta qüestió, no?, la credibilitat que té el Govern avui, quan ja el darrer any de legislatura se'ns presenten els darrers pressuposts.

Aquesta conclusió de paràlisi, s'incompliments o de paràlisi, tant en la gestió com en el que són els períodes de temps en què es prometen les coses, com també amb els continguts de les mateixes propostes que el Govern, que la Conselleria de Foment va fent. I aquestes característiques afecten les tres principals àrees de la seva conselleria: arquitectura i habitatge, carreteres i transport, per assenyalat, crec, les tres més importants.

I, per tant, val la pena començar pel que és habitatge. Quina és la realitat de la Comunitat Autònoma en què ens movem?, la realitat, avui, és de puja del preu de l'habitatge a Balears, puja per damunt la resta de l'Estat, a partir d'aquesta notícia, d'aquesta constatació real, surt el president, el Sr. Jaume Matas, i després el Sr. Conseller d'Economia, el Sr. Rami, i ens diuen que tot açò és culpa de la moratòria. És clar, hi ha moratòries, hi ha aturades, la pressió pública demana un aturament de creixement, i tenim que puja el preu de l'habitatge. Doncs, senyors, crec que aquesta és la primera qüestió que marca profundament quina és la política d'habitatge del Govern del Partit Popular, del Sr. Matas i del Sr. Verger, i veure que precisament és a causa de la política que duen el que ha provocat i el que provoca i el que ha provocat durant els darrers anys, encariments de l'habitatge a Balears per damunt de la mitja estatal trimestralment, no ara, trimestralment des del 1997. El 1996 es va publicar un estudi sobre la relació entre preu dels habitatges a les principals ciutats de l'Estat i la quantitat de sòl disponible. Palma era l'exemple de llibre, l'exemple de llibre, que a més superfície per construir habitatges, a més de l'abundant sòl disponible, el preu dels habitatges era superior a la mitjana nacional. Exemple de llibre d'un estudi fet des del Ministeri. I, a més, no només hi ha aquest estudi que ho prova, que estic convençut que el Sr. Verger coneix, sinó a més, li podem dir que des del 12 d'agost del 97, ja sortien notícies en els mitjans de comunicació on Balears era la comunitat on més puja l'habitatge el primer trimestre del 97, l'increment de preus multiplica per 7 la mitjana nacional, açò el 97, quan encara no es parlava de moratòria, i és una informació que el Sr. Matas hauria de saber abans de dir disbarats. Però també el juliol del 98, on s'assenyalava l'increment en el segon trimestre del 98, l'increment del preu de l'habitatge, el febrer exactament ben igual, i darrerament, el mes ja de desembre d'enguany, en què la pujada, evidentment és alta, quatre vegades més que a la resta de l'Estat. Però, repetim, el 1997, l'increment ja era set vegades més que la mitjana de l'Estat.

Per tant, la realitat és aquesta, i no d'ara, sinó que des de fa anys, a causa fonamentalment a la manca de política d'habitatge del Govern del Sr. Matas i del Sr. Verger. Per què ve provocat?, primera qüestió: manca de sòl públic dels habitatges de protecció oficial. Aquesta manca de sòl públic per a habitatges de protecció oficial és denunciada pels mateixos constructors, és constatada pel mateix conseller Verger en comissió d'Ordenació del Territori dins aquesta cambra i, a més a més, hem d'assenyalar que aquesta, precisament, era una de les preocupacions del seu antecessor, el Sr. Reus, que es va comprometre dins aquest plenari a fer un pla de gestió, un pla per aconseguir sòl públic, pla estratègic del sòl, el va anomenar, com a qüestió prioritària de l'actuació del Govern, i com a única manera d'abatir el preu dels habitatges de protecció oficial. Tot açò l'any 1996.

De llavors ençà, el 97 vostè insisteix, necessitam sòl, els constructors assenyalen la necessitat de sòl, zero actuacions dins el que és el Pla quadriennal de l'habitatge en matèria de sòl públic, cap actuació el 1997, i alhora, evidentment, la quantitat de sòl disponible urbanitzable a nivell de preu de mercat, que és l'estratègia compartida per l'Ibavi, no suposa una baixada del preu de l'habitatge, en absolut, perquè el preu de l'habitatge públic no pot moderar el mercat del que és l'habitatge oficial.

A partir d'aquí, la realitat de manca d'habitatge es concreta, a més a més, amb la gran sol·licitud de llista d'espera d'habitatges que tenim. 1.978 sol·licituds en el registre creat el 1994, i parlem (...) aquest registre de sol·licituds el 1997, i enfront de 1.978 sol·licituds d'habitatge, aquell any la conselleria n'havia tret en adjudicació 117. Respostes del mateix conseller, no, del responsable de l'Ibavi, el Sr. Isidoro Marco. Una gran gestió, una gran gestió. Però és més, no acabam aquí la gestió, de totes les promeses d'habitatges oficials que ens han anat assenyalant, el compliment dels objectius que el mateix Ibavi cada any es planteja als pressuposts que discutim, es desmunten cada any, s'incompleixen quasi en el 50%, i els podem donar dates, 1998, compareixença del responsable de l'Ibavi amb el conseller el Sr. Verger: "prometem entre Palma, part forana, Menorca i Eivissa, un total de 939 habitatges, actuació, 436 començades o iniciades", ho comptam tot, per evitar problemes, gairebé un 50%. Enhorabona. I tot açò, el fet de manca d'actuacions en sòl públic, el fet de grans sol·licituds d'habitatges de protecció oficial que no tenen sortida, l'incompliment dels objectius del mateix Ibavi que es planteja ell executat i que no fa, els incompliments ja històrics, des de sempre en aquesta comunitat, del famosos plans quadriennals, "la comunitat autònoma, *último puesto en ejecución del plan de la vivienda*", açò anualment és la tònica, i a partir d'aquí l'encariment del preu de l'habitatge, Sr. Verger. La manca de sòl públic per fer actuacions en matèria protegida que puguin moderar el mercat, rebaixar el preu de l'habitatge i a partir d'aquí poder fer complir un dels mandats més clars, que la gent tenguí dret a un habitatge digne. És per tant la manca de política, la manca fins i tot de gestió del que són els recursos que la Conselleria posa en un pressupost i que són ganes de discutir-los, perquè els incompleixen contínuament i, per tant, la manca de credibilitat d'aquest govern i del Sr. President d'aquesta comunitat autònoma que és capaç d'enredar qualsevol que enguany els preus han pujat perquè hi ha moratòries, ja sona, vertaderament, a farsa total.

Però no només és el cas de la política d'habitatges, on la paralització i la manca de polítiques perjudica els ciutadans de les Illes Balears, els perjudica perquè, per tant, aquí tenim preus més alts. Però si anam a les carreteres estam absolutament igual. Començam l'any amb una bona notícia i amb una mala notícia, una bona notícia, tenim el conveni signat amb l'Estat, tenim doblers, d'una vegada per totes, i tenim el Pla de carreteres suspès. No tenim pla de carreteres, córrer, acabar el pla, ara definitivament fa pocs dies han publicat les normes, i, per tant, què ha passat? La famosa conselleria, que alguns anomenen que és la conselleria del ciment, si fos per la quantitat de ciment que hem posat, la veritat és que la dimissió seria automàtica, perquè no hem fet res, no hem fet gairebé res. Després de plors, de planys, que no hi ha recursos econòmics, no tenim o bé Pla de carreteres que hagi permès començar a adjudicar el que són els projectes iniciats, però moltes vegades el problema és que el Govern encara no té projecte, i el mateix pla de carreteres ens marca que hi ha traçats que el Govern és incapaç de decidir per on passen, per una manca de capacitat política total a l'hora de decidir traçats. I l'exemple més clar i més dur és Ferreries, des de quan rallam aquí de la variant de Ferreries?, mil anys, jo des que som dins aquesta santa casa, des de l'any 91, s'estudien solucions, el Sr. Soler ens dirà que tot depèn de la voluntat dels ajuntaments, l'ajuntament va donar el vist-i-plau en plenari a un projecte. Els grups ecologistes i els grups d'esquerra, muts, vam dir, no direm res perquè encara veuràs com ens la faran, s'enredaran tots sols, i tots sols es van enredar. Fa tres anys, amb un projecte aprovat per plenari, encara són incapaços vostès, tot solets de posar-se d'acord. Aquest és l'exemple més clar i més dur del que és la política de carreteres del Govern de la Comunitat Autònoma.

De promeses incomplertes, totes les que vulguem, a tots els nivells, pressuposts de l'any passat, ens prometien, evidentment, que la ronda nord de Ciutadella era urgentíssima, a través dels mitjans de comunicació, que l'adjudicació es farà l'octubre, com a tard, ha passat l'octubre, ha passat el novembre, som al desembre, ja ho veurem. Però no només és açò, si haguéssim d'anar a l'hemeroteca, evidentment, açò ja no és de riure, l'any 92 ja ens deien que l'any 93 estarien fetes, i açò, n'hi ha de tots els colors, de tots; fins i tot qüestions com rutes cicloturístiques, una qüestió manada aquí dins per uns criteris del Pla de carreteres, ens diuen que tenen un pla, demanam el pla, ens duen un full, i ens diuen que s'ha fet un estudi de la xarxa d'itineraris cicloturístics, i que l'únic projecte redactat és un; açò és un pla, açò, un full, un projecte. Rutes cicloturístiques.

Transports, darrer tema, perquè ja se m'encén el llum vermell, transport l'any 97, el Sr. Verger ve aquí i ens diu que farà un pla director de transports, que es farà per fases, i que ho solucionarà tot, el transport aeri, el transport marítim, el transport per ferrocarril, les mercaderies, farà absolutament tot, 97. Som a l'any 99, què ha fet el Sr. Verger?, vam demanar un estudi que vam veure que circulava, *Estudio del transporte regular de Mallorca y su potenciación*, dos fulls, ens diuen que donen subvencions a línies de dèbil trànsit, totes a Mallorca, per cert, totes a Mallorca, a les altres bandes si tenen dèficits ja tanquen, i s'ha acabat, subvencions a tercera edat, subvencions a disminuïts i famílies nombroses.

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Transport marítim, què han fet, els 15 milions entre Eivissa i Formentera. Res més. Quan la pressió d'Eivissa està tan dura que els ha obligat ja a posar d'una manera ja alarmanant els 15 milions, amb una sublevació de tot el Partit Popular d'Eivissa. Aquesta ha estat l'única actuació que la pressió política partidista ha aconseguit, la resta, res, i l'aèria, evidentment, més val no rallar-ne, estudis, tots, és cert, tenim més descomptes els residents, però de garanties i de qualitat de servei, no. I era el moment, el moment en què es negociaven les tarifes, que aquesta conselleria fos capaç de negociar un millor servei per als ciutadans de Balears.

Per tant, la veritat és que la credibilitat d'aquesta conselleria, en les tres àrees més fonamentals, és baixíssima, nul·la, fins i tot, crec, la manca d'actuació, crec no, n'estuic convençuda, i els fets ho demostren, perjudica els ciutadans d'aquestes illes, i açò encara és el més greu de tot. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Són les dues i mitja, havíem dit que votaríem a les dues i mitja, però s'haurà d'allargar un poc aquesta votació, perquè començaré per la referència que ha fet el senyor representant del Grup Mixt, quan ha dit que són molts els representants de partits polítics afins al Partit Popular, allà on ens diuen que no facem segons quines coses, també li he de dir que hi ha molts representants d'altres colors polítics d'aquest costat que em diuen "no els escoltis i tira endavant perquè és necessari fer aquestes obres". Per consegüent, en van i en vénen de tots els colors. Sí, això és el que passa.

I estam sempre amb dues discussions importants, si el tren, si el transport públic. I jo estic cansat de dir-li dues coses, primer, l'exemple clar que tenim de tren, de potenciació del transport públic com és el tren, el tenim en el cas Palma-Inca a través del tren, i a qui ha perjudicat la potenciació del tren d'Inca?, doncs ha perjudicat, per desgràcia, però és així, el transport públic a través d'autobusos, però, en absolut els cotxes, no als cotxes, la línia que realment té dificultat de funcionament és la línia regular que hi ha avui Palma-Inca, per què?, perquè la gent, el col·lectiu que usa un transport públic és el que és, no el que voldríem que fos, és el que és, i si tu li ofereixes un millor servei, més barat, amb uns preus polítics com es fan a través dels que usen el tren, resulta que en lloc d'usar l'autobús, usen el tren, però el nombre de cotxes no ha baixat, molt poc ha baixat, per consegüent, podem fer les voltes que vulguem.

Per ventura del que es tracta és que cadascun de nosaltres que tenim un cotxe el venguem, jo no sé, Sr. Balanzat, si vostè en té cap, però, miri, comenci amb l'exemple i per ventura així tots els convenceríem.

I que en transport públic no hem fet res, bé, sí que hem fet, i a més entre el règim especial per un lloc, i les decisions pel Govern, jo crec que s'han fet coses, la subvenció a línies de dèbil trànsit, són aquí, i s'han posat en marxa també tota una subvenció a transports que s'havien de fer cap a Manacor, i que curiosament voldria fer un comentari, perquè també l'he fet. Per desgràcia, aquesta línia subvencionada per agafar tota la gent que va a l'hospital de Manacor i a Manacor, que agafa pràcticament mitja illa, i que suposa una subvenció d'uns 40 milions anuals, resulta que per estadístiques que tenim, una o dues persones de cada municipi són les que usen l'autobús aquest subvencionat per poder anar a l'hospital de Manacor, i això també és una realitat constatada, que no podem fer res més, més que continuar insistint i ajudant que aquestes línies es facin i aquestes ajudes hi siguin. Però el cert i segur, i torn a repetir, que dues o tres persones màxim, màxim, de molts de municipis, són les que usen aquest transport públic.

En tren, que no hem fet inversions en tren, però bé, home!, 3.000 milions de pessetes són inversions importants i si no creu en la inversió, les adjudicacions estan fetes, l'adjudicació de la línia des d'Inca a Sa Pobla està feta i per tant això es gastarà. El mateix que es farà amb altres coses, el que passa és que arribar fins a Alcúdia no és tan fàcil, perquè evidentment el traçat serà molt més complicat. I de la mateixa manera que tothom ara aplaudeix que posem el tren en marxa, no em cap dubte que les crítiques seran enormes quan hagin de passar des de Sa Pobla a Alcúdia a través dels horts de Sa Pobla, no em cap cap dubte. I ho haurem de fer, però clar que sí, perquè pareix ser que el tren no té impacte ambiental, no crea problemes; en crea tants com els altres, per ventura, el tren no té les dimensions d'una carretera, però també té creuaments a nivell, té creuaments que no hauran de ser a nivell, es consumeix territori i tindrà problemes mediambientals.

Lògicament el model que hi pugui haver de xarxes i de transports que hi pugui haver entre l'esquerra i nosaltres és enormement diferenciat, i si avui es gasten 2.700 milions de pessetes en el capítol de manteniment de carreteres de la Comunitat Autònoma, així no són suficients i ho sabem; altres persones no farien segons quins tipus d'infraestructures i segons quins tipus d'inversions, però nosaltres creim que per la densitat de trànsit que tenim damunt les nostres carreteres, el trànsit que hi ha entre Palma i Manacor; entre Palma i Alcúdia, no basta ni és suficient per molt que vulguem, una millora substancial de la carretera actual, sinó que es necessiten infraestructures tipus autopista. I que s'han de fer per garantir la seguretat dels ciutadans, per garantir la seguretat del trànsit, no per a una altra cosa. I si estam en l'imperi del cotxe, això és veritat, i què hem de fer? Fillet, jo no els he inventat, els cotxes, ni vostè tampoc, ningú els ha inventat però tothom en vol.

D'habitatge. Les actuacions d'habitatge que es fan en aquests moments són de 1.367 habitatges, l'Ibavi fa això. I crec que una política de rehabilitació com la que es du a terme per part del Govern autonòmic, una política combinada amb el decret nacional i el decret de la Comunitat Autònoma que permet ajudes fins a 2 milions de pessetes a aquells col·lectius menys possibilitats, menys capaços de poder adquirir un habitatge, és una bona política. I totes les peticions que es fan en matèria d'ajudes per rehabilitació i per adquisició de nous habitatges s'atenen. Per consegüent, crec que la política d'habitatges sempre es pot millorar, però no és en absolut deficient, sinó que és bastant encertada a les necessitats d'avui en dia.

En barreres arquitectòniques es mantenen les peticions que es fan. Aquí li vaig comentar la llista de les barreres arquitectòniques fetes en els edificis de la Comunitat Autònoma i també la llista de les peticions de les institucions, d'ajuntaments i d'altres institucions que demanen ajudes per evitar les barreres arquitectòniques. Crec que hi ha dues importants per atendre aquestes necessitats.

Sé que ens fan un regal de reis amb unes esmenes a la totalitat cada any quan arribam a aquestes dates, faltaria més que no ho facin; supòs que nosaltres al Consell de Mallorca li farem qualque cosa semblant. Però el cert i segur és que el pressupost d'inversió en carreteres no tan sols són els 6.000 milions de pessetes que hi ha, sinó, com ha dit vostè, com sap, suposa 8.050 milions del conveni que es va firmar entre la Comunitat Autònoma i l'Estat. I aquests 8.050 milions no poden figurar en els pressuposts de la Comunitat Autònoma, són doblers que es conjunten i es tramiten conjuntament Comunitat Autònoma i Administració de l'Estat; nosaltres feim els projectes, feim les expropiacions, feim els estudis d'impacte ambiental i com a conseqüència de tot això es contractaran tota una sèrie d'obres; que, per cert, si no és possible invertir tenim la virtualitat que aquests pressuposts queden a disposició d'exercicis següents per poder fer tota aquella sèrie d'obres que fan falta a les nostres carreteres.

I les autopistes no són faraòniques ni deixen de ser faraòniques, les autopistes són infraestructures que s'han de fer perquè avui en dia, amb 20 o 30.000 cotxes d'intensitat de trànsit no es pot fer una altra cosa, si volem fer una carretera segura. I si vostè ho vol d'una altra manera, allà vostè si qualque dia comanda. Però el cert i segur és que no oferirà una garantia de seguretat viària, com pensam que s'ha de fer. I si les autopistes consumeixen unes 700 hectàrees, que és el que més o manco consumiran, el desdoblament rònc de carreteres que es faria en consumiria 400, i no seria la meitat de segur de les obres que volem dur a terme. Per tant, pensam que hem de continuar amb aquesta política d'obres públiques i de carreteres.

Lògicament, si les carreteres han de passar o no al consell insular això ja ho veurem, cada partit polític fa un programa electoral; el nostre programa electoral no contemplava que en aquesta legislatura es passàs als consells insulars aquesta matèria i per consegüent qualque dia és possible que els consells insulars gestionin les carreteres.

Pel que fa referència a la xarxa insular de carreteres, xarxes municipals, avui en dia, des d'aquesta conselleria difícilment podem fer qualque cosa. No sé com acabarà tota aquesta estructura, però no tenc cap dubte que si qualque dia la responsabilitat política és dels consells insulars, la Comunitat Autònoma serà generosa, perquè aquest conveni firmat amb Madrid, el que permet és no just la inversió d'aquests 57.000 milions de pessetes, sinó firmar nous convenis que permeten millorar altres xarxes de carreteres a les Illes.

I el que és impossible també és pensar que tots els autobusos que passen per una població, ja sigui Inca o Pollença es puguin aturar. No senyor, no és possible, el concessionari té una línia determinada i per tant aquell és qui té l'obligació de fer aquell transport, no es pot fer, no es poden aturar tots els transportistes a Inca, no és possible; qui s'ha d'aturar a Inca és el que té la concessió.

S'acaben, vostè ho sap perfectament, les estacions d'Inca, -ja m'avisat idò, d'Inca i de Palma perquè creim que és important que així es facin. I s'està xerrant de paràlització. No, la paràlització dels habitatges jo no vull donar la culpa a les moratòries, el que sí és cert és que les moratòries causaran autèntics problemes per trobar sòl. Però és increïble que es digui que el preu de l'habitatge oficial augmenti. Un gran problema que té l'Ibavi i que té la conselleria és que el preu de l'habitatge està taxat, són 90.000 i busques de pel·les, no ho podem augmentar; el problema que tenim avui en dia és que obres que licitem no troben constructor. O una sèrie d'inversions que s'havien de fer a Menorca, doncs no són possibles, no perquè no hi hagi el solar i no hi hagi els duros, i no hi hagi el crèdit suficient, sinó perquè no hi ha constructors. Bé, doncs insistirem, però el que és cert i segur és que els recursos que s'hauran de destinar a això faran que de totes formes el preu sigui el mateix, vostè ho sap perfectament. Per tant, és una altra la qüestió que se'ns presenta aquí. I jo crec que el decret de l'habitatge, que va fer el Govern balear, és un decret important per dur a terme tota una sèrie d'actuacions positives de cara a aquells ciutadans que menys possibilitats tenen d'adquirir un habitatge, tant en rehabilitació com en habitatge nou. I li torn repetir, enguany es construeixen i es liciten 1.367 habitatges per part de l'Ibavi.

De carreteres. Si el PSOE que va governar tants d'anys aquest país hagués volgut firmar el conveni que el Partit Popular ha firmat amb nosaltres, avui en dia totes les carreteres estarien acabades. I vostès varen ser els culpables que durant molts d'anys no fos possible aquesta inversió. Per tant, no em vengui a contar temes de paràlització perquè l'únic que ens poden criticar és que no aprovàssim abans el pla sectorial de carreteres.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Vostès són els culpables que no hi hagi aquestes inversions. I per consegüent la paràlització se l'apuntin a vostès, que vostès són els responsables.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Verger, un momentet. Jo puc entendre que en aquestes hores la buidor fa fer molt de renou.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

No, jo acabaré, Sr. President, perquè tanmateix supòs que no estarem d'acord. El que sí és cert és que en carreteres s'han gastat i s'han invertit els 6.000 milions de pessetes que hi havia prevists en el pressupost del 98. Els 8.050 milions d'enguany o de l'any que ve es gastaran, i si no, torn repetir, quedaran perquè en els pròxims exercicis es puguin invertir i es puguin gastar, perquè no es perdran aquests doblers i per consegüent, és a dir, les Balears tendran una xarxa de carreteres important, gràcies al Partit Popular. I si no ha estat possible abans, torn repetir, els culpables són vostès. Moltes gràcies.

(Remor de veus, aplaudiments i sorolls)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica. Grup Parlamentari Mixt; Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Sr. President, el Sr. Verger ha estat a punt de convèncer-me, però jo crec que és la gana i el mareig que em produeix la gana. És a dir que no replicaré, però mantendré l'esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Nacionalista. Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Obligatòriament havia de sortir aquí, Sr. Verger, si no té projectes per invertir, si té els duros i no n'ha pogut gastar cap. Què han de fer? Si no saben per on han de passar les carreteres que fa vint anys que estan embarrancats allà mateix, des que es va constituir la Comunitat; si cada vegada que un president ha anat a Ferreries els ha promès que l'any que ve i encara no saben per on han de passar. Vostès tot sols s'enreden, no necessiten ningú més. Les batalles internes del Partit Popular, fins i tot aturen la carretera de Ferreries, ja és el sùmmum.

En habitatge, clar que li he de dir. En habitatge què vol dir que perquè a Menorca no han trobat quatre constructors, vol dir que per açò compleixen el 50% dels objectius de l'any passat de l'Ibavi, què és açò què vol dir? Evidentment, obres iniciades les de l'any passat i les de l'altre. Ja pot omplir el munt, no n'acaben cap. Jo l'únic que li dic és la demanda d'habitatges i el que vostès en donen cada any, i no arriben al 10% de la demanda cada any, i compleixen el 50% dels seus objectius. Aquesta és la realitat; i el preu de l'habitatge puja a Balears des de fa sis anys d'una manera constant, amb moratòries o sense. Palma, ciutat més cara tenint el màxim de superfície de sòl disponible. Aquestes són les realitats i açò és la política d'habitatge del Govern del Partit Popular a Balears. No hi ha sòl públic per a habitatge de protecció oficial i l'habitatge de protecció oficial, a més de donar habitatge a la gent que no hi arriba, té un factor de moderació del mercat de l'habitatge, cosa que vostè evidentment no sap perquè mai no ha iniciat aquest mecanisme. Aquí el que va bé és l'habitatge taxat. Home, què passa? Que en aquesta comunitat cada vegada serà més difícil accedir a l'habitatge, però bé, hi queda poc, canviarà la política d'habitatge com a primera prioritat, canviaran altres coses. D'entrada vostè, amb aquest any que du de gestió, que és la suma de molts d'anys de despropòsits, evidentment anam per mal camí; ni habitatge, ni carretera, ni transport públic, ni transport marítim, ni transport aeri. Per tant, senyors, ja se'ls ha acabat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar la qüestió. Per favor.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, tancaré la qüestió de discussió, perquè crec que és hora d'anar a dinar. Els únics estudis informatius que tenim per realitzar, perquè crec que és bo que es facin, són els traçats de les autopistes entre Palma i Manacor i també el de l'autopista de ponent; perquè creim que és important que hi hagi una participació ciutadana al màxim en aquestes estructures, en aquests projectes tan importants per a Mallorca, tota la resta ho sabem. I vostè pareix que l'única carretera que li preocupa és la de Ferreries, bé, és un exemple. Doncs no es preocupi que la de Ciutadella sortirà i la de Ferreries també es farà, no es preocupi en absolut d'això.

I quant a habitatge, el preu ja li he dit que està taxat, els habitatges que fa l'Ibavi són a un preu que s'han de vendre, tots els habitatges de protecció oficial tenen el mateix preu. I l'augment del preu cost de l'habitatge no és per això a les Balears, és un altre el motiu, molt més profund i seriós. I jo crec que la política que es faci en habitatge és importantíssima una vegada aprovats els dos decrets, el de l'Estat i el de la Comunitat Autònoma, que permet a aquells col·lectius més necessitats, que tenen problemes d'adquisició d'habitatge, poder accedir a una sèrie d'ajudes que fa possible que per primera vegada aquests col·lectius tinguin un habitatge digne per a ells.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat passarem a les votacions. Demanaria als senyors diputats que no deixin llocs buits i ocupin el seu lloc per fer el recompte. Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 9, de globalitat, secció 14, Conselleria d'Economia i Hisenda; secció 02, Parlament de les Illes Balears; secció 31, Serveis Comuns Despeses Diverses; secció 32, Ens Territorials, i esmena de creació de nova secció Síndic de Greuges. Passarem a votar primer l'esmena 5503, que hi ha una transacció que ha estat acceptada de 5 milions de pessetes. Es pot donar aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

Passam a votar conjuntament la resta d'esmenes que ja han estat ressenyades durant el debat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjades totes aquestes esmenes.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat número 10, de totalitat, secció 15, Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral; secció 84, Institut Balear de Sanejament; votarem conjuntament totes aquestes esmenes, la presentada pel Grup Mixt, Esquerra Unida, PSM i Grup Socialista.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Vots a favor, 27; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat 11, de globalitat, agrupació de la resta d'esmenes del debat número 10, secció 15 i 84, secció 83, Institut Balear de l'Aigua i Energia. Votarem en primer lloc l'esmena 5359, que ha demanat el Sr. Triay que es votàs separatament, corresponent al Grup Mixt.

Vots a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Vots a favor, 2; en contra, 55; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam a votar l'esmena 5524, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i que ha estat transaccionada.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, és que l'acceptació de la transacció estava condicionada a conèixer el programa. Lògicament, no podem acceptar canviar medi ambient o educació mediambiental per promoció de l'estalvi energètic i per tant no acceptam la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecta. Idò anirem a votar les esmenes 5246 i 5248 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

I ara votam conjuntament la resta d'esmenes. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

I passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 12, de totalitat i globalitat, secció 16, corresponent a Funció Pública i Interior; anirem a votar l'esmena transaccionada, que és la 5759, que ha estat acceptada; esmena 5764 i esmena 5767, totes elles del Grup Parlamentari Socialista. Es poden donar aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

Passam a votar la resta d'esmenes d'aquesta secció i d'aquest debat número 12. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 27; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjades la resta d'esmenes.

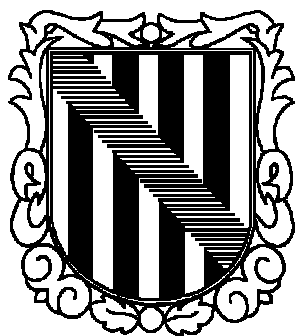
I passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 13, de totalitat, secció 17, Conselleria de Foment, secció 86, Institut Balear de l'Habitatge, del Grup Mixt, Grup Esquerra Unida, PSM-Entesa Nacionalista i Grup Socialista. Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions? Vots a favor, 25; en contra, 30; abstencions, 2. Queden rebutjades aquestes esmenes.

I abans d'aixecar la sessió, informar a les senyores i senyors diputats que començarem avui capvespre, a les quatre i mitja, i que la intenció d'aquesta Presidència és fer la votació a les nou, per veure si som capaços d'aconseguir tenir acabat debat i pressuposts a les nou i mitja. Això és la intenció, la voluntat i la decisió la tenen vostès a l'hora de les intervencions.

S'aixeca la sessió i moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA